

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
[ odbor dopravy a silničního hospodářství ]

Datum: 12. 12. 2022  
Spis. zn.: KUUK/165992/2021/9  
Čj.: KUUK/180505/2022/ODSA/Fid

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, sp. zn. 276/21194/2021/OD/PZ, čj. MURCE/18922/2022 ze dne 11. 5. 2022, kterým byl XXX, v řízení zastoupený XXX, uznán vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) a dále dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 168/1999 Sb.“)

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

### O d v o l á n í

**XXX**

### s e z a m í t á

**a**

### r o z h o d n u t í

**Městského úřadu Roudnice nad Labem, sp. zn. 276/21194/2021/OD/PZ,**

**čj. MURCE/18922/2022 ze dne 11. 5. 2022**

### s e p o t v r z u j e.

## O d ů v o d n ě n í

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, jako věcně a místně příslušný správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím sp. zn. 276/21194/2021/OD/PZ, čj. MURCE/18922/2022 ze dne 11. 5. 2022, uznal pana XXX, vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., kterému podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. uložil správní trest pokutu ve výši 5 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců; současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaných přestupků se obviněný dopustil z nedbalosti dne 22. 5. 2021 v 16:10 hodin v ulici Třebízského u čp. 230 v obci Roudnice nad Labem, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky XXX. Zde byl jmenovaný předepsaným způsobem zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Na výzvu policie nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, tedy zelenou kartu. Při kontrole vozidla byla zjištěna neschválená úprava předních směrových světel (permanentní svícení) a dále nebezpečná závada dle vyhlášky č.

82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách), ve znění vyhlášky č. 133/2016 Sb. (dále jen vyhláška č. 82/2012 Sb.), kterou je závada pod č. 8.1.1.2 – jakákoli část systému tlumení hluku chybí, respektive č. 8.1.1.2.2 – kdy je zjevný zásah do výfukového systému, kterým je bezprostředně zatěžováno životní prostředí nadměrným hlukem. Lustrací bylo dále zjištěno, že vozidlo nemá platnou technickou kontrolu, kdy tato byla platná do 30. 8. 2020. Následně byla platnost technické prohlídky prodloužena v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 2020/698 do 30. 3. 2021.

Podstata uvedených přestupků pak podle správního orgánu spočívá v porušení povinnosti řidiče uvedené v ustanovení 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., kde je uvedeno, že *při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.* Dalším porušením je ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., kde je uvedeno, že *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, a to v návaznosti na ustanovení § 37 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“), kde se v odst.1 uvádí, že silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud b) poškozuje životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem, písm. c) provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem a dále písm. d) byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, např. VIN.*

Rozhodnutí správního orgánu bylo zmocněnci jmenovaného doručeno do datové schránky dne 20. 5. 2022 a panu XXX cestou provozovatele poštovních služeb bylo vloženo do schránky dne 1. 6. 2022. Proti rozhodnutí podal jmenovaný, z datové schránky pana XXX, dne 6. 6. 2022, tedy v zákonné lhůtě, „blanketní“ odvolání. Dne 19. 6. 2022 byla do datové schránky pana XXX doručena výzva k doplnění odvolání. Odvolání ve stanovené lhůtě 5 dnů doplněno nebylo. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup správního orgánu až po vydání správního rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, zahájil řízení o přestupcích s panem XXX na základě oznámení přestupků Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územního odboru Litoměřice, dopravní inspektorát pod čj. KRPU-87966-2/PŘ-2021-040606 ze dne 24. 5. 2021. Dokumentace obsahuje oznámení přestupků ze dne 22. 5. 2021, oznámení přestupků ze dne 22. 5. 2021, kde jmenovaný do protokolu písemně uvedl, cituji: „Vozidlo dám do pořádku. Dne 24. 5. 2021 jdu s vozidlem na STK a vozidlo bude plně technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích.“ Protokol jako správný podepsal. Další součástí spisu je výpis z evidence obyvatel jmenovaného, výpis z karty řidiče, výpis z karty vozidla, CD a úřední záznam ze dne 23. 5. 2021. Z uvedené dokumentace vyplývá, že přestupků se měl pan XXX dopustit z nedbalosti dne 22. 5. 2021 v 16:10 hodin v ulici Třebízského u čp. 230 v obci Roudnice nad Labem, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky XXX. Zde byl jmenovaný předepsaným způsobem zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Na výzvu policie nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, tedy „zelenou“ kartu. Při kontrole vozidla byla zjištěna neschválená úprava předních směrových světel (permanentní svícení) a dále nebezpečná závada, kterou je zjevný zásah do výfukového systému, kterým je bezprostředně zatěžováno životní prostředí nadměrným hlukem. Lustrací bylo dále zjištěno, že vozidlo nemá platnou technickou kontrolu, kdy tato byla platná do 30. 8. 2020. Následně byla platnost technické prohlídky prodloužena v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 2020/698 do 30. 3. 2021.

Dne 3. 6. 2021, po určení oprávněné úřední osoby, vložil správní orgán do spisu výpis z karty řidiče pana XXX, kde má jmenovaný jeden záznam z roku 2020 a dne 3. 6. 2021 vyhotovil příkaz spis. zn. 276/21194/2021/OD/PZ, čj. MURCE/21470/2021, kterým uznal výše jmenovaného vinným ze

spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., a uložil mu správní tresty pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Příkaz byl panu XXX doručen prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 15. 6. 2021 do vlastních rukou. Proti příkazu podal jmenovaný dne 23. 6. 2021, tedy v zákonné lhůtě, odpor.

Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení, kdy jmenovaného předvolal k ústnímu jednání, které bylo stanoveno na den 26. 8. 2021 v 9:00 hodin. Písemnost, obsahující předvolání k nařízenému ústnímu jednání s řádným poučením, byla doručena jmenovanému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb a vložena do schránky dne 21. 7. 2021. Dne 19. 8. 2021 obdržel správní orgán *Oznámení o zastoupení a žádost o změnu termínu ústního jednání*, kdy pan XXX zmocnil pana XXX, k zastupování a ten požádal o změnu termínu konání ústního jednání z důvodu dovolené, kdy k žádosti doložil kopii letenek. Správní orgán vyhověl žádosti zmocněnce a stanovil nový termín ústního jednání na den 30. 9. 2021 ve 13:00 hodin. Oznámení bylo doručeno zmocněnci do datové schránky dne 24. 8. 2021. Dne 29. 9. 2021 kontaktoval pan XXX telefonicky správní orgán, kdy se dotazoval, zda bude prováděno dokazování svědeckými výpověďmi, k čemuž správní orgán sdělil, že nebude a následně pan XXX sdělil, že si kopii spisu učiní při ústním jednání. Dne 30. 9. 2021 se k ústnímu jednání dostavil, na základě plné moci, pan XXX, který, po řádném poučení o právech a povinnostech, požádal správní orgán o stanovení lhůty k písemnému vyjádření. Správní orgán žádosti vyhověl a stanovil lhůtu pro písemné vyjádření do 15. 10. 2021. Zmocněnec si poté pořídil kopii spisové dokumentace na vlastní zařízení a obsah DVD byl zmocněnci přehrán na vlastní USB. Jmenovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Dne 27. 10. 2021 vydal Městský úřad Roudnice nad Labem, rozhodnutí sp. zn. 276/21194/2021/OD/PZ, čj. MURCE/42308/2021, kterým uznal pana XXX vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3, ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., a uložil mu správní tresty pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Rozhodnutí správního orgánu bylo zmocněnci panu XXX doručeno cestou datové zprávy dne 27. 10. 2021 a panu XXX cestou provozovatele poštovních služeb do vlastních rukou dne 2. 11. 2021. Proti rozhodnutí podal jmenovaný cestou datové zprávy dne 11. 11. 2021, tedy v zákonné lhůtě, blanketní odvolání, ve kterém se uvádí, cituji: *„Proti výše uvedenému rozhodnutí Městského úřadu v Roudnici nad Labem, odboru dopravy, podávám odvolání. Odvolací důvody budou doplněny ve lhůtě do 30. 11. 2021.“* Dne 15. 11. 2021 vypravil správní orgán výzvu zmocněnci, kdy stanovil pětidenní lhůtu k doplnění odvolání. Zmocněnci byla výzva doručena dne 24. 11. 2021. Jmenovaný v daném termínu odvolání nedoplnil.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání pana XXX formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu. Při svém rozhodování správní orgán vycházel z obsahu spisového materiálu a s vyjádřením v odporu jmenovaného, který tvrdil, že se nejedná o tak závažnou záadu, která by bezprostředně ohrožovala účastníky silničního provozu, se správní orgán neztotožňuje, neboť permanentním svícením předních směrových světel jmenovaný bezprostředně ohrožoval ostatní účastníky. Rozhodnutí správního orgánu vycházelo z jeho objektivního poznání a vystihuje potvrzené skutečnosti, podstatu spáchaných přestupků a jednoznačné nedodržení ustanovení zákona. Dne 6. 12. 2021 doručil správní orgán spisový materiál odvolacímu orgánu, dne 21. 12. 2021 obdržel odvolací orgán doplněné odvolání z datové schránky pana XXX a dne 30. 12. 2021 obdržel odvolací orgán doplněné odvolání od správního orgánu.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci však odvolací orgán sdělil, že se neztotožňuje s tím, že by se pan [REDAKCE] dopustil porušení povinnosti řidiče podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. V odvolání je, mimo jiné, uvedeno, že, cituji: *„Řidič XXX, hlídce na vyzvání předložil doklad o zaplacení povinného ručení (pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla) vytištěný na své domácí černobílé tiskárně, kde tento doklad měl vytištěný na běžný kancelářský papír bílé barvy. Je sice pravdou, že ust. § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. hovoří o povinnosti mít u sebe tzv. zelenou kartu, nicméně po dohodě států EHP je možné od 1. července 2020 tuto kartu též vytištěnou na běžný papír bílé barvy....“*

V dokumentaci Policie ČR bylo uvedeno, že pan XXX na výzvu policistů nepředložil zelenou kartu. Ve spisu však nebylo konkrétně uvedeno, zda nepředložil zelenou kartu vůbec, nebo zda předložil kartu vytištěnou na bílém papíru. Z výsledku vyhledávání dle registrační značky u České kanceláře pojistitelů jednoznačně vyplynulo, že vozidlo tovární značky Škoda, registrační značky XXX je pojištěno u pojišťovny Kooperativa a.s. od 6. 1. 2021 do 5. 1. 2022.

Odvolací orgán dále uvádí, že „Stanovisko Ministerstva financí, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 1 Afs 3692020 - 54, ze dne 20. 10. 2021, v předmětné věci, potvrzuje, že „... Lpění na listinné podobě dokumentů v situaci, kdy to není pro naplnění účelu právní úpravy nezbytné, je přepjatě formalistické.“ Nejen při silniční kontrole, ale i při úkonech spojených s registrem silničních vozidel, jak předepisuje zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, prováděných na obecních úřadech obcí s rozšířenou působností, stačí, aby žadatel předložil zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, typicky ve formátu PDF nebo v mobilní aplikaci některých pojišťoven. Tuto zelenou kartu všechny pojišťovny posílají klientům e-mailem již od července 2020, kdy mezinárodní dohoda evropských zemí umožnila, aby si lidé mohli tento dokument vytisknout i na bílém papíře, když zelená karta v papírové podobě nemá žádné zvláštní ochranné prvky, které by zvyšovaly její průkazní hodnotu (na rozdíl třeba od řidičského nebo občanského průkazu). Zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla výslovně nestanovuje požadavky na podobu zelené karty, protože zákonem použitá slova „předložit“, „vydat“ či „osvědčení“ jsou z hlediska podoby písemností neutrální a mohou se týkat jak listinné, tak elektronické podoby.“

Dne 16. 3. 2022 odvolací orgán svým rozhodnutím spis. zn. KUUK/165992/2022/3, čj. KUUK/000103/2022/ODSA/Fid ze dne 18. 2. 2022 zrušil předmětné rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 27. 10. 2022 s tím, že všechna obvinění musí být jednoznačně prokázána, což v tomto daném případě nebylo.

Dne 21. 3. 2022 požádal správní orgán Policii ČR, KŘP Ústeckého kraje, územní odbor Litoměřice, o sdělení, zda nebyla „zelená“ karta předložena vůbec, nebo zda byla vytištěna, např. na bílém papíru.

Dne 29. 3. 2022 se policie vyjádřila s tím, že pan XXX zelenou kartu nepředložil.

Dne 9. 4. 2022 vyzval správní orgán účastníky řízení k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, kdy zásilka byla doručena do datové schránky pana XXX dne 9. 4. 2022 a vložena panu XXX do schránky dne 21. 4. 2022.

Dne 14. 4. 2022 zmocněnec kontaktoval správní orgán s tím, že by chtěl nahlédnout do spisu, kdy byl sjednán termín na den 19. 4. 2022 ve 13:00 hodin.

Dne 30. 4. 2022 bylo do datové schránky zmocněnce doručeno předvolání k ústnímu jednání, které bylo stanoveno na den 10. 5. 2022 v 9:00 hodin. Oznámení bylo obviněnému vloženo do schránky dne 10. 5. 2022.

Dne 10. 5. 2022 v 9:00 hodin obdržel správní orgán omluvu z ústního jednání od zmocněnce s tím, že ráno probudil a nebylo mu dobře. A protože by věc nerad protahoval, souhlasil s projednáním bez jeho přítomnosti a odročení jednání neřádá. Ústní jednání proběhlo bez přítomnosti obviněného i jeho zástupce.

Dne 12. 5. 2022 vypravil správní orgán rozhodnutí spisové zn. 276/21194/2021/OD/PZ, čj. MURCE/18922/2022, kterým uznal obviněného vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., kterému podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. uložil správní trest pokutu ve výši 5 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců; současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky zmocněnce dne 20. 5. 2022 a panu XXX bylo vloženo do schránky dne 1. 6. 2022. Dne 6. 6. 2022 bylo do datové schránky správního orgánu podáno „blanketní“ odvolání z datové schránky pana XXX. Dne 19. 6. 2022 byla do datové schránky zmocněnce doručena výzva k doplnění odvolání. Odvolání doplněno nebylo.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupkům pana XXX, zpracovaná Policií ČR - KŘP Ústeckého kraje, dopravním inspektorátem v Litoměřicích, pod č.j. KRPU-87966/PŘ-2021-040606 ze dne 22. 5. 2021. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní pana XXX z přestupků z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3, ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb.,

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupků spáchaných panem XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupcích jmenovaného. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu správní orgán posoudil míru nebezpečnosti jednání obviněného. Dle ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva a více přestupků téhož pachatele, projednávaných ve společném řízení, uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestaný. Všechny uvedené okolnosti nasvědčují tomu, že došlo ke spáchání již zmíněných přestupků, jichž se pan XXX dopustil z nedbalosti dne 22. 5. 2021 v 16:10 hodin v ulici Třebízského u čp. 230 v obci Roudnice nad Labem, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky XXX. Zde byl jmenovaný předepsaným způsobem zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Na výzvu policie nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, tedy zelenou kartu. Při kontrole vozidla byla zjištěna neschválená úprava předních směrových světel (permanentní svícení) a dále nebezpečná závada dle vyhlášky č. 82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách), ve znění vyhlášky č. 133/2016 Sb. (dále jen vyhláška č. 82/2012 Sb.), kterou je závada pod č. 8.1.1.2 – jakákoli část systému tlumení hluku chybí, respektive č. 8.1.1.2.2 – kdy je zjevný zásah do výfukového systému, kterým je bezprostředně zatěžováno životní prostředí nadměrným hlukem. Lustrací bylo dále zjištěno, že vozidlo nemá platnou technickou kontrolu, kdy tato byla platná do 30. 8. 2020. Následně byla platnost technické prohlídky prodloužena v souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 2020/698 do 30. 3. 2021.

Odvolací orgán považuje za důležité uvést tu skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále, že se musí jednat o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákona č. 250/2016 Sb.), podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. pak platí, že „*K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.*“ Dále se v ustanovení § 15 odst. 3 písm. a), b) téhož zákona uvádí, že: „*Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší, nebo neohrozí pro případ, že jej poruší, nebo ohrozí, byl s tím srozuměn, anebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.*“

Přestupky pana XXX ze dne 22. 5. 2021 je tedy možno posoudit jako nedbalostní. Jednání obviněného bylo nezodpovědné a nebezpečné vůči ostatním účastníkům provozu na pozemních komunikacích, a to bez ohledu na místo, čas a povahu pozemní komunikace, čímž se de facto naplňuje definice přestupku. Zájem společnosti nepochybně je, aby všichni účastníci provozu na pozemních komunikacích dodržovali své povinnosti. Zcela jistá je ta skutečnost, že je zájem společnosti, aby řidiči vozidel, která se pohybují, po pozemních komunikacích, používali vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, což, v případě pana XXX, nebylo, neboť bylo prokázáno, že vozidlo nemá technickou kontrolu a další nezákonné úpravy na vozidle. I když je vozidlo pojištěno, řidič vozidla je povinen pojištění doložit.

Správní orgán při rozhodování ve věci přihlédl k důkazním materiálům pořízených na místě přestupků. Odvolací orgán nemá důvod tyto důkazní prostředky jakkoliv zpochybňovat a pokládat je za nevěrohodné a neprokazatelné. Dále pak z dosavadního správního řízení nic nenásvědčuje tomu, že by zasahující policisté měli k projednávané věci nebo osobě obviněné nějaký subjektivní vztah, na základě kterého by bylo možno se domnívat, že jednání na místě přestupku neprobíhalo v souladu se zákonem a obviněnému by byla upírána jeho práva.

Dne 29. 9. 2022 zaslal správní orgán panu XXX žádost o sdělení, zda je stále zastupován panem XXX a zároveň mu dal možnost doplnit do 5 dnů „blanketní“ odvolání. Pan XXX na žádost nereagoval. Zde odvolací orgán uvádí, že toto rozhodnutí bude zasláno i panu XXX, z jehož datové schránky bylo „blanketní“ odvolání odesláno.

Vzhledem k tomu, že odvolání nebylo doplněno, nemá se odvolací orgán k čemu vyjadřovat.

Odvolacímu orgánu nevyplývají z celého správního řízení žádné známé skutečnosti, pro které by bylo nutno učinit závěr, že policisté postupovali při zjišťování a dokumentaci přestupkového jednání v rozporu se zákonem, nebo že by následně uvedli nepravdivé údaje do oznámení přestupků, úředního záznamu či jiné písemnosti, pro které by byla obviněnému způsobena bezdůvodná újma. V souvislosti s tímto názorem pak odvolací orgán obviněného odkazuje na rozsudky NSS čj. 4 As 118/2013-61 z 27. 2. 2014 případně čj. 10 As 25/2014-48, ve kterých jsou citované závěry, že i listiny a důkazní prostředky s důkazy v těchto uvedených předložené Policií ČR postačují k postihu pachatele přestupku, pokud nejsou v řízení před správním orgánem zpochybněny. Ve svém odůvodnění správní orgán I. stupně zcela jasně a zřetelně uvedl, z jakých důkazů a podkladových materiálů při svém rozhodování vycházel a odvolací orgán, stejně jako správní orgán zastává ten názor, že pan XXX je držitelem řidičského oprávnění, tedy osobou odborně způsobilou řídit motorové vozidlo s předpokladem znalostí zákona č. 361/2000 Sb., ve kterém jsou povinnosti řidiče a případné sankce při jejich nesplnění, uvedeny. Pan XXX si tak měl být vědom následků, v případě (byť nedbalostního) porušení zákona, ke kterému z jeho strany jednoznačně došlo a bylo mu prokázáno. Správní trest za uvedené přestupky byl ze strany správního orgánu stanoven na nejnižší hranici zákonem stanovené sazby, neboť pan XXX sice spáchal několik přestupků najednou, nicméně s hlídkou policie spolupracoval. Od správních trestů nelze upustit, neboť tyto jsou taxativně určeny a správní orgán se při jeho ukládání řídí zákony České republiky.

Odvolací orgán považuje předložené jak podkladové materiály, tak důkazní materiály, za plně dostačující.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb., zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupcích prvoinstanční správní orgán. Ten při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy. Odvolací orgán k otázce dokazování uvádí, že podle ustanovení § 52 správního řádu účastníci řízení jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu pak platí, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Dále lze pro dokreslení uvést, že velmi důležitou částí procesu dokazování je vyhodnocování důkazů. Ne všechny důkazy mají stejnou váhu a správní řád nedává žádnému z nich převahu. Správní orgány musí pečlivě zvážit jednotlivé důkazy nejdříve samostatně a následně ve vzájemných souvislostech. V daném případě, neměl správní orgán pochybnosti o důkazech předložených Policií ČR. Odvolací orgán dále konstatuje, že je na správním orgánu, jaké důkazy vezme za stěžejní pro své rozhodnutí, když se uplatní zásada volného hodnocení důkazů.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po provedeném odvolacím řízení konstatuje, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž, že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XXX, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí

bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenované zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

### **Poučení**

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

Účastník řízení:

XXX

Zmocněnec:

XXX

Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně)

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, Karlovo nám. 21, 413 21 Roudnice nad Labem

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
| odbor dopravy a silničního hospodářství |

Datum: 25. 9. 2020  
Sp. zn.: KUUK/106972/2020/3  
Číslo jednací: KUUK/138957/2020/ODSA/Fid

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. evid. MULO 14874/2020, čj. ODSH 135656/2019 ZK ze dne 15. 5. 2020, kterým byl XXX, v řízení XXX, uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 z nedbalosti nevědomé a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) z nedbalosti vědomé zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

**O d v o l á n í**

**XXX**

**s e z a m í t á**

**a**

**r o z h o d n u t í**

**Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství,  
č. evid. MULO 14874/2020, čj. ODSH 135656/2019 ZK ze dne 15. 5. 2020**

**s e p o t v r z u j e.**

**O d ů v o d n ě n í:**

Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím č. evid. MULO 14874/2020, čj. ODSH 135656/2019 ZK ze dne 15. 5. 2020 uznal pana XXX, vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. k) zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky z nedbalosti vědomé i nevědomé byla výše jmenovanému v souladu s ustanoveními § 35 písm. b), § 46 odst. 1 a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a s ustanovením § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč. Dále mu v souladu s ustanoveními § 35 písm. c) a § 47 odst. 1 a 2 a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a s ustanovením § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně byla jmenovanému podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu se jmenovaný dopustil z nedbalosti nevědomé tím, že dne 21. 10. 2019 kolem 22:05 hodin na dálnici D8 v 52. kilometru ve směru jízdy na Prahu řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Galaxy, registrační značky XXX v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, přestože nebyl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Řidičské oprávnění pozbyl dne 3. 5. 2019, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, kterým byl obviněnému uložen správní trest zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s dobou výkonu od 3. 5. 2019 do 3. 11. 2019. Tohoto přestupku se jmenovaný dopustil z nedbalosti nevědomé podle ustanovení § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se

obviněný dopustil v jednočinném souběhu s výše uvedeným přestupkem, kdy stejného dne jako řidič výše uvedeného motorového vozidla v rozporu s ustanovením § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu neměl u sebe při řízení osvědčení o registraci vozidla. Tohoto přestupku se jmenovaný dopustil v nedbalosti vědomé ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstata přestupků pana XXX spočívá podle správního orgánu v porušení ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož „Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu“, dále v porušení ustanovení § 6 odst. 7 písm. b) téhož zákona, podle něhož „Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe b) osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu“.

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno do datové schránky zmocněnce XXX dne 22. 5. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podal zmocněnec obviněného do datové schránky správního orgánu dne 8. 6. 2020, tedy v zákonné lhůtě, tzv. „blanketní“ odvolání. Správní orgán vyzval zmocněnce doručením do datové schránky dne 11. 6. 2020 k odstranění vady podání, které nebylo doplněno a následně správní orgán vyrozuměl zmocněnce o předání spisu odvolacímu orgánu.

Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, zahájil řízení o přestupcích s XXX na základě oznámení přestupků Policií ČR, KŘP Ústeckého kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Řehlovice, čj. KRPU-187477/PŘ-2019-040040-FM, doručené správnímu orgánu dne 25. 11. 2019. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku ze dne 21. 10. 2019, záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 21. 10. 2019, úřední záznam ze dne 21. 10. 2019, úřední záznam ze dne 29. 10. 2019, kopie příkazu Magistrátu města České Budějovice ze dne 8. 4. 2019 + kopie doručanky, kopie příkazu Magistrátu města České Budějovice ze dne 26. 8. 2019 + kopie doručanky, ověřovací doložka, opis z evidence trestů fyzických osob, zpráva o pověsti, výpis z evidenční karty řidiče XXX. Z uvedené dokumentace vyplývá, že přestupků se měl obviněný dopustit dne 21. 10. 2019 kolem 22:05 hodin na dálnici č. D8 v 52. kilometru, ve směru jízdy na Prahu, jakožto řidič motorového vozidla značky Ford Galaxy s registrační značkou [REDAKCE] které měl na uvedeném místě řídit, ačkoli neměl být držitelem řidičských oprávnění. Řidičských oprávnění měl pozbyt dne 3. 5. 2019, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice č.j. Spr.přest. 386/19/Skl, kterým mu byl, mimo jiné, uložen správní trest zákaz činnosti - zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s dobou výkonu od 3. 5. 2019 do 3. 11. 2019. Přestupku se měl dále dopustit tím, že při jízdě uvedené výše v odstavci měl držet v ruce mobilní telefon. Dalšího přestupku se měl dopustit tím, že při výše uvedené jízdě neměl mít u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, a že tyto doklady na výzvu policisty (při kontrole, která proběhla na exitu 52 u obce Velemín) neměl předložit ke kontrole.

Poté, kdy správní orgán určil oprávněnou úřední osobu, doplnil spis o výpis z evidenční karty řidiče, a o výpis z registru obyvatel, doručil dne 21. 12. 2019 do datové schránky obviněnému oznámení o zahájení a předvolání obviněného k ústnímu jednání pod č. evid. MULO 41115/2019 čj. ODSH 135656/2019 ZK. Ústní jednání bylo stanoveno na den 17. 2. 2020 ve 12:00 hodin. Jmenovaný se k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil. Dne 28. 2. 2020 doručil správní orgán do datové schránky obviněného vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 28. 2. 2020 byla do datové schránky správnímu orgánu doručena plná moc, kterou pan XXX zmocnil proto své řízení XXX. Dne 2. 3. 2020 se ke správnímu orgánu dostavil pan XXX, kde požádal o nahlédnutí do spisu a dále zmocněnec požádal o kopii protokolu o ústním jednání ze dne 17. 2. 2020 a kopii trestního spisu listy 1-13. Požadované kopii byly zmocněnci uvedené den předány. Dne 11. 3. 2020 bylo správnímu orgánu do datové schránky doručeno vyjádření k podkladům rozhodnutí, kde zmocněnec obviněného uvedl, citují: „Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 silničního zákona

- zde obviněný předně odmítá, že by se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 silničního zákona. Obviněný totiž neměl účinný zákaz činnosti, protože rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice č. j. MAU/15435/2019, kterým mu měl být vysloven zákaz činnosti, nebylo obviněnému řádně doručeno. Obviněný se nejprve domníval, že došlo k fikci doručení, protože se v předmětné době nacházel po většinu doby v SRN, nicméně jeho otec, který žije na adrese trvalého pobytu obviněného ve stejném bytě a tudíž má klíče od poštovní schránky i P.O. boxu obviněného, tohoto ujistil, že pravidelně kontroloval poštovní schránku i P.O. box a nikdy zde žádné rozhodnutí o zákazu činnosti pro obviněného od Magistrátu města České Budějovice nebylo. Obviněný navrhuje, aby bylo provedeno dokazování, které toto tvrzení ověří. Obviněný totiž neměl šanci zjistit, že mu byl uložen zákaz činnosti, když Česká pošta s.p. zjevně při doručování pochybila a nic obviněnému nedoručila ani do poštovní schránky, ani do P.O. boxu. Konkrétně obviněný navrhuje výslech svého otce (stejného jména a bydlící na stejné adrese), nicméně obviněný navrhuje, aby byl tento výslech proveden pomocí telekomunikačních prostředků, nebo případně, aby s ním bylo posečkáno do doby, kdy pomine současná epidemie onemocnění covid 19, protože otec obviněného se nachází v té nejohroženější věkové kategorie a obviněný odmítá riskovat zdraví či život svého otce jen kvůli dopravnímu přestupku. Dále obviněný navrhuje provést jako důkaz výslech poštovního doručovatele, který údajně vložil do poštovní schránky oznámení o neúspěšném doručování a poté ji samotnou zásilku, když naopak z informací dostupných z aplikace Track and Trace od České pošty s.p. vyplývá, že doručováno bylo do P.O. boxu, ale že zásilka nebyla vhozena, ale byla vrácena odesílateli. Tedy ani údaje České pošty na webu a na doručence nejsou souladné, což způsobuje značné pochybnosti o průběhu doručování. Obviněný tedy odmítá, že by došlo k fikci doručení, protože při doručování došlo k výše popsaným, a nebo možná i jiným vadám. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 silničního zákona - zde obviněný odmítá, že by se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 silničního zákona. Obviněný totiž rozhodně v ruce nedržel hovorové, ani záznamové zařízení. Obviněný uznává, že toto mohl namítnout již při silniční kontrole a následném výslechu, ale s ohledem na to, že se od policistů současně dozvěděl, že se dopustil trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, protože měl řídit přes zákaz činnosti, obviněný úplně zapomněl na to, že je mu kladeno za vinu i to, že měl údajně při řízení držet v ruce mobilní telefon. Obviněný se pochopitelně soustředil na daleko závažnější obvinění z trestného činu a obvinění z bagatelního dopravního přestupku bylo prozatím odsunuto do pozadí, jakožto naprosto malicherná záležitost vedle obvinění z trestného činu. Pokud by obviněný nebyl obviněn policisty z trestného činu, tak by již na místě silniční kontroly namítal, že v ruce mobilní telefon nedržel. Obviněný však odmítá nést vinu za přestupek, kterého se nedopustil. Obviněný v ruce nedržel mobilní telefon a ostatně ani neexistuje žádný důkaz o tom, že by jej v ruce držel. Obviněný stěží mohl držet v ruce mobilní telefon, když jeho mobilní telefon zůstal v autobuse společnosti Flixbus spolu s jeho doklady. Obviněného posléze kontaktoval pan XXX, který seděl vedle obviněného s tím, kam mu má jeho doklady a mobilní telefon (které zapomněl obviněný v přihrádce) zaslat. Obviněný navrhuje, aby XXX byl ohledně této skutečnosti vyslechnut jako svědek. Tak bude prokázáno, že obviněný nemohl držet v ruce mobilní telefon, když žádným mobilním telefonem v dané chvíli nedisponoval. Otec obviněného pak může potvrdit, že obviněný má pouze jeden mobilní telefon.“

Dne 15. 5. 2020 vložil správní orgán do spisu aktuální výpis z karty řidiče pana XXX a zároveň vložil údaje z registru obyvatel.

Dne 22. 5. 2020 doručil správní orgán do datové schránky zmocněnce rozhodnutí č. evid. MULO 14874/2020, čj. ODSH 135656/2019 ZK ze dne 15. 5. 2020, jímž uložil jmenovanému za výše uvedené přestupky správní trest – pokutu ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále pak v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil úhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Předmětná písemnost byla zmocněnci doručena do datové schránky dne 22. 5. 2020. Dne 8. 6. 2020 bylo správnímu orgánu doručeno do datové schránky „blanketní“ odvolání, v němž jmenovaný uvedl, že cituji: „Podávám odvolání proti meritornímu rozhodnutí vydanému v nadepsané věci. Žádám správní orgán, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o zaslání kopie protokolu o ústním jednání úředního záznamu sepsaného policisty a obsahu spisu, to vše ze spisu vedeného ve shora nadepsané věci, a to do datové schránky a neumožní-li to povaha dokumentu nebo technické možnosti správního orgánu, tak poštou na adresu trvalého pobytu. Žádám následně odvolací správní orgán, aby mne před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby mohl případně namítnout podjatost této osoby. Podání doplněno v zákonné lhůtě.“ Přestože byl zmocněnec vyzván k odstranění vad podání, kdy mu byla výzva doručena do datové schránky dne 11. 6. 2020,

a správní orgán k výzvě přiložil kopie požadovaných písemností, odvolání nebylo ve lhůtě 10 dnů od převzetí výzvy, doplněno.

Správní orgán vypravil dne 15. 5. 2020 rozhodnutí č. evid. MULO 14874/2020, čj. ODSH 135656/2019 ZK ze dne 15. 5. 2020, kterým uznal pana XXX vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti vědomé i nevědomé podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. k) zákona o silničním provozu. Svým jednáním tak porušil ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) a ustanovení § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu. Obviněnému byly uloženy výše uvedené správní tresty a povinnost náhrady nákladů řízení.

Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupků spáchaných panem XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupcích obviněného. Správní orgán po posouzení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospěl k závěru, že obviněný výše uvedené přestupky spáchal. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu správní orgán přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupků a způsobu a okolnostem spáchání přestupků. Správní orgán přihlédl také k osobě pachatele a vzal v úvahu, že jmenovaný spáchal dva přestupky v provozu na dálnici, tedy na pozemní komunikaci nejvyššího typu a zároveň se obviněný v minulosti dopustil řady drobnějších přestupků, které má zapsány v kartě řidiče. Zároveň mu ale jako polehčující okolnost přisvědčil skutečnost, že svou jízdou nevyvolal kolizní situaci nebo situaci, která by k takové kolizi bezprostředně směřovala. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno do datové schránky zmocněnci dne 22. 5. 2020.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání pana XXX formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění.

Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupkům XXX zpracovaná Policií ČR, KŘP Ústeckého kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Řehlovice, čj. KRPU-187477/PŘ-2019-040040-FM ze dne 20. 11. 2019. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní pana XXX ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. k) zákona o silničním provozu, jejichž skutkovou podstatu obviněný naplnil porušením ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a ustanovením § 6 odst. 7 písm. b) téhož zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jichž se XXX jednoznačně a prokazatelně dopustil výše uvedených jednáním. Přestupky jmenovaného jsou přesvědčivé a nezpochybnitelně zdokumentovány a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování. Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně o silničním provozu a dále, že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona o silničním provozu přitom stačí zavinění nedbalostní.

K námitkám jmenovaného odvolací správní orgán uvádí následující.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 189/2017 ze dne 27. 9. 2017 vyplývá, „...že znaky přestupku jsou stanoveny zákonem, přičemž přestupek je vymezen materiálním a formálním znakem, které musí být naplněny současně. Materiální znak přestupku spočívá v tom, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zákonem chráněné zájmy společnosti. Zákon o silničním provozu chrání bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, tj. důležitý společenský zájem. Činí tak mimo jiné tím, že v § 3 odst. 3 písm. a) vyžaduje, aby motorová vozidla řídili držitelé příslušných řidičských oprávnění. Pokud tedy stěžovatel řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem

*příslušného řidičského oprávnění, je zjevné, že svým jednáním porušil a ohrozil uvedený zájem společnosti a naplnil tak skutkovou podstatu uvedenou v § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu nejen po formální, ale i materiální stránce.“*

Dále z rozsudku, čj. 3 As 42/2012 – 35 ze dne 8. 1. 2013 vyplývá, že „zájem společnosti na posilování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích převažuje zájmy jednotlivce na snadném vrácení řidičského průkazu po spáchání dopravního přestupku. Řízení vozidla bez řidičského oprávnění vždy spadá do kategorie nebezpečného a nezodpovědného chování lidí v silničním provozu. Z daného rozpětí sankcí tedy logicky vyplývá, že zákonodárce nepovažoval žádný případ jízdy bez řidičského oprávnění za bagatelní, nýbrž vždy za společensky velmi nebezpečný, a proto také zvolil rozpětí sankcí s vysokou spodní hranicí.“

K první části vyjádření se k podkladům rozhodnutí by chtěl odvolací orgán uvést, že se jednoznačně ztotožňuje s vyjádřením správního orgánu, kdy úkolem správního orgánu v nynějším přestupkovém řízení bylo zjistit okolnosti jízdy obviněného ze dne 21. 10. 2019, a v souvislosti s tím ověřit, zda na rozhodnutí, jímž mu byl v minulosti vysloven zákaz činnosti, byla vyznačena právní moc, a to způsobem, jenž by nevzbuzoval žádných pochyb. Při zjišťování této skutečnosti správní orgán vycházel z písemností založených ve spise - zejména o kopii rozhodnutí 386/19/Skl s doložkou právní moci, ale i přiložené doručky osvědčující způsob doručení. Žádný z těchto podkladů nevzbuzuje pochybnosti ohledně doručení a ohledně skutečnosti, že zmíněné rozhodnutí nabylo skutečně právní moci dne 3. 5. 2019, jak uvádí doložka vyznačená na první straně rozhodnutí (příkazu). Doručka prokazuje, že rozhodnutí 386/19/Skl bylo doručováno na adresu trvalého pobytu obviněného, zásilka s rozhodnutím byla dne 11. 4. 2019 uložena, a to do dne 23. 4. 2019, přičemž v této době nedošlo k jejímu vyzvednutí. Dále je na zadní straně obálky uveden údaj o tom, že ohledně doručované zásilky byla využita služba odnos (pošta nedoručuje zásilku na adresu domu, ale do přihrádky na poště), a že zásilka nebyla vhozena do schránky adresáta, neboť ten domovní schránku neměl. Celá zásilka tak byla po skončení úložní doby vrácena správnímu orgánu. Z obsahu ve spise založených písemností nevznikla žádná pochybnost o tom, že rozhodnutí českobudějovického magistrátu nabylo právní moci, a že obviněný v době jízdy dne 21. 10. 2019 nebyl v důsledku uloženého správního trestu zákazu činnosti držitelem řidičských oprávnění. Správní orgán nemůže nad rámec výše uvedeného přezkoumávat správnost a zákonnost aktů veřejné moci, v tomto případě zákonnost a správnost rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, a na toto rozhodnutí (i v důsledku výše uvedeného) nahlíží jakožto na správné a zákonné, a to až do okamžiku, kdy by byl případně tento akt zákonem stanoveným způsobem zrušen.

Dále odvolací orgán uvádí, že přestože jmenovaný nebyl obviněn z přestupku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tedy z přestupku, kvůli kterému byl původně zastaven, neboť za jízdy držel v ruce mobilní telefon, tak je odvolací orgán toho názoru, že tento přestupek rozhodně není bagatelní přestupek nebo malicherná záležitost, jak uvádí obviněný.

K odvolání obviněného by chtěl odvolací orgán dodat, že požadovat zaslání kopií dokumentů podle zákona č. 106/1999 Sb., bylo naprosto nesmyslné, vzhledem k tomu, že obviněný, resp. jeho zmocněnec je zcela jistě (vzhledem k tomu, že je častým zmocněncem obviněných) znalý správního řádu a ví, že podle ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Podle ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu umožní správní orgán jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Podobně je tomu i v případě rozsudku NSS čj. 9 Ans 7/2012 – 56 ze dne 27. 6. 2012, podle něhož „Nad rámec výše uvedeného nutného odůvodnění lze ještě – toliko jako obiter dictum - připomenout dosavadní judikaturu, ze které vyplývá, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona; srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 - 78, vztahující se již k novému správnímu řádu...“

Pokud jde o poskytnutí kopií listin ze správního spisu, je na místě zmínit též rozsudek NSS 7 Ans 18/2012 – 26 ze dne 13. 12. 2012, podle něhož „Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v tomto případě zákon o svobodném poskytování

*informací nepoužije, když podle jeho ust. § 2 odst. 3 se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. ... Účastník tak má na základě ust. § 38 správního řádu právo se bezprostředně či pomocí zástupce seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. ... Je nerozhodné také to, že je podání nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“*

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu a ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona byly jmenovanému spolehlivě a jednoznačně prokázány.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o odpovědnosti za přestupky, zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupcích prvoinstanční správní orgán. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném zhodnocení obsahu předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní řízení o přestupcích pana XXX bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Odvolací orgán dále uvádí, že za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu se uloží pokuta od 25 000 do 50 000. Jmenovanému byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. se uloží zákaz činnosti od 12 měsíců do 24 měsíců. Jmenovanému byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, tedy v dolní hranici zákonem stanovené sazby.

K výše uvedenému odvolací správní orgán dále uvádí, že pan XXX má v evidenční kartě řidiče v posledních 5 letech šest přestupků, kdy porušil zákon o silničním provozu.

K uvedeným správním trestům odvolací orgán doplňuje, že správní orgán postupoval v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož „Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.“

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení konstatuje, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XXX, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

## **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník**

XXX

V zastoupení

XXX

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, Školní 407/2, 410 30 Lovosice

# Krajský úřad Ústeckého kraje

**Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem**  
**odbor dopravy a silničního hospodářství**

Datum: 7. 4. 2022  
Číslo jednací: KUUK/054432/2022/DS/Hac  
Sp. zn: KUUK/029616/2022/3

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru přestupkových agend - oddělení dopravních nehod sp.zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT, ze dne 6. 1. 2022, kterým byla paní XXX, ve věci zastoupená XXX, uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 2) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o:**

### O d v o l á n í

**paní XXX, ve věci XXX**

**s e z a m í á**

**a**

**r o z h o d n u t í**

**Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru přestupkových agend - oddělení  
dopravních nehod sp.zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT, ze dne 6.1.2022**

**s e p o t v r z u j e.**

### **O d ů v o d n ě n í:**

Magistrát města Ústí nad Labem, Odbor přestupkových agend - oddělení dopravních nehod jako správní orgán prvního stupně (dále jen „správní orgán“) svým rozhodnutím sp.zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT, ze dne 6.1.2022 uznal vinnou paní XXX, ve věci zastoupená XXX, ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 2) zákona č. 361/2000 Sb., tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dne 18. 4. 2020 v 10:10 hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem nezajistila, přikázala či svěřila řízení vozidla tovární značky VW, registrační značky XXX osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti, za což jí byl uložen správní trest pokuty podle ustanovení § 35 písm. b), § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve výši 5000 Kč a podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, se účastníku řízení ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu bylo paní XXX doručeno do datové schránky dne 7. 1. 2022, kdy si písemnost převzala a dne 10. 1. 2022 zmocněnci jmenované XXX, kdy si písemnost také převzal. Správní orgán obdržel v zákonem stanovené lhůtě dne 26. 1. 2022 blanketní odvolání. Dne 1. 2. 2022 vypravil správní orgán výzvu o doplnění odvolání, kterou si zmocněnec převzal dne 4. 2. 2022. Dne 9. 2. 2022, bylo správnímu orgánu doručeno doplnění odvolání.

Protože správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu, přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad a po důkladném přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení celé věci dospěl k následujícím závěrům. Z obsahu správního spisu odvolací orgán zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o odvolání.

Magistrát města Ústí nad Labem Odbor přestupkových agend - oddělení dopravních nehod zahájil řízení o přestupku s paní XXX, na základě oznámení přestupku Policie ČR Děčín č.j. KRPU-64605- 2/PŘ-2020-040264, které obdržel odbor přestupkových agend Magistrátu města Ústí nad Labem dne 22. 4. 2020. Dokumentace obsahuje oznámení přestupku ze dne 20. 4. 2020, úřední záznam sepsaného zasahujícími policisty dne 18. 4. 2020. Z uvedené dokumentace vyplývá, že řidič XXX, je podezřelý ze spáchání přestupku v souladu s § 125c odst. 1 písm. f, bod 7 a § 125c odst. 1, písm. k zákona o silničním provozu, tím že dne 18. 04. 2020 v 10:10 hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem vozidlem tovární značky VW registrační značky XXX, nerespektoval svislou dopravní značku B21a (Zákaz předjíždění) a následně svým jednáním ohrozil řidiče předjížděného vozidla. Správní orgán vypravil dne 13.10.2020 pod sp. zn.: MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT příkaz, jímž uznal paní XXX vinnou ze spáchání přestupku fyzických osob v souladu s ustanovením § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tím že dne 18. 4. 2020 v 10:10 hod na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem nezajistila, aby při užití vozidla tovární značky VW registrační značky XXX na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, za což jí byl uložen správní trest pokuty podle ustanovení § 35 písm. b), § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve výši 2000 Kč a podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, se účastníku řízení ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Dne 20. 10. 2020 byla správnímu orgánu zaslána plná moc k zastupování obviněné zmocněncem XXX. Správní orgán dne 21. 10. 2020 vyzval obviněnou k doplnění plné moci, které si převzala dne 21. 10. 2020. Dne 26. 10. 2020 XXX doručil správnímu orgánu doplnění plné moci. Správní orgán dne 4. 11. 2020 vypravil předvolání k ústnímu jednání na den 23. 11. 2020 v 9:30 hod, které si jmenovaná převzala dne 4. 11. 2020 a její zmocněnec dne 11. 11. 2020. Dne 23. 11. 2020 proběhlo ústní jednání bez přítomnosti obviněné a bez přítomnosti jejího zmocněnce XXX. Z protokolu vyplývá, že dne 23. 11. 2020 v 8:21 hod XXX telefonicky omluvil z jednání a to bez udání důvodu.

Magistrát města Ústí nad Labem odbor přestupkových agend - oddělení dopravních nehod vypravil dne 8. 12. 2020 rozhodnutí, pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT, kterým byla paní XXX, ve věci zastoupená XXX, uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., a uložil jí výše uvedený správní trest pokuty a povinnost uhradit náklady řízení. Uvedeného přestupku se jmenovaná měla, dopustil zaviněním z nedbalosti tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu

dne 18. 4. 2020 v 10:10 hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem nezajistila, aby při užití vozidla tovární značky VW registrační značky XXX na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Svým jednáním tak paní XXX měla, porušil výše citované ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, dle kterého platí, že „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“. Rozhodnutí správního orgánu bylo zmocněnci obviněného doručeno datovou zprávou, kterou si převzal dne 10. 12. 2020 a dne 9. 12. 2020 si písemnost převzala také obviněná. Proti tomuto rozhodnutí podal zmocněnec obviněné odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu v zákonné lhůtě dne 28. 12. 2020, Dne 12. 1. 2021, byla správním orgánem vypravena výzva k odstranění nedostatku s určením lhůty do 10 ti dnů ode dne převzetí výzvy. Výzva byla zástupci obviněné doručena datovou zprávou, kterou si vyzvedl dne 20. 1. 2021 a obviněná si písemnost převzala dne 13. 1. 2021. Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad jako odvolací orgán vypravil dne 1. 6. 2021 pod čj. KUUK/071359/2021/DS/Hac rozhodnutí (ze dne 31. 5. 2021), které nabylo právní moci dne 3. 6. 2021 a to doručením zmocněnci jmenované XXX. Odvolací orgán rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu s tím, že zastává názor, že se jmenovaná jako provozovatelka mohla dopustit spáchání přestupku v souladu s ustanovením § 125c odst. 2, zákona o silničním provozu, neboť porušila ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu citují: „fyzická osoba se dopustí jako provozovatel vozidla přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže nebo svěří samostatné řízení vozidla osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti.“

Na základě rozhodnutí odvolacího orgánu, pokračoval správní orgán ve správním řízení a předvolal dne 20. 7. 2021 obviněnou k ústnímu jednání stanovené na den 16. 8. 2021 v 9:30 hod, které si jmenovaná převzala dne 21. 7. 2021 a zmocněnec XXX dne 22. 7. 2021. V předvolání je také uveden důvod jednání, kde byli účastníci řízení řádně vyrozuměni o předmětu jednání. Dne 16. 8. 2021 proběhlo ústní jednání a to bez přítomnosti jmenované a i bez přítomnosti zmocněnce, kteří se nedostavili. Správní orgán vypravil dne 30. 8. 2021, pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT, rozhodnutí kterým byla paní XXX, za **A**: uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 2) zákona č. 361/2000 Sb., čímž porušila ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, za **B**: ve druhé části rozhodnutí správní orgán usnesením v souladu s ustanovením § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. zastavil stíhání jmenované XXX, kdy byla obviněna ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zahájený dne 13. 10. 2020, tím že jako provozovatelka nezajistila, aby při užití vozidla tovární značky VW registrační značky XXX na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu čímž měla porušit § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí správního orgánu bylo paní XXX doručeno do datové schránky dne 30. 8. 2021, kdy si písemnost převzala a dne 1. 9. 2021 zástupci jmenované XXX, kdy si písemnost také převzal. Správní orgán obdržel v zákonem stanovené lhůtě dne 16. 9. 2021 prostřednictvím zástupce paní XXX blanketní odvolání, kde požaduje ve smyslu zákona č. 106 /1999 Sb. o zaslání kopií dokumentů ze spisu a odvolací orgán před vydáním rozhodnutím poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby mohl případně namítat podjatost osoby. Dne 21. 9. 2021 vypravil správní orgán výzvu o doplnění odvolání, kterou si zmocněnec převzal dne 24. 9. 2021 a obviněné dne 21. 9. 2021. Dne 24. 9. 2021, bylo správnímu orgánu doručeno doplnění odvolání. Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle ustanovení § 87

správního řádu, bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad jako odvolací orgán vypravil dne 9. 11. 2021 pod čj. KUUK/148463/2021/DS/Hac rozhodnutí (ze dne 9.10. 2021), které nabylo právní moci dně 11.11.2021 a to doručením zmocněnci jmenované XXX. Odvolací orgán rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu s tím, že se správní orgán řádně nevypořádal s odvoláním jmenované ze dne 16. 9. 2021 a to zejména s žádostí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., jak uvedeno v § 2 citovaného zákona.

Na základě rozhodnutí odvolacího orgánu, pokračoval správní orgán ve správním řízení a dne 6. 1. 2022 vypravil pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT rozhodnutí, která bylo zmocněnci doručeno dne 10. 1. 2022 a obviněné dne 7. 1. 2022. Správní orgán obdržel dne 26. 1. 2022 blanketní odvolání. Správní orgán vypravil dne 1. 2. 2022 výzvu k doplnění odvolání. Dne 9. 2. 2022 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění odvolání.

Odvolatel zde uvádí, že *podává odvolání proti rozhodnutí vydanému v nadepsané věci. Ve svém odvolání odvolatel uvádí, že přestupek byl promlčen. Dále ve svém odvolání uvádí, že obviněná údaje o totožnosti samozřejmě znala. Ve svém odvolání uvádí, že se jednalo o XXX.*

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu, přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad a po důkladném přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení celé věci dospěl k následujícím závěrům. Z obsahu správního spisu odvolací orgán zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o odvolání.

Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného paní XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněné. O tom, že jmenovaná výše uvedený přestupek spáchala, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupek byl řádně zdokumentován. Při stanovení druhu a výše správního trestu správní orgán posoudil míru nebezpečnosti jednání obviněné. Při stanovení druhu a výše správního trestu správní orgán posoudil míru nebezpečnosti jednání obviněné. Správní orgán vzal v úvahu i okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, tj. že výše jmenovaná jako provozovatel přikázala či svěřila samostatné řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. Důkazy hodnotil samostatně i ve vzájemných souvislostech a po posouzení dospěl k názoru, že výše jmenovaná nejednala v souladu s právními předpisy. Dále byla hodnocena i skutečnost, že výše jmenovaná porušila zákon, a proto na základě spisového materiálu byla uznána vinnou v plném rozsahu sděleného obvinění. Při ukládání správního trestu bylo také přihlédnuto k závažnosti skutku spáchaného řidičem vozidla, kdy za jeho přestupkové jednání je stanovena pokuta vy výši od 5000 Kč do 10000 Kč. Správní orgán neuložil pokutu v maximální výši, ale po zhodnocení okolností přestupku rozhodl o uložení pokuty v dolní hranici zákonem stanovené sazby ve výši 5000 Kč. Uložený správní trest je po zvážení všech okolností považován za odpovídající spáchanému skutku s tím, že bude mít dostatečný preventivní i represivní vliv na jednání obviněné jako provozovatele vozidla do budoucna a ve svém důsledku zabrání opětovnému porušení zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku v souladu s ustanovením § 125c odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se paní XXX jednoznačně a prokazatelně dopustila tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dne 18. 4. 2020 v 10:10 hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly

v okrese Ústí nad Labem nezajistila, přikázala či svěřila řízení vozidla tovární značky VW, registrační značky XXX osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, podle něhož „*Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.*“ Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu paní XXX skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., bylo jmenované spolehlivě a jednoznačně prokázáno. Na tomto místě se považuje za důležité připomenout tu skutečnost, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb. nelze od uložení sankce za tento přestupek upustit. Jakýkoli jiný postup správního nebo i odvolacího orgánu by byl v rozporu s příslušnými právními předpisy.

Odvolací orgán k odvolacím námitkám konstatuje, že se k námitce promlčení přestupku se podrobně vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 9. 10. 2021 vydaný pod čj. KUUK/148463/2021/DS/Hac, které nabylo právní moci dne 11. 11. 2021. V tomto rozhodnutí odvolací orgán podrobně rozebral námitku odvolatele ve vztahu k promlčení a tuto námitku shledal neodůvodněnou. V současném odvolání se zmocněnec opětovně dovolává promlčení přestupku.

K námitce o neuvedení osobních údajů osobě, které řízení svěřila, se pak odvolací orgán rovněž podrobně vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 9. 10. 2021 vydaný pod čj. KUUK/148463/2021/DS/Hac, které nabylo právní moci dne 11. 11. 2021. Odvolací orgán ve výše uvedeném rozhodnutí konstatoval, že okolnosti nasvědčují spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 2, zákona č. 361/2000 Sb. Správnímu orgánu odvolací orgán vytkl, že se nevypořádal s odvoláním ze dne 16. 9. 2021 a to se žádostí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. K tomuto odvolací orgán konstatuje, že se s tímto správní orgán řádně vypořádal a to v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2021, kdy bylo dne 24. 9. 2021 doručeno zmocněnci paní XXX. Rozhodnutí pak nabylo právní moci de 11. 10. 2021.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o přestupcích, zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupku paní XXX nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po provedeném odvolacím řízení konstatuje, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch

i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XXX XXX, jejíž vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkovi řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

XXX

**V zastoupení:**

XXX

**Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):**

Magistrátu města Ústí nad Labem, správní odbor, oddělení dopravních nehod, Velká Hradební 8, 401 00 Ústí nad Labem.

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 19. 12. 2017  
JID: 195252/2017/KUUK/FD  
Číslo jednací: 5249/DS/2017

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, čj. 272/15332/2017/OD/MS ze dne 7. 8. 2017, podle něhož se společnost PROPSOL s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5, dopustila správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) platných do 30. 6. 2017.

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

**O d v o l á n í**  
**společnosti PROPSOL s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5,**  
**s e z a m í t á**  
**a**  
**r o z h o d n u t í**  
**Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy,**  
**čj. 272/15332/2017/OD/MS ze dne 7. 8. 2017**  
**s e p o t v r z u j e.**

## O d ů v o d n ě n í:

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, jako správní orgán 1. stupně (dále též „správní orgán“) vydal dne 7. 8. 2017 rozhodnutí čj. MmM/073946/2016/OSČ-P/VŠ, podle něhož se společnost PROPSOL s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5, dopustila správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. V souladu s ustanovením § 125f odst. 3 téhož zákona byla společnosti PROPSOL s.r.o. uložena pokuta ve výši 1500 Kč současně byla výše jmenované společnosti podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Výše kvalifikovaného správního deliktu se jmenovaná společnost dopustila tím, že jako provozovatel osobního motorového vozidla značky Audi, registrační značky XY, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. na pozemní komunikaci nezajistila, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, tím že uvedené vozidlo stálo v místě platnosti vodorovné dopravní značky č. V 13a – „Šikmé rovnoběžné čáry“, čímž došlo k porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „*při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*“

Rozhodnutí správního orgánu bylo společnosti PROPSOL s.r.o. doručeno do datové schránky dne 9. 8. 2016. Proti tomuto rozhodnutí podala jmenovaná společnost dne 24. 8. 2017 neúplné odvolání, které na výzvu správního orgánu doplnila dne 28. 8. 2017. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, obdržel dne 19. 4. 2017 od Městské policie Roudnice nad Labem oznámení přestupku čj. 1678/17, zn. MURCE/15166/2017 ze dne 19. 4. 2017 a fotodokumentaci k podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona. Z uvedené dokumentace vyplývá, že nezjištěný řidič dne 19. 3. 2017 ve 22:07 hodin v obci Roudnice nad Labem, v ul. Michálkova, stál s vozidlem Audi, registrační značky XY na vodorovném dopravním značení V 13a „Šikmé rovnoběžné čáry“. Po určení ověřené úřední osoby byl spis doplněn o kartu vozidla, z níž je zřejmé, že provozovatelem vozidla byla v zjištěné době společnost PROPSOL s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5.

Vzhledem ke skutečnosti, že byly splněny podmínky pro postup správního orgánu podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. v návaznosti na ustanovení § 125f odst. 2 téhož zákona, správní orgán vyzval výše jmenovanou společnost dokumentem čj. 272/15332/2017/OD/MS ze dne 26. 4. 2017 k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč ve lhůtě podle ustanovení § 125h odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Součástí této výzvy je i řádné poučení, v němž správní orgán, mimo jiné, poukazuje na ustanovení § 125h odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož může provozovatel vozidla písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla, přičemž toto sdělení se považuje za podání vysvětlení. Poučení rovněž obsahuje všechny další informace související s projednáváním deliktu provozovatele vozidla. Uvedený dokument byl společnosti PROPSOL s.r.o. doručen do datové schránky dne 27. 7. 2017. Společnost PROPSOL s.r.o. kontaktovala správní orgán a sdělila, totožnost řidiče vozidla pana XY.

Správní orgán odeslal dne 15. 5. 2017 sdělené osobě předvolání k podání vysvětlení, které jí bylo doručeno na adresu bydliště, XY, pan XY si zásilku převzal dne 23. 5. 2017. Termín pro podání vysvětlení byl určen na den 12. 6. 2017 v 14:00 hodin. Jelikož se pan XY k podání vysvětlení nedostavil ani na výzvu správního orgánu nikterak nereagoval, nebylo možné zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě. Správní orgán usnesením ze dne 27. 6. 2017 věc podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. v souladu s ustanovením § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), odložil.

Vzhledem ke skutečnosti, že výše jmenovaná společnost neuhradila určenou částku, a osoba přestupce nebyla zjištěna, v důsledku čehož byla věc podezření ze spáchání přestupku odložena (viz předchozí odstavec), správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. zahájil úkony související s projednáním deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona.

Prvním úkonem v tomto řízení bylo vydání příkazu spisové značky 272/15332/2017/OD/MS dne 29. 6. 2017, kterým byla společnost PROPSOL s.r.o. shledána objektivně odpovědnou ze správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a jímž jí byla v souladu s ustanovením § 125f odst. 3 téhož zákona uložena pokuta ve výši 1 500 Kč; současně byla výše jmenované společnosti podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Příkaz měl všechny náležitosti podle ustanovení § 150 správního řádu v návaznosti na ustanovení § 68 a § 69 téhož zákona a byl jmenované společnosti doručen do datové schránky dne 30. 6. 2017. Společnost PROPSOL s.r.o. podala odpor proti výše uvedenému příkaz, který byl doručen Městskému úřadu Roudnice nad Labem dne 7. 7. 2017. Správní orgán vyzval společnost PROPSOL s.r.o. k doplnění odporu, který společnost doplnila dne 14. 7. 2017.

Podáním odporu byl příkaz správního orgánu zrušen a pokračovalo řízení o deliktu provozovatele vozidla, kdy správní orgán dne 20. 7. 2017 vyzval uvedenou společnost PROPSOL s.r.o. k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení výzvy. Výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí byla jmenované společnosti doručena do datové schránky dne 25. 5. 2017. Na tuto výzvu společnost nereagovala.

Dne 7. 8. 2017 vydal Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, rozhodnutí čj. MmM/073946/2016/OSČ-P/VŠ, podle něhož se společnost PROPSOL, s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5, dopustila správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a byla jí uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy deliktu provozovatele vozidla společnosti PROPSOL, s.r.o. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán podrobně popisuje průběh řízení o deliktu provozovatele vozidla. Společnost PROPSOL, s.r.o. během správního řízení nepředložila žádné doklady, ani neuvedla takové skutečnosti, jež by bylo možno považovat za liberační a které by umožňovaly správnímu orgánu prohlásit, že jmenovaná společnost se deliktu provozovatele vozidla nedopustila. Společnost PROPSOL, s.r.o. kontaktovala správní orgán a sdělila, že dne 19. 3. 2017 měl v užívání uvedené vozidlo pan XY. Jmenovaný, ač byl řádně předvolán k podání vysvětlení, na výzvu nereagoval. Správnímu orgánu se po učinění nezbytných kroků nepodařilo zjistit pachatele přestupku. Při rozhodování o výši ukládané sankce vycházel správní orgán striktně z ustanovení § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Dále správní orgán přihlédl k míře nebezpečnosti tohoto protiprávního jednání a na jeho základě dospěl k názoru, že postačí uložení minimální sazby pokuty vymezené pro tento přestupek.

Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo společnosti PROPSOL, s.r.o. doručeno do datové schránky dne 9. 8. 2017.

Proti tomuto rozhodnutí podala společnost PROPSOL, s.r.o. tzv. blanketní odvolání, které bylo odesláno správnímu orgánu v zákonné lhůtě dne 24. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že odvolání nebylo odůvodněno ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, vyzval správní orgán výše uvedenou společnost k odstranění vad podaného odvolání, konkrétně kdo jej činí, které věci se týká a kdo jej navrhuje. S ohledem na lhůtu pro předání odvolání odvolacímu správnímu orgánu, upravenou v ustanovení § 88 správního řádu, vyzval správní orgán společnost k odstranění vad do 5 dnů od doručení této výzvy. Výzva k odstranění vad podaného odvolání byla společnosti doručena do datové schránky dne 25. 8. 2017.

Dne 28. 7. 2017 bylo doručeno doplněné odvolání společnosti PROPSOL, s.r.o., v němž uvádí, že předmětné rozhodnutí napadá v plném rozsahu, uvádí následující důvody. Odvolatel se domnívá, že se na provozovatele vozidla nevztahuje odpovědnosti za spáchaný správní delikt provozovatele, jelikož před předáním vozidla řidiče poučil o tom, že je povinen při jeho užití na pozemní komunikaci dodržovat povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Odvolatel namítá neprokázání objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla správním orgánem. Dalším bodem doplněného odvolání je údajné neprokázání spáchaného přestupku a nenaplnění jeho formálního a materiálního znaku. V odvolání namítá nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, učiněné správním orgánem, podle odvolatele se jimi správní orgán dostatečně nezabýval. Společnost ve svém odvolání několikrát uvádí, že se správní orgán nezabýval písemně podaným sdělením onačeného řidiče, který se měl údajně ke spáchanému přestupku doznat a zaslal německy psané vyjádření správnímu orgánu. Dalším bodem je nezajištění tlumočnicka pro sděleného řidiče, nezaslaný informační formulář podle ustanovení § 125j odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Společnost uvádí, že v daném případě nebyl spáchaný přestupek spolehlivě zjištěn a správní orgán ho tedy neprokázal, údajně tedy nebyla splněna podmínka pro uložení blokové pokuty a zároveň nebylo možné ani zaslat výzvu k uhrazení určené částky provozovateli vozidla. V neposlední řadě odvolatel ve svém doplněném odvolání namítá uložení výši pokuty, kdy nebyl dostatečně zohledněn a odůvodněn způsob spáchání správního deliktu, údajnou rozporuplnost výroku a odůvodnění, díky kterému je rozhodnutí nepřezkoumatelné a navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání společnosti PROPSOL, s.r.o. formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání

s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku předaná správnímu orgánu Městskou policií Roudnice nad Labem čj. MP 1678/17, zn. MURCE/15166/2017 ze dne 19. 4. 2017. Správní orgán napadeným rozhodnutím shledal, že společnost PROPSOL, s.r.o. se dopustila správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb.

Materiální znak správního deliktu vychází ze spáchaného přestupku, v tomto případě porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož *„při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“* jelikož byl přestupek odložen, nebude se odvolací orgán zabývat námitkami týkajícími se přestupku. Pokud jde o zjištění pachatele přestupku a skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, tím se zabýval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 135/2016 – 17 (dostupný na <http://www.nssoud.cz>), v němž uvedl: *„Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že právní názor krajského soudu vybočuje z jeho dosavadní judikatury, která byla potvrzena i Nejvyšším správním soudem. Na správní orgány nelze klást nadstandardní a nepřiměřeně zatěžující požadavky na zjišťování osoby řidiče. Úkolem správních orgánů je pouze prověřit sdělené informace, což magistrát učinil v dostatečném rozsahu, a v případě neúspěchu při zjišťování přestupce vést řízení o správním deliktu s provozovatelem vozidla. Pokud by správní orgány musely zjišťovat adresu údajného přestupce prostřednictvím ústředních správních orgánů, mohlo by v řadě případů dojít k zániku odpovědnosti za přestupek marným uplynutím jednoleté lhůty, a v důsledku toho by nebylo možné vůbec zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (srov. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu). Provozovatel vozidla tedy plně odpovídá za aktuálnost údajů o totožnosti řidiče vozidla, které správnímu orgánu sdělil.“* Správní orgán tak nezbytné kroky ke zjištění pachatele dle ustanovení § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., splnil. Obviněná společnost několikrát ve svém odvolání uvádí, že došlo k doznání údajného řidiče vozidla. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě a ve spisové dokumentaci údajně německy psaná písemnost pana XY. Na další námitku, že nedošlo k zajištění tlumočnicka a nebyl zaslán informační formulář sdělenému řidiči, podle ustanovení § 125j odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., odvolací orgán uvádí, že se nejednalo o ústní jednání ani o oznámení o zahájení řízení, nýbrž o předvolání k podání vysvětlení, kdy tento měl možnost se k přestupku vyjádřit i písemně, a to v rodném jazyce, avšak tak neučinil. Co se týče výše sankce, tu správní orgán nevyměřil libovolně, jak uvádí odvolatel, ale postupoval v souladu s ustanovením § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., kdy se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč, jelikož se v tomto případě jednalo o přestupek dle ustanovení §125c odst. 1 písm. k) a rozmezí pokuty za tento přestupek je dle ustanovení §125c odst. 5 písm. g) 1 500 – 2 500 Kč správní orgán použil nejnižší možnou výši pokuty. K vyměření této uložené sankce, v odvolání společnost uvádí, že správní orgán odůvodnil výši pokuty pouze tím, že je uložena v zákonné výši, avšak v rozhodnutí čj. 272/15332/2017/OD/MS ze dne 7. 8. 2017 je uvedeno, že o výši rozhodl v závislosti na míře nebezpečnosti, a proto tedy dospěl k názoru, že postačí uložení minimální sazby pokuty. Jak odvolatel uvádí, že správní orgán musí dle ustanovení §12 odst. 1 zákona o přestupcích *„Při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.“* přihlédnout při stanovení druhu a výměry sankce, také tak konal a vyměřil sankci na spodní hranici rozmezí. Ohledně vzájemného rozporu výrokové části a odůvodnění, odvolací orgán konstatuje, že odůvodněním je srozumitelně vysvětlena výroková část rozhodnutí, lze ho tedy považovat za dostatečné a nerozporuplné.

Dokumentace předložená správnímu orgánu v případě společnosti PROPSOL, s.r.o. splňovala všechny podmínky pro další postup správního orgánu v předložené věci, kdy prvním úkonem před vlastním zahájením řízení, který souvisel právě s oznámením o podezření ze spáchání přestupku,

bylo vyhotovení karty vozidla AUDI, registrační značky XY, a zjištění identifikačních údajů jeho provozovatele.

Další postup správního orgánu pak vyplýval z následujících ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.

Podle ustanovení **§ 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.** „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“ Vzhledem k tomu, že se jedná o institut tzv. objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, není potřeba prokazovat zavinění, které se ve vlastním řízení pouze konstatuje (podobně je tomu např. při projednávání správních deliktů dopravců podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, nebo v případě odpovědnosti zaměstnavatele za škodu podle zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů).

Podle ustanovení **§ 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb.** se „Právnícká nebo fyzická osoba ... dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“

Ustanovení **§ 125f odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb.** pak upravuje podmínky, kdy vzniká objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt takto: „Právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.“

Tyto podmínky musí být splněny kumulativně, tj. současně, což znamená, že v případě absence splnění kterékoli z těchto podmínek nelze vůči provozovateli vozidla vyvozovat jakoukoli sankční odpovědnost.

Ustanovení **§ 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.** upravuje sankci, kterou lze za delikt provozovatele vozidla uložit: „Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.“

Povinnost správního orgánu před vlastním zahájením řízení o deliktu provozovatele vozidla explicitně vyplývá z ustanovení **§ 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.:** „Obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“

Správní orgán tedy může projednat správní delikt provozovatele vozidla pouze ve dvou případech, tj. tehdy, došlo-li k odložení věci podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích, jako tomu bylo v projednávané věci, nebo bylo-li řízení o přestupku zastaveno podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) téhož zákona, např. poté, kdy se obviněný „vyviní“ odkazem na osobu blízkou.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá pochybnosti o spáchání správního deliktu provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se společnost PROPSOL, s.r.o. jednoznačně a prokazatelně dopustila.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. skutečně došlo a naplnění ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona bylo jmenované společnosti spolehlivě prokázáno. Společnost PROPSOL s.r.o. není viněna z přestupku nýbrž je projednána objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla. Pokud jde o projednávanou věc, z dokumentace zpracované Městskou policií Roudnice nad Labem je zřetelně zaznamenané vozidlo AUDI, registrační značky XY, stojící na vodorovném dopravním značení č. V 13a – „Šikmé rovnoběžné čáry“.

Jedná se tedy o vozidlo, jež neoprávněné stálo v místě platnosti výše uvedeného dopravního značení, přičemž toto porušení povinnosti pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazující znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. v návaznosti na ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona, nemá za následek dopravní nehodu.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, správní orgán 1. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 361/2000 Sb., správního řádu a zákona

o přestupcích. Využitím institutu příkazního řízení byla zachována zásada rychlosti a hospodárnosti správního řízení tak, jak je upravena v ustanovení § 6 správního řádu. Odvolací orgán po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní řízení o deliktu provozovatele vozidla společnosti PROPSOL, s.r.o. bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Pokud jde o odvolací námitku neprokázání spáchaného přestupku a nenaplnění materiálních a formálních znaků, odvolací orgán konstatuje, že přestupek byl spolehlivě prokázán z postoupené fotodokumentace. Společnost není viněna z přestupku, nýbrž ze správního deliktu provozovatele,

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě společnosti PROPSOL, s.r.o. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, je odvolací orgán toho názoru, že postup správního orgánu byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl odvolání výše jmenované zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

### **Otisk úředního razítka**

JUDr. et Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

#### **Rozdělovník:**

PROPSOL s.r.o., IČO 24682993, Holečkova 103, 150 00 Praha 5, IDS: 8bjq2u8

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Městský úřad Roudnice nad Labem, odbor dopravy, Karlovo náměstí 21, Roudnice nad Labem 413 21

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 14. 12. 2022  
Spisová zn.: KUUK/108765/2021  
Číslo jednací: KUUK/184675/2022/DS/Hru  
UID: kuukes861f9d91

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend, spisové značky MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního označení DN00676/2021/Dr, ze dne 30. 5. 2022, kterým byla paní XXX, uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl t a k t o :**

**1. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výroková část rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend, spisové značky MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního ozn. DN00676/2021/Dr, ze dne 30. 5. 2022, mění tak, že**

**- pod písmenem a) uvedený text „... správní trest pokuty ve výši 8 000,- Kč (slovy: Osm tisíc korun českých)“ se nahrazuje textem „správní trest pokuty ve výši 6 000,- Kč (slovy: Šest tisíc korun českých)“,**

**- a v závěru výroku uvedený text „celková částka: 9.000,- Kč (slovy: devět tisíc korun českých)“ se mění na text „celková částka: 7.000,- Kč (slovy: sedm tisíc korun českých)“.**

**2. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se mění část odůvodnění výše označeného rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, uvedená na str. 12 tak, že v textu „tj. pokutu ve výši“ uvedená částka 8.000 Kč se mění na 6.000 Kč.**

**3. Podle druhé věty ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestup. agend, spisové značky MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního ozn. DN00676/2021/Dr, ze dne 30. 5. 2022 ve zbytku potvrzuje.**

## O d ů v o d n ě n í:

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím spisové zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního označení DN00676/2021/Dr, ze dne 30. 5. 2022 uznal paní XXX, vinnou z nedbalostního spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., za přestupek jí uložil podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. pokutu 8 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, současně jí podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 250/2016 Sb.“), uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

Jmenované je kladeno za vinu, že dne 28. 4. 2020 v 15:44:16 hodin v Ústí nad Labem v ulici Petrovická u nadchodu ve směru k ulici Sociální péče jako řidička motocyklu Suzuki registrační

značky XXX překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, která činila 50 km/h, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3 \%$ , o 54 km, neboť jí byla po odečtu naměřena rychlost jízdy 104 km/h. V uvedeném jednání shledal správní orgán porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. a naplnění skutkové podstaty označeného přestupku.

S rozhodnutím správního orgánu byla paní XXX seznámena dne 19. 10. 2022, kdy se ke správnímu orgánu dostavil pan Stuchlík jako zmocněnec zástupce, za kterého si jmenovaná zvolila dne 15. 10. 2022 Mgr. Zdeňka Burdu, advokáta se sídlem Praha 10, Lekniňová 3033/7, 106 00. Dne 20. 10. 2022, tedy v zákonné lhůtě, podala prostřednictvím zástupce odvolání.

Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu se spisovým materiálem, v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu, Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „odvolací orgán“).

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, proto dále přezkoumal spisový materiál a z něj vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Ústí nad Labem obdržel dne 4. 5. 2020 od Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, dopravní inspektorát, oznámení přestupku na paní XXX zpracované pod čj. KRPU-69864-3/PŘ-2020-041006-PKO dne 28. 4. 2020. Přílohy zmíněného oznámení tvoří úřední záznam sepsaný policistou pprap. Kopřivou k zákroku, záznam o přestupku obsahující snímek a údaje o změření rychlosti jízdy motocyklu registrační značky XXX, ověřovací list k použitému silničnímu rychloměru RAMER 10C č. 059/20, listina čj. KRPU-36605-13/ČJ-2016-0400DP-08 ze dne 22. 2. 2017 o školení policejních operátorů pro obsluhu silničních rychloměrů typu RAMER 10 a 2 fotografie pořízené po zastavení motocyklu. Z uvedených podkladů vyplývá, že dne 28. 4. 2020 prováděla motorizovaná policejní hlídka vybavená silničním rychloměrem RAMER 10C dohled nad dodržováním pravidel silničního provozu v Ústí nad Labem v ulici Petrovická u nadchodu ve směru k ulici Sociální péče, kde platila nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci 50 km/h, přičemž v čase 15:44:16 h byla motocyklu registrační značky XXX naměřena rychlost jízdy 108 km/h, proto se policisté za motocyklem vydali, zastavili ho a řidičku podrobili kontrole. V řidičce byla zjištěna paní XXX, která byla seznámena s tím, že se dopustila přestupku a že ten nelze vyřešit na místě.

Správní orgán na základě zmíněného oznámení založil spis zn. MMUL/OPA/ODN/133620/2020/Dr a dne 11. 5. 2020 opatřil z evidence řidičů výpis z karty řidičky XXX, přičemž u nejnovějšího přestupku z roku 2017 byl údaj o rozhodnutí vydaném Armádou ČR. Na základě tohoto údaje správní orgán písemností ze dne 1. 6. 2020 požádal Ministerstvo obrany ČR o sdělení, zda jmenovaná podléhá vojenské kázeňské pravomoci.

Dne 8. 6. 2020 obdržel správní orgán odpověď od Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci, že paní XXX je příslušnicí daného vojenského útvaru.

Písemností ze dne 8. 6. 2020 předal správní orgán, v souladu s ustanovením § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., věc přestupku ze dne 28. 4. 2020 k projednání Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci (dále též „vojenský útvar“), neboť se jednalo o orgán příslušný podle jiného zákona k projednání předmětného přestupku z důvodu, že paní XXX byla osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci. O předání věci poznamenal správní orgán do spisu dne 8. 6. 2020 usnesení.

Dne 15. 3. 2021 obdržel správní orgán od vojenského útvaru spis zn. SpMO 31254/2020-1762, který byl vojenským útvarem veden ve zmíněné přestupkové věci. Spis byl předán písemností ze dne 8. 3. 2021, sp. zn. SpMO 31254/2020-1762, čj. MO 70164/2021-1762, (viz v daném spisu vojenského útvaru součást č. 34) k pokračování řízení z důvodu, že paní XXX byla ke dni 28. 2. 2021 propuštěna ze služebního poměru. Z označeného spisu vyplývá, že vojenský útvar po obdržení přestupkové věci od správního orgánu (viz součást č. 1) nejprve ustanovil oprávněné úřední osoby (viz součást č. 2) a poté bylo dne 11. 6. 2020 vyhotoveno oznámení o zahájení řízení obsahující obvinění a předvolání paní XXX k ústnímu jednání nařazenému na 16. 6. 2020 (viz součást č. 3). Dne 16. 6. 2020 proběhlo ústní jednání v přítomnosti paní XXX (viz součást č. 4). Jmenovaná prohlásila, že přestupek spáchala a že netrvá na dodržení pětidenní lhůty od oznámení o zahájení řízení (pozn. odvolacího orgánu - jedná se o minimální zákonnou lhůtu, která musí být dodržena mezi doručením předvolání a termínem nařazeného ústního jednání). Poté s ní byl proveden zápis o seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí (viz součást č. 5). Vojenský útvar dne 17. 6. 2020 oznámil paní XXX rozhodnutí čj. MO 172271/2020-1762 ze dne 16. 6. 2020, kterým ji uznal vinnou ze spáchání přestupku podle

ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., uložil jí pokutu 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, současně jí uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč (viz součást č. 6). Proti rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020 podala paní XXX dne 29. 6. 2020 odvolání (viz součást č. 7), které na základě výzvy doplnila podáním učiněným 9. 7. 2020 (viz součást č. 10) k němuž doložila písemnou plnou moc datovanou téhož dne, prokazující zmocnění udělené panu [REDAKCE]. O odvolání rozhodlo Velitelství pozemních sil se sídlem v Olomouci (dále též „velitelství“) rozhodnutím ze dne 30. 7. 2020, čj. MO 217583/2020-2170, tak, že napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo služebnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Velitelství učinilo závěr, že došlo k porušení procesních práv paní XXX, neboť nebylo možné prokázat, že byla k ústnímu jednání předvolána s minimálně pětidenním předstihem, jak vyžaduje správní řád. Velitelství dále vyjádřilo nesouhlas s tím, že zákaz činnosti uložil vojenský útvar na spodní hranici zákonné sazby, ačkoliv byl tento trest paní XXX od roku 2015 uložen již dvakrát a evidentně nevedl k její nápravě. Po vrácení věci předvolal vojenský útvar obviněnou k ústnímu jednání nařízenému na 5. 10. 2020 (viz součást č. 13). Dne 31. 8. 2020 paní XXX sdělila vojenskému útvaru, že již není zastupována zmocněncem (viz součást č. 14). Dne 5. 10. 2020 se jmenovaná dostavila k ústnímu jednání, prohlásila, že si zvolila zmocněnce, který zaslal dne 4. 10. 2020 cestou datové schránky plnou moc o zastupování, odkázala na vyjádření, které zmocněnec zaslal spolu s písemnou plnou mocí, a dále odmítla vypovídat (viz součást č. 15). Ve zmíněném vyjádření, k němuž byla přiložena písemná plná moc ze dne 1. 10. 2020 prokazující zmocnění udělené paní XXX společnosti Pinsobite s.r.o. se sídlem v Praze (viz obsah součásti č. 18), obviněná popřela, že by motocykl řídila v době překročení rychlosti jízdy, a namítla, že nebylo nijak prokázáno, že motocykl řídila v rozhodné době, když rychlost jízdy byla změřena v čase 15:44 h a ona byla vyfotografována až v čase 15:47 h. Dále namítla, že obě zdokumentované události nemají žádnou časovou, místní ani jinou souvislost, že přilba a kombinéza řidiče motocyklu typově ani barevně neodpovídají její přilbě a kombinéze. K tomu navrhla jako důkaz vyžádat v barevném provedení fotografii, na které je ona zachycena vedle motocyklu. Závěrem prohlásila, že motocykl řídila osoba jí blízká a že její totožnost odmítá sdělit. Vojenský útvar vydal dne 26. 10. 2020 rozhodnutí čj. MO 287798/2020-1762, kterým paní XXX uznal vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., za který jí uložil pokutu 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců, současně jí uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč (viz součást č. 17). Dle odůvodnění rozhodnutí vojenský útvar neshledal tvrzení obviněné, že motocykl neřídila, opodstatněné, neboť podle úředního záznamu zasahujícího policisty se hlídka po změření rychlosti jízdy za motocyklem vydala, zastavila ho, po celou dobu ho měla na dohled a po jeho zastavení vznikla i fotografie paní XXX u motocyklu, navíc dle fotografie pořízené v době měření byla na motocyklu pouze jedna osoba. K požadavku obviněné na doložení fotografie v barevném provedení vojenský útvar uvedl, že fotografii má k dispozici v barevném provedení, neboť ji takto obdržel prostřednictvím datové zprávy spolu se spisovou dokumentací. Poté vojenský útvar uzavřel, že motocykl řídila paní XXX, neboť kombinéza a přilba zachycené na snímku z měření rychlosti jízdy a na snímku paní XXX pořízeném po zastavení motocyklu vzájemně odpovídají barvami i svým provedením. Proti zmíněnému rozhodnutí vojenského útvaru ze dne 26. 10. 2020 podala paní XXX prostřednictvím zástupce dne 11. 11. 2020 odvolání (viz součást č. 21), které doplnila po výzvě podáním učiněným 20. 11. 2020 (viz součást č. 24). V doplnění odvolání namítla, že vojenský útvar odkazoval na oznámení přestupku a úřední záznam, které jsou ale dle judikatury nepoužitelné jako důkazy. Dále namítla, že při ústním jednání nebylo provedeno dokazování, neboť protokol z jednání postrádá údaje o provedených úkonech. Rovněž namítla, že jí byl navýšen trest zákazu činnosti z šesti na deset měsíců, tedy byl porušen zákaz změny k horšímu. Vznela námitka, že za situace, kdy ústní jednání proběhlo nezákonně a neproběhlo dokazování, nadřízený orgán nezákonně zasáhl do řízení, když na sebe vzal roli prvoinstančního orgánu, neboť ve svém rozhodnutí uvedl, že je jednoznačně prokázáno, že naplnila skutkovou podstatu přestupku. Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit z důvodu vad, které označila za neodstranitelné. Velitelství pozemních sil rozhodnutím ze dne 15. 12. 2020, čj. MO 366076/2020-2170, napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo služebnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí (viz součást č. 26), neboť při ústním jednání nebyl proveden důkaz předáním věci MMUL/OPA/ODN/1336/2021/Dr včetně příloh, rovněž nebyl učiněn záznam o provedení tohoto důkazu mimo ústní jednání. Pro tuto procesní vadu se velitelství již nezabývalo dalšími námitkami odvolatelky. Vojenský útvar po vrácení věci předvolal k ústnímu jednání nařízenému na 15. 2. 2021 zasahujícího policistu pprap. Kopřivu (viz součást č. 28) a o ústním jednání i předvolání policisty vyrozuměl obviněnou prostřednictvím

zástupce (viz součást č. 29). Dne 15. 2. 2021 proběhl výslech jmenovaného policisty v nepřítomnosti obviněné i jejího zástupce (viz součást č. 31). Policista doložil vojenskému útvaru k projednávání věci výpis z policejního lustračního systému a barevné výtisky fotografických snímků pořízených při zákroku po zastavení motocyklu, rovněž doložil barevný výtisk záznamu o přestupku. Vojenský útvar poté vyrozuměl obviněnou prostřednictvím zástupce o možnosti seznámit se před vydáním rozhodnutí se spisovou dokumentací (viz součást č. 32). Následně ale vojenský útvar poznamenal dne 8. 3. 2021 do spisu usnesení o předání věci Magistrátu města Ústí nad Labem jako věcně a místě příslušnému správnímu orgánu z důvodu, že ke dni 28. 2. 2021 byl paní XXX ukončen služební poměr (viz součást č. 33).

Správní orgán po obdržení věci od vojenského útvaru zaslal paní XXX i jejímu zástupci, společnosti Pinsonbite s.r.o. písemnost spisové zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního ozn. DN00676/2021/Dr, z 22. 4. 2021, kterou jmenovanou vyzval k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení výzvy, zároveň ji poučil o možnosti uplatnit právo na seznámení se s podklady a vyjádřit se k nim, popřípadě navrhnout jejich doplnění, rovněž ji poučil jakožto obviněnou o právu žádat nařízení ústního jednání. Zmíněná písemnost byla doručena zástupci do datové schránky dne 30. 4. 2021, zaslána byla i na adresu evidovaného trvalého bydliště paní XXX.

Dne 7. 5. 2021 obdržel správní orgán podání z datové schránky zástupce, ve kterém paní XXX namítla k výzvě k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, že s ní není vedeno, respektive nebylo zahájeno, žádné správní řízení pod spisovou zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, proto netuší, o jaké řízení se jedná.

Dne 4. 6. 2021 vydal správní orgán rozhodnutí sp. zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního označení DN00676/2021/Dr, ze dne 4. 6. 2021, kterým paní XXX uznal vinnou z nedbalostního spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., za který jí uložil pokutu ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců, současně jí uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. V odůvodnění správní orgán konstatoval, že obdržel věc od Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci, neboť paní XXX přestala být osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci. Dále shrnul zjištění vyplývající z podkladů vojenského útvaru a konstatoval, že po předání věci vyzval obviněnou a jejího zástupce k uplatnění práv, čehož nebylo využito. Správní orgán provedl hodnocení podkladů a učinil závěr, že se obviněná přestupku dopustila. Zavinění správní orgán vyhodnotil jako nedbalost vědomou. Následně odůvodnil výši uložených trestů.

Proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 4. 6. 2021 podala paní XXX prostřednictvím zástupce včas odvolání. Předně namítla, že správní orgán s ní nikdy nezahájil a nevedl ve věci správní řízení, tedy rozhodl v nikdy nezahájeném řízení, což je nezákonný postup. Dále namítla, že se správní orgán ve svém rozhodnutí nijak nevypořádal s její reakcí na výzvu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, ačkoliv namítla, že s ní není vedeno žádné správní řízení pod spisovou zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr a netuší, o jaké řízení se jedná. Vnesla námitku, že jí správní orgán uložil trest zákazu řízení v délce 10 měsíců, čímž ale porušil zásadu zákazu změny k horšímu, neboť prvním rozhodnutím ve věci jí byl uložen trest zákazu řízení v délce 6 měsíců. Rovněž namítla, že správní orgán vydal rozhodnutí na základě důkazů, které sám neprovedl, jako např. výslechy policistů, což je porušením zásady bezprostřednosti. K výslechu provedenému vojenským útvaru odvolatelka namítla, že byl konán na jednání, ke kterému nebyla předvolána, byla o něm pouze vyrozuměna, navíc nebyla ani řádně poučena např. o možnosti a náležitostech omluvy. Dále namítla, že správní orgán není věcně příslušný k vydání rozhodnutí ve věci, tudíž je jeho rozhodnutí nicotné, a že přestupek měl být projednán podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, neboť rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno 30. 7. 2020 a ona byla propuštěna ze služebního poměru až ke dni 28. 2. 2021, přičemž z ustanovení § 4 odst. 5 písm. b) a § 4 odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb. vyplývá, že pokud přestane být pachatel osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci až po vydání rozhodnutí ve věci v prvním stupni, zůstává zachována příslušnost orgánu disponujícího kázeňskou pravomocí.

Odvolání bylo správním orgánem předloženo zdejšímu odvolacímu orgánu dne 16. 8. 2021, a protože ten předběžnou kontrolou spisového materiálu zjistil, že spis není kompletní, vrátil jej k doplnění správnímu orgánu písemností ze dne 18. 8. 2021. Doplněný spis byl odvolacímu orgánu vrácen dne 10. 11. 2021.

Poté odvolací orgán přípisem ze dne 24. 11. 2021 řešil s Ministerstvem obrany ČR otázku, zda paní XXX skutečně přestala být od 28. 2. 2021 vojákem z povolání, když podle zákona č. 221/1999 Sb.,

o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 221/1999 Sb.“), mohou nastat situace, kdy propuštění ze služebního poměru není platné (např. těhotenství vojákyně, zrušení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru). Vyřešení této otázky považoval odvolací orgán pro další posouzení předložené věci za zásadní.

Odpověď na otázku poskytl odvolacímu orgánu Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci dne 16. 12. 2021, které sdělilo, že jmenovaná byla 28. 2. 2021 propuštěna ze služebního poměru na vlastní žádost, a ke sdělení přiložilo pravomocné rozhodnutí o propuštění paní XXX ze služebního poměru.

Zástupci paní XXX bylo poté zasláno sdělení odvolacího orgánu ze dne 17. 1. 2022, obsahující informaci o odpovědi Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci ze dne 16. 12. 2021, o možnosti se s tímto podkladem seznámit a vyjádřit se k němu v poskytnuté lhůtě, a že poté bude vydáno rozhodnutí o odvolání. Zástupce ani paní XXX na dané sdělení nijak nereagovali.

O odvolání paní XXX proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 4. 6. 2021 rozhodl odvolací orgán rozhodnutím ze dne 8. 2. 2022, spisové zn. KUUK/108765/2021, čj. KUUK/024695/2022/DS/Bal, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. Odvolací orgán konstatoval, že nebylo řádně vyvráceno tvrzení jmenované, že motocykl neřídila. Správnímu orgánu bylo uloženo provést výslech obou zasahujících policistů v rámci ústního jednání. Dále byla shledána opodstatněná odvolací námitka jmenované, že se správní orgán nevypořádal s její námitkou, že s ní není vedeno žádné správní řízení pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr a netuší, o jaké řízení se jedná. Opodstatněná byla shledána i odvolací námitka o porušení zásady zákazu změny k horšímu, když trest zákazu činnosti byl rozhodnutím správního orgánu uložen v délce 10 měsíců, ačkoliv prvním rozhodnutím ve věci, které bylo v odvolacím řízení zrušeno, byl uložen trest zákazu řízení v délce 6 měsíců. Námitka odvolatelky, že s ní správní orgán nikdy nezahájil řízení o projednávaném přestupku, ale nebyla shledána relevantní, neboť řízení bylo zahájeno vojenským útvarem, v průběhu řízení došlo k předání věci Magistrátu města Ústí nad Labem a ten jakožto správní orgán paní XXX informoval výzvou ze dne 22. 4. 2021, doručenou jejímu zástupci dne 30. 4. 2021, o jakém skutku bude rozhodovat. Rovněž námitka nicotnosti napadeného rozhodnutí byla shledána irelevantní, neboť služební poměr vojáka z povolání byl s paní XXX ukončen v době, kdy se řízení o přestupku zahájené vojenským útvarem nacházelo ve stadiu před vydáním prvoinstančního rozhodnutí, a vojenským útvarem nebylo vydáno z důvodu zániku jeho věcné příslušnosti pro projednání přestupku jmenované. Nad rámec námitek odvolatelky bylo odvolacím orgánem zjištěno, že správní orgán neodůvodnil řádně uložení povinnosti nahradit náklady řízení v paušální částce a že rozporně odůvodnil zavinění.

Rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 8. 2. 2022 bylo paní XXX oznámeno prostřednictvím zástupce, společnosti Pinsobite s.r.o., dne 11. 2. 2022 doručením cestou datových schránek.

Dne 11. 2. 2022 učinila paní XXX podání v listinné podobě vůči správnímu orgánu, které obsahovalo písemnou plnou moc ze dne 10. 2. 2022, prokazující zmocnění udělené jmenovanou panu Janu Stojkovi k zastupování pro předmětné přestupkové řízení.

Správní orgán po obdržení výše zmíněného pravomocného rozhodnutí odvolacího orgánu dne 22. 2. 2022 požádal přípisem ze dne 22. 3. 2022 oznamovací součást policie o CD s fotografiemi pořízenými po zastavení motocyklu a se snímkem z měření rychlosti jízdy.

Správní orgán nařídil ústní jednání na 14. 4. 2022 a předvolal k němu obviněnou (předvolání zástupci, panu Stojkovi, doručeno 25. 3. 2022) i zasahující policisty.

Dne 24. 3. 2022 obdržel správní orgán od policie požadované nahrávky na CD.

Dne 13. 4. 2022 obdržel správní orgán cestou internetu běžný e-mail z adresy [asselol@seznam.cz](mailto:asselol@seznam.cz), obsahující oznámení paní XXX, že vypověděla zvolenému zástupci panu [REDAKCE] zastoupení, neboť jmenovaný má soudem omezenou svéprávnost z důvodu duševní poruchy, a že ona se stěhuje na adresu ve Švýcarsku. Požádala o doručování písemností na adresu - [REDAKCE]

Oprávněná úřední osoba za správní orgán odpověděla dne 13. 4. 2022 na zmíněné e-mailové podání, že dne 14. 4. 2022 se uskuteční od 10 h ústní jednání, v jehož rámci bude provedeno dokazování i svědeckými výpověďmi zasahujících policistů.

Dne 13. 4. 2022 oprávněná úřední osoba za správní orgán zjistila z evidence obyvatel, že pan [REDAKCE] nemá omezenou svéprávnost.

Dne 14. 4. 2022 konal správní orgán ústní jednání v nepřítomnosti obviněné, neboť ta se nedostavila bez náležité omluvy. Bylo provedeno dokazování obsahem spisu a výsledky policistů. Výsledkem policisty pprap. Neubauera bylo k věci potvrzeno, že s kolegou Kopřivou vykonávali kontrolu dodržování rychlosti jízdy, že bezprostředně po změření rychlosti motocyklu vyjeli za ním, že do

zastavení ho měli na dohled, že jeho řidičkou byla žena, která byla vylustrována a s níž přestupek řešil druhý policista, a že řidička jela na motocyklu sama. Výsledkem policisty pprap. Kopřivy bylo potvrzeno, že byl řidičem policejního vozidla, že po změření rychlosti jízdy motocyklu ihned vyrazili za ním, že motocykl měli stále na dohled, že jeli na rovném úseku, že motocykl zastavil až na jejich pokyn, že v řidičce byla ztotožněna paní XXX a že tu již předtím řešil za rychlou jízdu. Policista dodal, že na fotografii radarového zařízení je vidět i křižovatku, kde řidičku zastavili.

Dne 14. 4. 2022 obdržel správní orgán písemné podání paní XXX, kterým potvrdila podání učiněné e-mailem dne 13. 4. 2022. Připojila k němu usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 5. 1. 2022 o přibrání účastníka do řízení o omezení svéprávnosti pana [REDAKCE]. Písemností ze dne 19. 4. 2022 správní orgán vyzval paní XXX k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů od doručení písemnosti. Výzva byla jmenovaně doručena na adresu ve Švýcarsku dne 25. 4. 2022, kde si ji převzala.

Dne 1. 6. 2022 vydal správní orgán rozhodnutí spisové zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního ozn. DN00676/2021/Dr, ze dne 30. 5. 2022, kterým uznal paní XXX vinnou z nedbalostního spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., za přestupek jí uložil pokutu ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, současně jí uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán shrnul průběh řízení a podklady. Provedl hodnocení podkladů a důkazních prostředků se závěrem, že není pochyb, že obviněná byla řidičkou motocyklu, že měření rychlosti jízdy bylo provedeno řádně a že se přestupku dopustila. Rovněž se zabýval materiální stránkou přestupku. K zavinění správní orgán učinil závěr, že se jednalo o nedbalost nevědomou. Následně odůvodnil výši uložených trestů a uložení povinnosti nahradit náklady řízení v paušální částce.

Zmíněné rozhodnutí ze dne 30. 5. 2022 bylo paní XXX zasláno na adresu evidovaného trvalého bydliště v ČR i na adresu ve Švýcarsku. Na žádné z adres si paní XXX rozhodnutí nepřevzala. Správní orgán na rozhodnutí vyznačil, že nabylo právní moci dne 2. 7. 2022.

Dne 17. 10. 2022 obdržel správní orgán z datové schránky advokáta Mgr. Burdy dvě písemné plné moci. Písemnou plnou mocí ze dne 15. 10. 2022 advokát prokázal, že mu paní XXX udělila zmocnění ke svému zastupování v dané věci. Písemnou plnou mocí ze dne 17. 10. 2022 prokázal, že udělil substituční plnou moc panu Stuchlíkovi.

Písemností ze dne 17. 10. 2022 správní orgán sdělil Mgr. Burdovi, že správní řízení bylo ukončeno dne 2. 7. 2022 pravomocným rozhodnutím.

Dne 19. 10. 2022 se ke správnímu orgánu dostavil pan [REDAKCE] nahlédl do spisu a pořídil si z něj kopie.

Dne 20. 10. 2022 podala paní XXX prostřednictvím zástupce odvolání, které bylo doplněno na základě výzvy správního orgánu podáním učiněným dne 3. 11. 2022.

Jmenovaná v odvolání namítá, že jí rozhodnutí nebylo nikdy doručeno a že s ním byla seznámena až 19. 10. 2022 prostřednictvím zmocněnce, proto se jedná o odvolání včasné.

V doplnění odvolání namítá, že správní orgán není věcně příslušný k vydání rozhodnutí a to je proto nicotné, neboť ona je osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci a dle § 4 odst. 5 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. platí, že pokud se jedná o přestupek, dopustí taková osoba, projedná se podle jiných zákonů. K tomu argumentuje ustanovením § 4 odst. 7 téhož zákona, dle kterého platí, že jedná o přestupek, se projedná jako přestupek podle zákona č. 250/2016 Sb., pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v § 4 odstavci 5 téhož zákona před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni. Namítá, že z uvedené právní normy vyplývá, že pokud pachatel přestal být uvedenou osobou až po vydání rozhodnutí ve věci v prvním stupni, zůstává zachována působnost orgánu disponujícího kázeňskou pravomocí, tudíž přestupek měl být projednán podle zákona č. 221/1999 Sb., když rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno 30. 7. 2020 a ona byla propuštěna ze služebního poměru až ke dni 28. 2. 2021. Dále odvolatelka namítá, že ve věci došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, proto i kdyby byl správní orgán věcně příslušný k projednání věci, byl povinen řízení zastavit.

Odvolací orgán přisvědčil námitce odvolatelky, že rozhodnutí nelze považovat za oznámené doručením a že s ním byla seznámena až 19. 10. 2022 prostřednictvím zmocněnce, proto bylo odvolání podané 20. 10. 2022 učiněno včas. Důvodem pro toto vyhodnocení námítky je skutečnost, že paní XXX požádala správní orgán dne 13. 4. 2022 o doručování na tzv. adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu, která byla ve Švýcarsku, tj. v cizině, přičemž na této adrese si

rozhodnutí nevyzvedla a na zásilku doručovanou do ciziny nelze užít fikci doručení danou § 24 odst. 1 správního řádu, neboť doručeníka neobsahuje k tomu potřebné kolonky a tedy údaje. Správní orgán měl jmenované ustanovit opatrovníka, neboť v případě, že adresa pro doručování (tj. adresa dle § 19 odst. 4 správního řádu) je v cizině a písemnost se nepodaří doručit, má správní orgán podle § 22 správního řádu ustanovit adresátovi opatrovníka dle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu. Užití fikce doručení správním orgánem na zásilku, ve které bylo napadené rozhodnutí zasláno paní XXX na adresu evidovaného trvalého bydliště v ČR, nebylo správné, neboť jak již bylo zmíněno, jmenovaná požádala o doručování na adresu pro doručování, tj. jinou adresu než kterou má evidovanu jako trvalé bydliště.

Správní řád v § 84 stanoví odvolací lhůtu v případě neoznámení rozhodnutí. Dle § 84 odst. 2 správního řádu se nemůže dovolávat neoznámení rozhodnutí ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil, přičemž na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2. Dle § 83 odst. 2 správního řádu lze v případě chybějícího poučení odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Protože paní XXX byla s rozhodnutím ze dne 30. 5. 2022 prokazatelně seznámena prostřednictvím zástupce dne 19. 10. 2022, je odvolání podané dne 20. 10. 2022 včasné.

Napadené rozhodnutí tedy nenabýlo právní moci dne 2. 7. 2022, jak usoudil správní orgán.

Námítka odvolatelky, že správní orgán není věcně příslušný k vydání rozhodnutí a to je proto nicotné, neboť ona je osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci, nebyla shledána opodstatněná. Paní XXX sice byla v době spáchání přestupku a v době zahájení řízení o něm vojákyní z povolání, avšak tou přestala být dne 28. 2. 2021, což bylo spolehlivě zjištěno. Řízení o posuzovaném přestupku s ní bylo zahájeno i vedeno Velitelstvím 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci, avšak věcná příslušnost tohoto vojenského útvaru pro projednání přestupku zanikla v průběhu řízení před vydáním prvoinstančního rozhodnutí, když předchozí prvoinstanční rozhodnutí vydaná vojenským útvarem byla zrušena odvolacím orgánem - Velitelstvím pozemních sil v Olomouci - a další rozhodnutí v prvním stupni vojenský útvár již nevydal z důvodu, že paní XXX přestala být osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci.

Námítka odvolatelky, že posuzovaný přestupek měl být projednán podle zákona č. 221/1999 Sb., neboť z ustanovení § 4 odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb. vyplývá, že pokud pachatel přestal být osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci až po vydání rozhodnutí ve věci v prvním stupni, zůstává zachována působnost orgánu disponujícího kázeňskou pravomocí, nebyla shledána opodstatněná. Jak již bylo konstatováno, paní XXX přestala být osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci poté, co Velitelství pozemních sil v Olomouci předchozí prvoinstanční rozhodnutí vojenského útvaru zrušilo, další rozhodnutí ve věci v prvním stupni vojenský útvár nevydal a věc předal Magistrátu města Ústí nad Labem písemností ze dne 23. 9. 2021 jako věcně a místě příslušnému správnímu orgánu z důvodu, že ke dni 28. 2. 2021 byl paní XXX ukončen služební poměr.

Ustanovení § 4 odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb. zní - *Jednání, které má znaky přestupku, se projedná jako přestupek podle tohoto zákona, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 5 před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni.*

Dle § 10 zákona č. 250/2016 Sb. jsou správní orgány věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona. Dle § 124 odst. 5 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. projednává přestupky podle téhož zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností. Paní XXX přestala být osobou uvedenou v § 4 odst. 5 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. ke dni 28. 2. 2021, což bylo před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni, proto bylo jednání jmenované mající znaky přestupku správně projednáno jako přestupek obecním úřadem obce s rozšířenou působností - Magistrátem města Ústí nad Labem, nikoliv podle zákona č. 221/1999 Sb. vojenským útvarem.

K odvolatelkou uvedenému, že rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno 30. 7. 2020 a ona byla propuštěna ze služebního poměru až ke dni 28. 2. 2021, odvolací orgán uvádí, že již ve svém předchozím rozhodnutí o odvolání konstatoval, že datum 30. 7. 2020 je datem vydání rozhodnutí služebního orgánu druhého stupně - Velitelství pozemních sil se sídlem v Olomouci, nikoliv datem vydání rozhodnutí ve věci v prvním stupni.

Námítka odvolatelky, že ve věci došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, proto mělo být řízení zastaveno, nebyla shledána opodstatněná. Zánik odpovědnosti za přestupek je upraven v dílu 1

hlavy VI zákona č. 250/2016 Sb. a jedním z důvodů zániku odpovědnosti je uplynutí promlčecí doby. U projednávaného přestupku platí, že promlčecí doba činí 1 rok [viz § 30 písm. a) daného zákona], že promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku [viz § 31 odst. 1 daného zákona], že promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku a dále vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová [viz § 32 odst. 2 daného zákona], a odpovědnost za posuzovaný přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání, pokud byla promlčecí doba přerušena [viz § 32 odst. 3 téhož zákona].

Přestupek byl spáchán dne 28. 4. 2020 a následujícího dne počala běžet promlčecí doba, dne 16. 6. 2020 byla promlčecí doba 1 roku přerušena, neboť toho dne bylo zahájeno řízení o přestupku, tedy následujícího dne počala běžet nová doba 1 roku, která byla přerušena vydáním rozhodnutí vojenským útvarem dne 17. 6. 2020, tedy následujícího dne počala běžet nová doba 1 roku, která byla opět přerušena vydáním rozhodnutí vojenským útvarem dne 26. 10. 2020, tedy následujícího dne počala běžet nová doba 1 roku, která byla přerušena dne 4. 6. 2021 vydáním rozhodnutí správního orgánu, tedy následujícího dne počala běžet nová doba 1 roku, která byla přerušena vydáním rozhodnutí správního orgánu dne 1. 6. 2022, tedy následujícího dne počala běžet nová doba 1 roku. Od data 1. 6. 2022 tedy běží nová promlčecí doba 1 roku, přičemž k zániku odpovědnosti za posuzovaný přestupek by došlo uplynutím 3 let od spáchání přestupku, tj. 29. 4. 2023.

Odvolací orgán konstatuje, že bylo řádně a spolehlivě prokázáno, že paní XXX byla řidičkou motocyklu registrační značky XXX dne 28. 4. 2020 v 15:44:16 hodin v Ústí nad Labem v ulici Petrovická u nadchodu ve směru k ulici Sociální péče, a že překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3 \%$  o 54 km, neboť motocyklu byla po odečtu možné odchylky naměřena silničním rychloměrem rychlost jízdy 104 km/h, bez onoho odečtu 108 km/h.

Podle § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. platí - *V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*

Paní XXX nejela po dálnici nebo silnici pro motorová vozidla. Tím, že jako řidička jela v obci, kde platila nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci 50 km/h, rychlostí 104 km/h, porušila citovanou právní normu, která je pravidlem provozu na pozemních komunikacích stanovujícím nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci.

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více.

Paní XXX jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla 50 km/h, o 40 km.h-1 a více, konkrétně o 54 km.h-1, a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb.

Materiální stránku přestupku naplnila paní XXX nepochybně, neboť jeho skutkovou podstatou je velmi významné překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, přičemž spodní hranici tvořící skutkovou podstatu přestupku překročila výrazně, a to o 14 km/h. Materiální stránka posuzovaného přestupku je dána i tím, že zjištěnou rychlostí jela odvolatelka ve směru k autobusové zastávce a ke křižovatce s ul. Sociální péče, navíc za situace, kdy se po komunikaci pohybovala další motorová vozidla. Protiprávním jednáním jmenované tedy došlo nepochybně k ohrožení zájmu společnosti na zajištění bezpečnosti silničního provozu. Tato bezpečnost je totiž zajišťována, mimo jiné, stanovením nejvyšší dovolené rychlosti jízdy.

Zavinění jmenované lze hodnotit pouze jako nedbalost nevědomou, neboť nejsou důkazní prostředky pro závěr, že jednala úmyslně, nebo z vědomé nedbalosti. Paní XXX jako držitelka řidičského oprávnění a jako řidička motorového vozidla jedoucí v obci po pozemní komunikaci měla a mohla vědět, že má jet nejvýše rychlostí 50 km/h a že nerespektováním této nejvyšší dovolené rychlosti jízdy ohrožuje zájem společnosti na zajištění bezpečnosti silničního provozu.

Správní orgán tedy opodstatněně a správně uznal paní XXX vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb.

Druhy a rozmezí trestů za označený přestupek jsou dány zákonem č. 361/2000 Sb. v § 125c odst. 5 a 6, přičemž platí, že za přestupek podle § 125c odstavce 1 nelze uložit napomenutí a od uložení

správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit (viz § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb.).

Podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. platí, že jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bod 2, uloží se za něj pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. platí, že zákaz činnosti se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bod 2.

Správní orgán uložil paní XXX zákonem stanovené druhy trestů, přičemž trest pokuty stanovil ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti na dobu 6 měsíců. Zákaz činnosti tedy uložil v nejnižší možné zákonné výši. Pokutu ale uložil v horní polovině zákonného rozpětí.

K výši pokuty stanovené správním orgánem na 8 000 Kč však zdejší odvolací orgán konstatoval ve svém rozhodnutí ze dne 8. 2. 2022, že pokud nebude paní XXX prokázáno zavinění ve formě vědomé nedbalosti, mělo by dojít ke snížení výše pokuty. Protože správní orgán opomenul snížit výši pokuty, neboť zavinění nebylo prokázáno ve formě nedbalosti vědomé, provedl snížení pokuty odvolací orgán. Pokutu odvolací orgán ale nesnížil na nejnižší výši danou zákonem, neboť zohlednil skutečnost, že míra spodní hranice překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, která je u přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. stanovena na 40 km/h, byla paní XXX překročena o 14 km/h, tedy nebyla na samé dolní hranici překročení rychlosti jízdy stanovené zákonem u označeného přestupku.

Odvolací orgán proto přistoupil pod bodem 1 výroku tohoto rozhodnutí o odvolání ke změně výrokové části napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že pokutu stanovenou napadeným rozhodnutím na 8 000 Kč snížil na 6 000 Kč a toto snížení promítl i do celkové částky uvedené ve výroku napadeného rozhodnutí.

Dále odvolací orgán provedl pod bodem 2 výroku tohoto rozhodnutí o odvolání změnu části odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 12 ve výši uložené pokuty, aby po změně výrokové části napadeného rozhodnutí nebylo rozhodnutí o přestupku vnitřně rozporné.

Podle druhé věty ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu platí - *Jestliže odvolací správní orgán změni nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.* Protože odvolací orgán změnil napadené rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru kontroly, zn. MM/OK/PD/75026/14/R, ze dne 21. 4. 2015 jen zčásti, ve zbytku je potvrdil, a to pod bodem 3 výroku tohoto rozhodnutí o odvolání.

Povinnost nahradit náklady přestupkového řízení byla paní XXX uložena správním orgánem v souladu s právními předpisy. Jedná se o § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., jímž je stanoveno, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dále se jedná o § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, jímž je stanoveno, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Odvolací orgán upozorňuje paní XXX prostřednictvím jejího zástupce, z důvodu, že jmenované se nedaří doručovat písemnosti přímo, že okamžikem doručení tohoto rozhodnutí odvolacího orgánu zástupci začne jmenované platit zákaz řízení motorových vozidel, pozbyde řidičské oprávnění a vznikne jí povinnost do 5 pracovních dnů odevzdat orgánu registru řidičů řidičský průkaz.

Pokud jmenovaná ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí odvolacího orgánu zástupci neuhradí částku 7 000 Kč a nesjedná si ani její splátky, vystaví se hrozbě exekučního řízení.

O vrácení řidičského oprávnění musí paní XXX požádat orgán registru řidičů a do doby jeho vrácení, které je orgánem registru řidičů stvrzováno fyzickým předáním řidičského průkazu fyzické osobě, není jmenovaná držitelem řidičského oprávnění. Pokud by řídila motorové vozidlo v době, kdy není držitelem řidičského oprávnění, vystaví se hrozbě trestního nebo přestupkového řízení a významným trestům.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zástupci účastníka řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li

se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

XXX

V zastoupení - Mgr. Zdeněk Burda, advokát, Praha 10, Lektínová 3033/7 – *via datová schránka*

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, Velká Hradební 8, 401 00 Ústí nad Labem

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 7. 4. 2021  
Sp. zn.: KUUK/120994/2020/4  
Číslo jednací: KUUK/036895/2021/DS/Chyt

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, odboru civilně a dopravně správního a obecního živnostenského úřadu, čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15 ze dne 16. 12. 2020, kterým byl pan [redacted] bytem [redacted] v řízení zastoupený [redacted], uznán vinným ze spáchání přestupku, kterého se dopustil z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o:

### Odvolání

pana [redacted]  
v řízení zastoupeného [redacted]

se zamítá

a

### rozhodnutí

Městského úřadu Rumburk, odboru civilně a dopravně správního a živnostenského úřadu,  
čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15 ze dne 16. 12. 2020

se potvrzuje.

### O d ů v o d n ě n í:

Městský úřad Rumburk, odbor civilně a dopravně správní a obecní živnostenský úřad, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) vydal dne 16. 12. 2020 rozhodnutí čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15, kterým uznal pana [redacted] vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a c), § 46, § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. a), § 125c odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. mu uložil správní trest pokutu ve výši 25 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 12 měsíců a současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil z nedbalosti tím, že dne 25. 4. 2020 v 15:05 hodin, na silnici č. I/9, na hraničním přechodu Rumburk - Neugersdorf řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Astra registrační značky [REDAKCE] přestože nebyl držitelem žádné skupiny řidičského oprávnění, neboť mu byla ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Podstata přestupku obviněného dle správního orgánu spočívá v porušení ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupinu vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.“

Zásilka obsahující předmětné rozhodnutí byla doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, kdy jmenovaný si zásilku osobně převzal dne 30. 12. 2020. Zmocněnci jmenovaného byla zásilka doručena prostřednictvím datové schránky dne 18. 12. 2020. Pan [REDAKCE] podal dne 4. 1. 2021, prostřednictvím datové schránky svého zmocněnce ve věci odvolání v zákonné lhůtě, kdy toto odvolání obsahovalo pouze kopii textu rozhodnutí správního orgánu bez toho, aby jmenovaný uvedl důvody svého odvolání. Správní orgán jmenovaného vyzval k doplnění odvolání a to ve lhůtě do 5 dnů od převzetí výzvy (výzva doručena dne 19. 3. 2021), kdy jmenovaný toto neučinil. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Rumburk, odbor civilně a dopravně správní a obecní živnostenský úřad, zahájil řízení o přestupku s panem Růžičkou na základě oznámení přestupku Policií ČR, KŘ Ústeckého kraje, Územního odboru Děčín, OOP Rumburk, čj. KRPU-68167-3/PŘ-2020-040216 ze dne 27. 4. 2020. Dokumentace dále obsahuje oznámení o přestupku sepsané Policií ČR na místě kontroly dne 25. 4. 2020 a úřední záznam ze dne 25. 4. 2020.

Z uvedené dokumentace vyplývá, že pan [REDAKCE] měl dne 25. 4. 2020 v 15:05 hodin, na silnici č. I/9, na hraničním přechodu Rumburk - Neugersdorf řídit motorové vozidlo tovární značky Opel Astra, registrační značky [REDAKCE] přestože nebyl držitelem žádné skupiny řidičského oprávnění, neboť mu byla ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Vzhledem k tomu, že přestupek, který je výše jmenovanému kladen za vinu, nelze projednat v příkazním řízení na místě, byl oznámen do správního řízení k projednání.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněné úřední osoby, doplnil spis o výpis z karty řidiče pana [REDAKCE] a dne 15. 5. 2020 vypravil příkaz, který byl prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručen do vlastních rukou pana [REDAKCE] dne 20. 5. 2020. Dne 22. 5. 2020 podal jmenovaný odpor proti příkazu, kdy tento byl doručen na podatelnu správního orgánu dne 25. 5. 2020. Dne 27. 5. 2020 si správní orgán vyžádal od Magistrátu města Děčín, oddělení dopravně správních agend – registr řidičů, kopii konečného rozhodnutí, včetně doručenky, kterým bylo rozhodnuto o námitkách pana [REDAKCE] proti provedenému záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, na základě kterého byla jmenovanému ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění. Uvedená dokumentace byla doručena správnímu orgánu dne 3. 6. 2020. Podáním včasného odporu správní orgán pokračoval v řízení ve věci a dne 9. 6. 2020 vypravil jmenovanému Uvědomění obviněného o pokračování v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední a výzvu k uplatnění práv účastníka řízení. Jmenovaný byl touto písemností vyzván k seznámení se k podkladu pro vydání rozhodnutí, a to nejpozději do 30. 6. 2020. Písemnost si jmenovaný osobně převzal dne 15. 6. 2020 na adrese [REDAKCE]. Dne 22. 6. 2020 se ke správnímu orgánu dostavil pan [REDAKCE], kdy na základě plné moci, kterou předložil, mu bylo umožněno nahlédnout do spisu a pořídit si fotokopii spisového materiálu. Dne 1. 7. 2020 si správní orgán vyžádal aktuální kartu řidiče [REDAKCE].

Dne 3. 7. 2020 vydal Městský úřad Rumburk, odbor civilně a dopravně správní a obecní živnostenský úřad, rozhodnutí čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15, kterým uznal pana [REDAKCE]

\_\_\_\_\_ vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.

Pan \_\_\_\_\_ podal dne 4. 7. 2020, prostřednictvím datové schránky svého zmocněnce, podání nazvané Vyjádření obviněného a námitky k řízení o přestupku, které vyhodnotil správní orgán jako odvolání proti rozhodnutí podané v zákonné lhůtě. Dne 3. 8. 2020 obdržel správní orgán blanketní odvolání pana \_\_\_\_\_, podané prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 31. 7. 2020 a následně dne 3. 10. 2020 obdržel správní orgán prostřednictvím datové schránky plnou moc k zastupování ve věci, kterou udělil pan \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu, k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci, vydal dne 10. 11. 2020 rozhodnutí sp. zn.: KUUK/120994/2020/4, čj: KUUK/158847/2020/DS/Chyt, kterým rozhodnutí správního orgánu zrušil a vrátil věc k novému projednání, a to z důvodu procesního pochybení ve věci. Správní orgán pokračoval v řízení ve věci a dne 23. 11. 2020 vypravil jmenovanému Vyrozumění a výzvu k uplatnění práv účastníka řízení, kdy jmenovaný byl touto písemností vyzván k seznámení se k podklady pro vydání rozhodnutí, a to nejpozději do pěti dnů ode dne převzetí této výzvy. Zásilka byla doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, kdy vzhledem k tomu, že jmenovaný nebyl v místě bydliště zastížen, byla mu zanechána výzva s poučením. Uvedená zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 26. 11. 2020, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl, a tato byla následně dne 8. 12. 2020 vhozena do poštovní schránky. Zásilka byla tedy dne 7. 2. 2020 doručena tzv. fikcí. Zmocněnci jmenovaného byla zásilka doručena do datové schránky dne 25. 11. 2020. Jmenovaný, ani jeho zástupce, na uvedenou výzvu nijak nereagoval.

Dne 16. 12. 2020 vydal Městský úřad Rumburk, odbor civilně a dopravně správní a obecní živnostenský úřad, rozhodnutí čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15, kterým uznal pana \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný z nedbalosti dopustil tím, že dne 25. 4. 2020 v 15:05 hodin, na silnici č. I/9, na hraničním přechodu Rumburk - Neugersdorf řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Astra, registrační značky \_\_\_\_\_ přestože nebyl držitelem žádné skupiny řidičského oprávnění, neboť mu byla ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného obviněným. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. Správní orgán po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že pan \_\_\_\_\_ svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku proti zákonu č. 361/2000 Sb. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu byly zhodnoceny okolnosti přestupku, a proto správní orgán uložil pokutu na spodní hranici zákonné sazby a stejně tak zákaz činnosti, kdy tuto délku považuje za přiměřenou k okolnostem daného případu. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Zásilka obsahující předmětné rozhodnutí byla doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, kdy jmenovaný si zásilku osobně převzal dne 30. 12. 2020 na adrese \_\_\_\_\_. Zmocněnci jmenovaného byla zásilka doručena do datové schránky dne 18. 12. 2020. Pan \_\_\_\_\_ podal dne 4. 1. 2021, prostřednictvím datové schránky svého zmocněnce, ve věci odvolání v zákonné lhůtě. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění.

Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku pana \_\_\_\_\_ zpracovaná Policií ČR, KŘ Ústeckého kraje, Územního odboru Děčín, OOP Rumburk, čj. KRPU-68167-3/PŘ-2020-040216 ze dne 27. 4. 2020, kterou správní orgán obdržel dne 6. 5. 2020. Správní

orgán napadeným rozhodnutím viní pana [REDAKCE] z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. jehož skutkovou podstatu obviněný naplnil porušením povinností upravených v ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se pan [REDAKCE] jednoznačně a prokazatelně dopustil nedbalostním zaviněním tím, že dne 25. 4. 2020 v 15:05 hodin, na silnici č. I/9, na hraničním přechodu Rumburk - Neugersdorf řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Astra registrační značky [REDAKCE], přestože nebyl držitelem žádné skupiny řidičského oprávnění, neboť mu byla ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Přestupkové jednání jmenovaného je přesvědčivě a nespochybnitelně zdokumentováno a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování. Odvolací orgán k odvolání jmenovaného uvádí, že podání jmenovaného obsahuje pouze kopii textu rozhodnutí správního orgánu bez toho, aby jmenovaný uvedl důvody svého odvolání a tento důvod nedoplnil ani na výzvu správního orgánu.

Odvolací orgán hodnotí jednání obviněného jako krajně nezodpovědné a nebezpečné vůči ostatním účastníkům provozu na pozemních komunikacích, čímž se de facto naplňuje definice přestupku podle ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“ O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb. Taktéž není pochyb o tom, že zájem společnosti je, aby se v silničním provozu, jako řidiči, pohybovali pouze ti, kteří svým jednáním neohrožují ostatní účastníky silničního provozu. U osob, kterým byl zadržen řidičský průkaz z důvodu nedodržování a porušování pravidel silničního provozu, jako v tomto případě, vzniká předpoklad, že takovými účastníky nejsou. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení povinnosti řidiče [REDAKCE] skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. bylo jmenovanému spolehlivě prokázáno. Vzhledem ke skutečnosti, že pan [REDAKCE] je držitelem řidičského oprávnění od roku 2014 a má tedy odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, nelze než připomenout právní zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, neboli, volně přeloženo, „pouze bdělým jsou psána práva“. Odvolací orgán tak musí poznamenat, že následky svého protiprávního jednání si měl [REDAKCE] uvědomit ještě předtím, než začal protiprávně jednat.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb. Odvolací orgán se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Odvolací orgán, po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu, konstatuje, že správní řízení o přestupku [REDAKCE] bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána taková procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž, že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě [REDAKCE] jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše učiněných závěrů a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, odvolací orgán konstatuje, že postup správního orgánu byl v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, odboru civilně a dopravně správního a obecního živnostenského úřadu čj: ODS/2281-2020/PŘ-134-15 ze dne 16. 12. 2020 potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkovi řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 téhož zákona tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

[redacted]

**V řízení zastoupený:**

[redacted]

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně)

Městský úřad Rumburk, odbor civilně a dopravně správní a obecní živnostenský úřad, Třída 9. května 1366/48, 408 01 Rumburk

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
| odbor dopravy a silničního hospodářství |

Datum: 10. 7. 2020  
Sp. zn.: KUUK/064716/2020/3  
Číslo jednací: KUUK/108023/2020/DS/Chyt.

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend, čj. MM/OPA/ODN/264942/2018/R, zn. DN02407/2018/Man ze dne 31. 1. 2020, kterým byl

v řízení zastoupený Mgr. Tomášem Maxou, advokátem se sídlem Petráská 1136/12, 110 00 Praha 1, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

### **Odvolání**

v řízení  
zastoupeného Mgr. Tomášem Maxou, advokátem se sídlem Petráská 1136/12, 110 00 Praha 1

**se zamítá**

**a**

### **rozhodnutí**

Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend,  
MM/OPA/ODN/264942/2018/R, zn. DN02407/2018/Man ze dne 31. 1. 2020

**se potvrzuje.**

### **Odůvodnění:**

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) vydal dne 31. 1. 2019 rozhodnutí čj. MM/OPA/ODN/264942/2018/R, zn. DN02407/2018/Man, kterým uznal

vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a c) a § 46 a § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. mu uložil pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců a současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 10. 2018 v 10:26 hodin na místní komunikaci v obci Chabařovice, Husovo náměstí u čp. 17 ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Fiat Ducato, registrační značky , předjížděl jiné motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

Podstata přestupku obviněného spočívá v porušení ustanovení § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručováno panu [REDAKCE] prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastižen, byla jmenovanému zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 3. 2. 2020, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 17. 2. 2020 vhozena do poštovní schránky. Uvedená zásilka, byla jmenovanému doručena tzv. fikcí dne 13. 2. 2020. Právnímu zástupci jmenovaného byla zásilka doručena do datové schránky dne 10. 2. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podal pan [REDAKCE] prostřednictvím svého zástupce, dne 21. 2. 2020 blanketní odvolání, kdy správní orgán vyzval k jeho doplnění. Doplněné odvolání po výzvě správního orgánu pak bylo doručeno na podatelnu odvolacího orgánu dne 15. 6. 2020. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, zahájil řízení o přestupku s panem [REDAKCE] na základě oznámení přestupku Policií ČR, KŘ Ústeckého kraje, Územního odboru Ústí nad Labem, Dopravní inspektorát, čj. KRPU-204387-3/PŘ-2018-041006-PKO ze dne 18. 10. 2018. Dokumentace dále obsahuje úřední záznam ze dne 18. 10. 2018, fotodokumentaci ze dne 16. 10. 2018, která obsahuje fotografie dokladů pana [REDAKCE] (řidičský průkaz, občanský průkaz, osvědčení o registraci vozidla) a fotografii přední a zadní části vozidla Fiat Ducato, registrační značky [REDAKCE] a CD s videozáznamem přestupkového jednání obviněného, pořízeného hlídkou Policie ČR dne 16. 10. 2018.

Z uvedené dokumentace vyplývá, že pan [REDAKCE] dne 16. 10. 2018 v 10:26 hodin na místní komunikaci v obci Chabařovice, Husovo náměstí u čp. 17 ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Fiat Ducato, registrační značky [REDAKCE] předjížděl jiné motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněné úřední osoby, doplnil spis o výpis z karty řidiče pana [REDAKCE] a dne 30. 10. 2018 vypravil příkaz, který byl prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručen do vlastních rukou pana [REDAKCE] dne 12. 11. 2018. Dne 16. 11. 2018 podal jmenovaný odpor proti příkazu. Následně dne 20. 11. 2018 odeslal správní orgán jmenovanému předvolání obviněného k ústnímu jednání v jeho přestupkové věci po podaném odporu se sdělením o pokračování v řízení na den 19. 12. 2018 v 13:30 hodin. Písemnost si jmenovaný osobně převzal dne 21. 11. 2018. Dne 17. 12. 2018 obdržel správní orgán od jmenovaného omluvu z nařízeného ústního jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, kdy součástí přílohy je kopie Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Správní orgán omluvu jmenovaného přijal a nařídil nový termín ústního jednání a to na den 23. 1. 2019 v 13:30 hodin. Předvolání bylo doručováno panu [REDAKCE] prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastižen, byla jmenovanému zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 27. 12. 2018, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 8. 1. 2019 vhozena do poštovní schránky. Dne 15. 1. 2019 obdržel správní orgán od jmenovaného omluvu s nařízeného ústního jednání a to z důvodu, že bude v uvedenou dobu na služební cestě mimo Českou republiku. Vzhledem k tomu, že uvedená omluva nebyla řádně zdůvodněna, byl jmenovaný správním orgánem vyzván k řádnému doplnění, kdy tato výzva byla jmenovanému doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastižen, byla jmenovanému zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 18. 1. 2019, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 31. 1. 2019 vhozena do poštovní schránky.

Dne 23. 1. 2019 v 13:30 hodin bylo zahájeno ústní jednání, ke kterému se pan [REDAKCE] ač byl řádně a včas předvolán bez řádné omluvy ani důležitého důvodu nedostavil. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování ve věci, kdy protokolace byla ukončena dne 23. 1. 2019 v 13:40 hodin. Dne 11. 2. 2019 obdržel správní orgán doplnění omluvy, kdy pan [REDAKCE] uvádí, že v termínu nařízeného ústního jednání byl ve Vídni u zákazníka a to z důvodu koordinované schůze ohledně havárie

chemického zařízení, kdy jeho účast byla nutná k odvrácení velké škody, kdy její charakter by mohl být nejen hospodářský, ale i bezpečnostní. K tomuto má pouze k doložení fotografií havarovaného zařízení.

Dne 6. 2. 2019 vypravil Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, rozhodnutí čj. MM/OPA/ODN/264942/18/R, zn. DN02407/2018/Man, jímž uznal obviněného [REDAKCE] vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal pan [REDAKCE], prostřednictvím svého zástupce, dne 1. 3. 2019 blanketní odvolání, kdy součástí odvolání byla plná moc k zastupování ve věci. Doplněné odvolání po výzvě správního orgánu pak bylo doručeno na podatelnu odvolacího orgánu dne 17. 6. 2019. Dne 21. 11. 2019 vypravil odvolací orgán rozhodnutí sp. zn. KUUK/55513/2019/DS, čj. KUUK/159719/2019/DS, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu a vrátil věc k novému projednání. Uvedené rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky zástupce jmenovaného dne 29. 11. 2019 a panu [REDAKCE] byla zásilka doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastižen, jmenovanému byla zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 22. 11. 2019, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 4. 12. 2019 vhozena do poštovní schránky. Uvedená zásilka, byla jmenovanému doručena tzv. fikcí dne 2. 12. 2019. Správní orgán doplnil spisový materiál o nedatovanou fotodokumentaci z místa přestupkového jednání a dne 18. 12. 2019 předvolal jmenovaného k ústnímu jednání a k seznámení se se spisem a to na dne od 6. 1. 2020 do 17. 1. 2020. Uvedená písemnost byla doručena do datové schránky zástupce obviněného dne 23. 12. 2019 a panu [REDAKCE] byla zásilka doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastižen, jmenovanému byla zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 19. 12. 2019, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 31. 12. 2019 vhozena do poštovní schránky. Uvedená zásilka, byla jmenovanému doručena tzv. fikcí dne 30. 12. 2019. Dne 10. 1. 2020 si správní orgán vyžádal od Správy a údržby silnic Ústeckého kraje, jako správce předmětné komunikace, údaje k instalaci dopravních značek v místě spáchání přestupkového jednání. Dne 17. 1. 2020 v 13:10 hodin bylo zahájeno nařízené ústní jednání ve věci za účasti [REDAKCE] která se ke správnímu orgánu dostavila na základě substituční plné moci vydanou Mgr. Maxou. Paní [REDAKCE] se seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí a uvedla, že nadále trvají na dosavadním stanovisku vyjádřených ve všech dosavadních písemnostech a dále žádá správní orgán o poskytnutí přiměřené lhůty a to cca 14 dnů na vyjádření k doplněné spisové dokumentaci. Protokolace byla ukončena dne 17. 1. 2020 v 13:25 hodin. Dne 20. 1. 2020 obdržel správní orgán vyjádření Správy a údržby silnic Ústeckého kraje, kde bylo uvedeno, že doklad o instalaci, případně stanovení svíslého dopravního značení, již není k dispozici, kdy instalace byla provedena před více jak 10 lety. Uvedená písemnost byla doručena do datové schránky právního zástupce jmenovaného dne 24. 1. 2020. Dne 30. 1. 2020 obdržel správní orgán prostřednictvím jeho právního zástupce vyjádření obviněného s návrhem na doplnění dokazování. Právní zástupce obviněného namítá, že mu byl dne 24. 1. 2020 doručen přípis nadepsaný Správou a údržbou silnic Ústeckého kraje z 16. 1. 2020 bez jakéhokoliv průvodního dopisu a není mu tedy zřejmé, jakou povahu má tento dokument a zda je tedy považován za podklad pro vydání rozhodnutí. Dále jmenovaný uvádí, že správní orgán doplnil spis pouze o fotodokumentaci místa spáchání přestupku, kdy tato není nijak datována a neprokazuje stav dopravního značení v době spáchání údajného přestupku. Obviněný navrhuje ve věci zajistit jako důkaz videozáznam z policejního vozidla a to v době příjezdu na místo přestupkového jednání, kde by bylo zaznamenáno dopravní značení, popř. výslech policistů k předmětné věci. Dále žádá jako důkaz o zajištění dokumentace dopravního značení od příslušného odboru Magistrátu města Ústí nad Labem a nikoliv od příspěvkové organizace Správy a údržby silnic Ústeckého kraje, která nemá povahu správního orgánu a sama o této úpravě nerozhoduje.

Dne 31. 1. 2020 vypravil Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, rozhodnutí čj. MM/OPA/ODN/264942/2018/R, zn. DN02407/2018/Man, jímž uznal obviněného [REDAKCE] vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 10. 2018 v 10:26 hodin na místní komunikaci v obci Chabařovice, Husovo náměstí u čp. 17 ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Fiat Ducato, registrační značky [REDAKCE] předjížděl jiné motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného obviněným. V odůvodnění

rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. Správní orgán po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že pan [REDAKCE] svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku proti zákonu č. 361/2000 Sb. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu byly zhodnoceny okolnosti přestupku a proto správní orgán uložil pokutu na spodní hranici zákonné sazby a stejně tak zákaz činnosti, kdy tuto délku považuje za přiměřenou k okolnostem daného případu. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo doručováno panu [REDAKCE] prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, kdy jmenovaný nebyl v místě bydliště zastížen, jmenovanému byla zanechána výzva s poučením a zásilka byla následně připravena k vyzvednutí dne 3. 2. 2020, přičemž adresát si zásilku nevyzvedl a tato byla dne 17. 2. 2020 vhozena do poštovní schránky. Uvedená zásilka byla jmenovanému doručena tzv. fikcí dne 13. 2. 2020. Právnímu zástupci obviněného bylo rozhodnutí doručeno do datové schránky dne 10. 2. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podal pan [REDAKCE] prostřednictvím svého zástupce, dne 21. 2. 2020 blanketní odvolání, kdy správní orgán vyzval k jeho doplnění. Doplněné odvolání po výzvě správního orgánu pak bylo doručeno na podatelnu odvolacího orgánu dne 15. 6. 2020.

V odvolání jmenovaný uvádí, že správní orgán neuposlechl pokyn nadřízeného správního orgánu, který mu dal za úkol zjistit stav dopravního značení v době přestupkového jednání popř. zajistit jiný důkaz, který by prokázal spáchání přestupku. Správní orgán spisovou dokumentaci doplnil pouze o nedatované fotografie, kdy z těchto snímků není patrné, kdy byly pořízeny. Tato fotodokumentace tak neprokazuje stav dopravního značení v době přestupkového jednání. Správní orgán dále uvádí jako důkazní prostředek vyjádření SÚS Ústeckého kraje ze dne 16. 1. 2020, kdy tento dokument však nebyl proveden jako důkaz při ústním jednání o přestupku konaný dne 17. 1. 2020. Uvedený dokument mu byl doručen až dne 24. 1. 2020 tedy po seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a to bez jakéhokoli průvodního dopisu. Z uvedeného není zřejmé, jakou povahu má příslušný dokument mít. Tento dokument navíc nebyl opatřen konverzní doložkou což podle zákona je povinné. Uvedený dokument mu nebyl řádně doručen a správní orgán z něj ve svém rozhodnutí vycházel jako z rozhodujícího důkazu, ačkoliv nebyl řádně proveden, jako listinný důkaz během ústního jednání o přestupku, což je v rozporu se správním řádem. Pro úplnost dodává, že SÚS Ústeckého kraje je samostatnou soukromoprávní právnickou osobou, která nemá žádná veřejná oprávnění. Správní orgán dále demagogicky uvádí, že videozáznam z policejního vozidla prokazuje, že se před přechodem pro chodce nachází dopravní značka č. A 12 „Děti“ a č. V 7 „Přechod pro chodce“, což není pravdou a toto si správní orgán pouze dovozuje. Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán nezajistil skutkový stav věci nezbytný pro rozhodnutí a za této situace je zarážející, že považoval za nadbytečné důkazní návrhy, které byly způsobilé zjistit skutkový stav věci a to videozáznam z palubní kamery policejního vozidla, který by zachycoval jeho příjezd do místa zastavení, na kterém by byla zřejmá dopravní situace v místě spáchání údajného přestupku a dále dokumenty související se stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích v místě spáchání údajného přestupku. Závěrem pak žádá odvolací správní orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, popř. rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve stanovisku správní orgán uvedl, že v předmětné věci pro posouzení viny a trestu není podstatná existence rozhodnutí o umístění dopravní značky č. A12 „Děti“ či č. IP6 „Přechod pro chodce“, nýbrž věrohodně zdokumentované předjíždění na přechodu pro chodce. Žádná právní norma nepřipouští, aby účastníci provozu na pozemních komunikacích sami hodnotili zákonnost umístění dopravních značek a teprve poté se rozhodli, zda se jimi budou řídit či nikoliv. Existence předmětné dopravní značky byla věrohodně doložena a je jednoznačně patrná z přiložené fotodokumentace. Z této navíc plyne, že dopravní značky ať vodorovné či svislé byly jasně a plně viditelné, nebyly kupříkladu zakryté spadáním listů či nánosem sněhu. Obviněný nadto nepředestřel jediný konkrétní či rozumný důvod, ze kterého by alespoň hypoteticky mohl v okamžiku spáchání přestupku vyvodit, že se jedná o dopravní značky, kterými by se nemusel řídit. V tomto směru tak lze uzavřít, že otázka existence rozhodnutí o umístění dopravní značky č. A12 a č. IP6 není pro posouzení viny a trestu za spáchání dopravního přestupku předjíždění na přechodu pro chodce podstatná.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku pana [REDAKCE] zpracovaná Policií ČR, KŘ Ústeckého kraje, Územního odboru Ústí nad Labem, Dopravní inspektorát, čj. KRPU-204387-3/PŘ-2018-041006-PKO ze dne 18. 10. 2018, kterou správní orgán obdržel dne 19. 10. 2018. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní pana [REDAKCE] z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu obviněný naplnil porušením povinnosti účastníka provozu upravené v ustanovení § 17 odst. 5 písm. d) téhož zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku z nedbalosti jmenovaným podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil tím, že dne 16. 10. 2018 v 10:26 hodin na místní komunikaci v obci Chabařovice, Husovo náměstí u čp. 17 ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Fiat Ducato, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] předjíždět jiné motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5 zákona o přestupcích, ve znění platném a účinném v době spáchání přestupku, podle něhož „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“ A právě zájem společnosti na dodržování bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích a objektivní očekávání ostatních účastníků silničního provozu na jejich dodržování ostatními účastníky, kdy toto nebylo v případě [REDAKCE] porušením výše uvedené povinnosti řidiče dodrženo, může mít za následek vznik krajně nebezpečných situací při provozu na pozemních komunikacích. V daném případě se jednalo o předjíždění na přechodu pro chodce nebo bezprostředně před ním v zastavěné oblasti obce v dopoledních hodinách, kdy je možné předpokládat zvýšený pohyb osob.

Odvolací orgán konstatuje, že správní orgán ve svém rozhodnutí klade obviněnému za vinu, že s uvedeným vozidlem předjížděl jiné motorové vozidlo v úseku, který je osazen svislou dopravní značkou č. IP6 „přechod pro chodce“ a vodorovnou dopravní značkou č. V7 „přechod pro chodce“, a dále svislou dopravní značkou č. A12 „děti“ upozorňující na zvýšený výskyt dětí v daném úseku. Odvolací orgán musí dát odvolateli za pravdu, že v daném případě správní orgán v dané věci jako důkaz předložil nedatovanou fotodokumentaci z místa přestupkového jednání, kdy není patrné, zda se svislé dopravní značení č. IP6 „přechod pro chodce“ a č. A12 „děti“ v době přestupkového jednání jmenovaného v daném úseku skutečně nacházelo. Tato skutečnost je patrná až z následné zprávy dodané Správou a údržbou silnic Ústeckého kraje, kdy tato zpráva byla doručena právnímu zástupci obviněného až po skončení ústního jednání a nebyla při seznamování se spisem uvedena jako důkaz. Odvolací orgán nicméně konstatuje, že k porušení povinnosti upravené v ustanovení § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. postačuje nerespektování vodorovné dopravní značky č. V7 „přechod pro chodce“, kdy dopravní značení č. IP6 „přechod pro chodce“ má pouze informativní charakter a umísťuje se pouze v místech, kde je to vhodné, ale tato není povinně umísťována před každý přechod pro chodce. Jedná se o dopravní značení, které samo o sobě nezakládá žádnou povinnost ani omezení účastníku silničního provozu a její nerespektováním nevzniká případný postih. Uvedené platí taktéž u dopravní značky č. A12 „děti“, kdy tato je pouze výstražná. Odvolací orgán k tomu dále konstatuje, že případné „přehlédnutí“ nebo „nerespektování“ těchto dopravních značek nebylo obviněnému v rámci ukládání správních trestů dáno k tíži, ale správní orgán uložil správní tresty na nejnižší možné hranici zákonné sazby určené za přestupkové jednání dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. Po znovuposouzení dané věci odvolací orgán konstatuje, že pořízení uvedené fotodokumentace a doložení zprávy dodané Správou a údržbou silnic Ústeckého kraje bylo jako důkaz nadbytečné a irelevantní a nemá pro posouzení přestupkového jednání obviněného vliv. Co se týče nerespektování dopravního značení č. V7 „přechod pro chodce“, které samo o sobě postižitelné je, tak toto bylo v projednávaném případě

dostatečně prokázáno doloženým videozáznamem od Policie ČR. Správní orgán tedy správně vyhodnotil navrhované dokazování ze strany obviněného jako nadbytečné a odvolací orgán se ztotožňuje se závěry, které ve svém rozhodnutí učinil správní orgán.

Pokud jde o procesně právní stránku věci, odvolací orgán po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o přestupcích, a zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Správní řízení o přestupku pana [REDAKCE] bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Ten při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě [REDAKCE] jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

**V zastoupení:**

Mgr. Tomáš Maxa, advokát se sídlem Petráská 1136/12, 110 00 Praha 1 (do datové schránky – ixhasig)

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně)

Magistrát města Ústí nad Labem odbor přestupkových agend, Ústí n. L., Velká Hradební 8, 401 00

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
| odbor dopravy a silničního hospodářství |

Datum: 22. 7. 2021  
Sp. zn.: KUUK/065927/2021/3  
Číslo jednací: KUUK/066559/2021/ODSA/Fid

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal v rámci odvolacího řízení rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství, spis. zn. MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0022956/21/DOPPR/KVo ze dne 13. 4. 2021, kterým byl XXX, v řízení zastoupený XXX, shledán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), spáchaného z nedbalosti.

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

**O d v o l á n í**

**XXX**

**s e z a m í t á**

**a**

**r o z h o d n u t í**

**Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství, spis. zn.  
MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0022956/21/DOPPR/KVo ze dne 13. 4. 2021  
s e p o t v r z u j e.**

## Odůvodnění:

Městský úřad Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako správní orgán 1. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím spis. zn. MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0022956/21/DOPPR/KVo ze dne 13. 4. 2021 uznal obviněného XXX, vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla výše jmenovanému v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a současně mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný z nedbalosti dopustil tím, že dne 22. 12. 2020 ve 13:59 hodin na dálnici D8 v 38 km ve směru jízdy z Ústí nad Labem do Prahy, řídil motorové vozidlo značky BMW, registrační značky XXX, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť v měřeném úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/hod, mu byla radarem naměřená rychlost 159 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3\%$ , mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 154 km/hod.

Podstata přestupku spočívá podle správního orgánu v porušení povinností řidiče vymezených v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle něhož „Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí

*nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla jsme jet rychlostí nejvýše 80 km/h.“*

Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno do vlastních rukou dne 16. 4. 2021. Zmocněnci nebude doručováno, neboť v plné moci je uvedeno, že doručování veškerých písemností bude probíhat pouze na adresu obviněného. Dne 4. 5. 2021 podal zmocněnec proti rozhodnutí „blanketní“ odvolání, které na výzvu správního orgánu ze dne 4. 5. 2021, doručenou obviněnému dne 6. 5. 2021, doplnil dne 12. 5. 2021.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství zahájil řízení o přestupku s XXX na základě oznámení přestupku Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, dálniční oddělení Nová Ves, čj. KRPS-312165-2/PR-2020-010044-AJ ze dne 22. 12. 2020. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku o překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 22. 12. 2020, fotodokumentace překročení rychlosti, výpis z evidenční karty řidiče, ověřovací list č. 111/20 ze dne 5. 6. 2020 vydaného Autorizovaným metrologickým střediskem, úřední záznam ze dne 22. 12. 2020 a certifikát o provedeném školení k používání a obsluze přístroje RAMER 10 C pro zúčastněného policistu. Spisová dokumentace byla do datové schránky správního orgánu doručena dne 30. 12. 2020.

Z uvedené dokumentace vyplývá, že pan XXX se přestupku z nedbalosti dopustil tím, že dne 22. 12. 2020 ve 13:59 hodin na dálnici D8 v 38 km ve směru jízdy z Ústí nad Labem do Prahy, řídil motorové vozidlo značky BMW, registrační značky XXX, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť v měřeném úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/hod, mu byla radarem naměřená rychlost 159 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3\%$ , mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 154 km/hod.

Poté, kdy správní orgán dne 30. 12. 2020 určil oprávněnou úřední osobu, vypravil dne 4. 2. 2021 příkaz spisové značky MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0007438/21/DOPPŘ/KVo, jímž uložil obviněnému za výše uvedený přestupek pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz byl jmenovanému doručen do vlastních rukou dne 5. 2. 2021.

Dne 15. 2. 2021 byl správnímu orgánu doručen odpor proti příkazu.

Dne 17. 2. 2021 doručil správní orgán do vlastních rukou obviněného oznámení pokračování řízení a předvolání k ústnímu jednání v jeho přestupkové věci po podaném odporu proti vydanému příkazu, kdy termín ústního jednání byl stanoven na den 1. 3. 2021 v 9:00 hodin. Dne 25. 2. 2021 byla správnímu orgánu doručena e-mailem žádost o posunutí ústního jednání, kde obviněný uvádí, cituji: „Dovolím si Vás požádat o posunutí ústního jednání nařizeného na pondělí 1. 3. od 9:00 hodin v řízení vedeném pod spis. zn. MULTM/0010388/21/DPPŘ/KVo na středu 10. 3. 2021 od 10:00 hodin v souladu s naší telefonickou domluvou. Důvodem pro přesunutí ústního jednání je to, že předvolání pošta omylem předala mé mámě a já jsem se s ním seznámil až dnes a bohužel mám na pondělí domluvenou schůzku s významným dodavatelem a ocenil bych, kdybych ji nemusel přesouvat. Děkuji za pochopení a poprosím o potvrzení přesunutí ústního jednání.“ Schůzka na den 10. 3. 2021 byla domluvena.

Dne 10. 3. 2021 vložil správní orgán do spisu výpis z karty řidiče, kde má jmenovaný aktuálně jeden přestupek týkající se také překročení nejvyšší dovolené rychlosti z roku 2019.

Dne 10. 3. 2021 se k ústnímu jednání dostavil zmocněnec pana XXX pan XXX, který do protokolu uvedl, že si pořizuje kopii spisového materiálu na svůj telefon a požaduje k vyjádření lhůtu 20 dnů, kdy mu správní orgán vyhověl a lhůtu 20 dnů akceptoval. Do protokolu uvedl, že, cituji: „Nemám námitek ani návrh na doplnění.“ K protokolu z ústního jednání byla doložena plná moc k zastupování panem XXX s tím, že veškerá korespondence bude zasílána výhradně panu XXX.

Dne 13. 4. 2021 vyhotovil Městský úřad Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodnutí spis. zn. MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0022956/21/DOPPŘ/KVo, které bylo panu XXX doručeno do vlastních rukou dne 16. 4. 2021. Tímto rozhodnutím uznal správní orgán pana XXX vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se jmenovaný z nedbalosti dopustil tím, že dne 22. 12. 2020 ve 13:59 hodin na dálnici D8 v 38 km ve směru jízdy z Ústí nad Labem do Prahy, řídil motorové vozidlo značky BMW, registrační značky XXX, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou

zvláštním právním předpisem, neboť v měřeném úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/hod, mu byla radarem naměřená rychlost 159 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3\%$ , mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 154 km/hod. Svým jednáním obviněný porušil povinnost řidiče vymezené v ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona.

Obviněnému byl uložen výše uvedený správní trest a povinnost náhrady nákladů řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného panem XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. O tom, že jmenovaný výše uvedený přestupek spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupek má za bezpečně prokázaný. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu správní orgán přihlédl ke všem okolnostem přestupkového jednání obviněného. Správní orgán zastává názor, že uložený trest odpovídá vážnosti a škodlivosti jednání obviněného a má především působit preventivně, aby se obviněný v budoucnu podobného jednání vyvaroval. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo jmenovanému doručeno do vlastních rukou dne 16. 4. 2020. Dne 4. 5. 2021 podal zmocněnec proti rozhodnutí tzv. blanketní odvolání, které bylo, na základě výzvy ze dne 4. 5. 2021, dne 12. 5. 2021 doplněno.

V odvolání zmocněnec pana XXX uvádí, cituji: „Obviněný má za to, že správní orgán I. stupně neprovedl dokazování v rozsahu nezbytném pro zjištění skutkového stavu věci nad důvodnou pochybnost ve smyslu § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Obviněný dále považuje napadené rozhodnutí za vnitřně rozporné a nedostatečně odůvodněné. K otázce nepřezkoumatelnosti se již Nejvyšší správní soud vyslovil například v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75 podle něhož: „za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně správní orgán rozhodl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Pokud jde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, k té se NSS vyjádřil např. v rozsudku ze dne 04.12.2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, publikovaném pod č. 133/2004 Sb. NSS, v němž uvedl, že nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Nepřezkoumatelným judikatura shledává i rozhodnutí, v němž správní orgán opomene přezkoumat některou z námitek (srov. rozsudek ze dne 18.10.2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, nebo ze dne 08.04.2004, čj. 4 Azs 27/2004-74). Výjimku z tohoto pravidla však připustil Ústavní soud, když vyslovil, že není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže správní orgány nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (nález Ústavního soudu ze dne 12.02.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Obviněný dále uvádí, že správní orgán spolehlivě neprokázal, že by obviněný vozidlo RZ XXX skutečně řídil v době spáchání údajného přestupku. Vozidlo RZ XXX bylo zastaveno v prostoru 29 km dálnice D8, přičemž k údajnému protiprávnímu jednání mělo dojít v prostoru 38 km dálnice D8. Vozidlo tudíž bylo zastaveno až ve vzdálenosti 9 km od místa změření, kdy v takovém případě v řízení existuje důvodná pochybnost o tom, zda mezi místem změření a místem zastavení nedošlo k záměně vozidla nebo řidiče tohoto vozidla. K tomu si obviněný dovolí dále konstatovat, že první vhodné místo k zastavení vozidla se nachází na sjezdové/nájezdové větvi exitu č. 35 dálnice D8 ve směru jízdy na Prahu, tudíž v dostatečné vzdálenosti od místa změření k tomu, aby hlídka PČR vozidlo RZ XXX bezpečně dojela a zastavila. Součástí spisové dokumentace potom není ani fotografie zastaveného vozidla, řidiče vozidla, předložených dokladů nebo informace o tom, kolik osob se nacházelo v zastaveném vozidle. Z úředního záznamu orgánu policie ze dne 22. 12. 2020 dále nevyplývá, z jakých dokladů mělo dojít ke ztotožnění řidiče vozidla. Osoba na místě řidiče údajně ztotožněná jako právě obviněný se přitom odmítla do oznámení o spáchání přestupku sepsané na místě podepsat či vyjádřit, přičemž s ohledem na shora uvedené skutečnosti má obviněný za to, že zajištěné důkazy netvoří ucelený řetězec, aby bylo postaveno najisto, že se ustanovený řidič konkrétního vozidla prokazatelně do-pustil přestupkového jednání kladeného mu za vinu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, sp. zn. 2 As 46/2005 důkazní břemeno k

*prokázání osoby pachatele leží na správním orgánu, nadto obviněný nemá povinnost se z činu vyvíňovat, je to správní orgán kdo musí přestupek obviněnému prokázat. Obviněný dále namítá, že správní orgán I. stupně zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti, když neprovedl vyhodnocení snímku z měření na Záznamu o přestupku, čímž postupoval v rozporu s § 50 odst. 3 správního řádu. Dle tohoto ustanovení je správní orgán I. stupně, jako nalézací orgán, povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící nejen v neprospěch, ale také ve prospěch toho, komu má být uložena sankce. Provedený důkaz Záznamem o přestupku, který je výstupem z radarového měřiče RAMER 10C nepovažuje obviněný za přípustný ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu, neboť při měření rychlosti vozidla RZ XXX zjevně nebyl dodržen návod k obsluze. Snímek měřiče č. 1299, v žádném případě nepotvrzuje spáchání přestupku, kdy vozidlo RZ XXX se nachází celou částí své plochy mimo radarový svazek měřicího zařízení.“*

Další součástí odvolání je výčet pochybení Policie ČR a vnitřně rozporné potom obviněný považuje napadené rozhodnutí, např. v souvislosti s prokazováním platnosti certifikátu o schválení typu stanoveného měřidla. Následuje velké množství zkopírovaných odkazů soudů s citacemi, které nijak nesouvisí s danou věcí.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem správního orgánu postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve svém stanovisku správní orgán uvádí, že *si stojí za dostatečně odůvodněným rozhodnutím a nemá pochyb o postupu Policie ČR při výkonu svého povolání. Policisty bylo změřeno právě vozidlo tovární značky BMW, registrační značky XXX, které bylo následně zastaveno a jeho řidič byl ztotožněn dle předložených dokladů. Proto je jakákoliv pochybnost o naměřené rychlosti a k řidiči vozidla zcela irelevantní. Rychloměr splňoval veškeré požadavky na něj kladené a doba platnosti ověřovacího listu je volena tak, aby po celou dobu její platnosti byla zaručena správná funkce rychloměru. Policista je pro tuto práci vyškolen, což je doloženo certifikátem. Závěrem správní orgán uvádí, že podání odvolání je pouze účelové, vykonstruované a jeho snahou je řízení protahovat a zdržovat.*

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po prostudování předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující závěry.

Hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem byla dokumentace k přestupku XXX zpracovaná Policií ČR, KŘP Středočeského kraje, dálniční oddělení Nová Ves, čj. KRPS-312165-3/PŘ-2020-010044 ze dne 22. 12. 2020. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní obviněného ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jehož se jmenovaný jednoznačně a prokazatelně dopustil tím, že dne 22. 12. 2020 ve 13:59 hodin na dálnici D8 v 38 km ve směru jízdy z Ústí nad Labem do Prahy, řídil motorové vozidlo značky BMW, registrační značky XXX, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť v měřeném úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/hod, mu byla radarem naměřená rychlost 159 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši  $\pm 3\%$ , mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 154 km/hod.

Přestupek jmenovaného přesvědčivě a nepochybnitelně zdokumentován a spis obsahuje všechny důkazy a podklady pro toto konstatování.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně o silničním provozu, a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona o silničním provozu přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí mimo obec, je objektem delikttní činnosti, již se svým jednáním dopouští řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často. Odvolací orgán připomíná, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení

příslušných ustanovení zákona o silničním provozu. O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie ČR. Odvolací orgán konstatuje, že byly jednoznačně naplněny jak formální, tak i materiální znaky přestupků, a jednoznačně byl ohrožen zájem společnosti, kterým je bezpečnost silničního provozu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení povinnosti řidiče podle ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu panem XXX skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu bylo jmenovanému spolehlivě a jednoznačně prokázáno.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o přestupcích, zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupku XXX nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

K odvolání obviněného, které je citováno výše, kde zpochybňuje funkci rychloměru, odvolací orgán uvádí, že z fotodokumentace jednoznačně vyplývá, že vozidlo Policie ČR jelo rychlostí 87 km/hod v pravém jízdním pruhu, když bylo vozidlem pana XXX v levém jízdním pruhu předjížděno v rychlosti 154 km/hod. Ze snímku *fotodokumentace překročení rychlosti* je zřejmé, že měřicí zařízení vyhodnotilo změření vozidla tovární značky BMW, registrační značky XXX jako bezchybné, a proto jej i s odkazem na citaci z rozsudku NSS čj. 7 As 309/2015 ze dne 17. 8. 2016, podle něhož *„Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení, což však v daném případě nenastalo. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný“*, a dále z rozsudku NSS čj. 1 As 306/2017 ze dne 26. 4. 2018, podle něhož *„Za situace, kdy je z fotografie zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, a je jednoznačně čitelná jeho registrační značka, přičemž současně při jeho zachycení snímku na obrazový záznam nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, neměly správní orgány důvod mít jakékoliv pochybnosti o kvalitě a objektivitě měření - a to ani tehdy, pokud neprovedly kontrolní výsledky policistů a nezařadily mezi podklady pro rozhodnutí návod k obsluze měřicího zařízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014 - 50). Z listin nacházejících se ve spise a z úředních záznamů Policie ČR plyne, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení, tedy i stav vozidla odpovídal požadavkům, jež jsou na něj kladeny. Ačkoli je nutné přesné zjištění naměřené rychlosti z důvodu právní kvalifikace, na případné limity rychloměru či drobné změny měřicího vozidla dopadá odchylka, která poskytuje dostatek prostoru pro eliminaci případných negativních vlivů na průběh řízení.“*, lze považovat za řádný důkaz přestupkového jednání řidiče uvedeného vozidla a dokumentaci lze hodnotit jako dostatečný a kvalitní podklad pro rozhodnutí o spáchání přestupku.“ K časové prodlevě při zastavení a kontrole řidiče, odvolací orgán uvádí, že Policie ČR sama vyhodnotila, kdy a kde změřené vozidlo zastaví a zkontroluje. Právě z tohoto důvodu, že jiná možnost nebyla, bylo vozidlo obviněného zastaveno po 9 km, kdy policie místo vyhodnotila jako vhodné k zastavení a kontrole řidiče. Z úředního záznamu zároveň vyplývá, že řidičem vozidla byl pan XXX, který byl ve vozidle sám a v této rychlosti a v těchto místech rozhodně neměl možnost zastavit, natož se s někým se vyměnit. Zároveň zde není ani uveden rozumný důvod, proč by měl pan XXX měnit vozidlo či jeho řidiče.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení pravomocného rozhodnutí spis. zn. MULTM/0078200/20/DOP/KVo/1943, čj. MULTM/0022956/21/DOPPR/KVo ze dne 13. 4. 2021 učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž, že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XXX, jehož vina byla přesvědčivě prokázána.

Na základě výše uvedeného s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, je odvolací orgán toho názoru, že postup správního orgánu byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenované zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkovi řízení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

XXX

**Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):**

Městský úřad Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství, Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 23. 3. 2021  
Jednací číslo: KUUK/040861/2021  
Sp. zn.: KUUK/168003/2020/4/Kubr

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností – oddělení správní, čj. MmM/095779/2020/OSČ-P/DP ze dne 5. 10. 2020, kterým byl pan XXX, XXX1, v řízení zastoupen XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), spáchaného z nedbalosti.

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

**O d v o l á n í**  
**pana XXX, XXX1,**

**v řízení zastoupen**

**197 00 Praha 9**

**s e z a m í t á**

**a**

**r o z h o d n u t í**

**Magistrátu města Mostu, odboru správních činností – oddělení správní,  
čj. MmM/095779/2020/OSČ-P/DP ze dne 5. 10. 2020**

**s e p o t v r z u j e.**

## **O d ů v o d n ě n í:**

Magistrát města Mostu, odbor správních činností – oddělení správní, (dále též „správní orgán“) rozhodnutím čj. MmM/095779/2020/OSČ-P/DP ze dne 5. 10. 2020, uznal pana XXX, XXX1, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb. Za uvedený přestupek byla výše jmenovanému v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. uložena sankce pokuta ve výši 3 500 Kč a současně mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.) jmenovanému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč, danou ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil tím, že dne 1. 9. 2019 v 18:10 hodin v Mostě, na křižovatce ulic Pod Širokým vrchem s ulicí Slovanská, Hořanská cesta a Slovenského národního povstání, jako řidič motorového vozidla tovární značky: Chevrolet, registrační značky: XXX, s přívěsem tovární značky: Tomplan, registrační značky: XXX, při výjezdu z ulice Hořanská cesta, v rozporu s ustanovením § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. z nedbalosti nezastavil vozidlo na pokyn "Stůj" daný při usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.

Podstata přestupku pana XXXe spočívá v porušení povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.“

Porušením citovaného ustanovení zákona o silničním provozu obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona, podle kterého „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno účastníku řízení dne 5. 10. 2020 do datové schránky a jeho zástupci bylo doručeno dne 7. 10. 2020 do datové schránky. Proti tomuto rozhodnutí podal pan XXX prostřednictvím zástupce XXXe dne 19. 10. 2020 blanketní odvolání, které po výzvě správního orgánu ze dne 21. 10. 2020, aby doplnil odvolání do 5-ti pracovních dnů od doručení výzvy (doručeno dne 21. 10. 2020), jej doplnil až dne 16. 11. 2020. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, (dále též „odvolací orgán“) příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Mostu, odbor správních činností – oddělení správní, zahájil řízení o přestupku s panem XXXem na základě oznámení přestupku Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územního odboru Most, Dopravního inspektorátu Most, čj. KRPU-155867-21/PŘ-2019-040306 ze dne 18. 10. 2019. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku, úřední záznamy, protokol o nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody, pořízenou fotodokumentaci, tiskový výstup o provedené dechové zkoušce a výpis z evidenční karty řidiče XXXe. Kompletní dokumentace byla předána správnímu orgánu dne 24. 10. 2019. Z uvedené dokumentace vyplývá, že se obviněný přestupku dopustil tím, že dne 1. 9. 2019 v 18:10 hodin v Mostě, na křižovatce ulic Pod Širokým vrchem s ulicí Slovanská, Hořanská cesta a Slovenského národního povstání, jako řidič motorového vozidla tovární značky: Chevrolet, registrační značky: XXX, s přívěsem tovární značky: Tomplan, registrační značky: XXX, při výjezdu z ulice Hořanská cesta, v rozporu s ustanovením § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. z nedbalosti nezastavil vozidlo na pokyn "Stůj" daný při usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou. Řidič tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. b) zákona číslo 361/2000 Sb., a tím je podezřelý ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona. S řidičem nebylo možno projednat přestupek na místě, proto bylo sepsáno oznámení o přestupku.

Poté, kdy správní orgán určil oprávněnou úřední osobu, vypravil dne 2. 1. 2019 vyrozumění účastníku dopravní nehody spol. Trieste a.s., se sídlem Svárov 323, 755 01 Vsetín s nárokem na náhradu škody. Správní orgán následně dne 10. 12. 2019 a 13. 12. 2019 obdržel od spol. Trieste a.s. připojení se k řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 7 000 Kč.

Správní orgán vyhotovil dne 5. 2. 2020 oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 26. 2. 2020. Předvolání bylo obviněnému doručeno fikcí dne 15. 2. 2020 do datové schránky. Zároveň správní orgán předvolal k ústnímu jednání svědky – zasahující policisty. Dne 25. 2. 2020 obdržel správní orgán od obviněného omluvu z ústního jednání z důvodu onemocnění, jež doložil výpisem ze zdravotní dokumentace.

Dne 15. 5. 2020 Správní orgán opětovně vyhotovil předvolání k ústnímu jednání na den 9. 6. 2020. Předvolání bylo obviněnému doručeno dne 15. 5. 2020 do datové schránky. Zároveň správní orgán předvolal k ústnímu jednání svědky – zasahující policisty. Dne 8. 6. 2020 byla správnímu orgánu doručena plná moc k zastupování obviněného v řízení XXX.

Dne 9. 6. 2020 se ke správnímu orgánu dostavil zmocněnec obviněného XXX a svědci pan XXXXXX a pan XXX. Svědek pan XXX se z jednání řádně omluvil. Po řádném poučení a seznámení se se spisovou dokumentací, bylo přistoupeno k výslechu svědků.

Svědka pan XXX při ústním jednání uvedl, že: dne 1. 9. 2019 jako příslušník Policie ČR, po ukončení závodů na autodromu, asi po 16. hodině z důvodu řízení silného provozu na odjezdu z autodromu z ulice Hořanská společně s kolegy začali řídit křižovatku Hořanská cesta. Pod Širokým vrchem. Slovenského národního povstání. XXX stál na oblouku ulic Hořanská cesta a Pod Širokým vrchem, kde se nachází vstup na pěší zónu na autobusovou zastávku. Kolega XXX řídil provoz a pouštěl vozidla z ulice Hořanská cesta na ulici Slovenského národního povstání (dále jen SNP). On tedy stál na hlavní silnici, kolega XXX stál u garáží na ulici Hořanská cesta, XXX situaci jen dozoroval a stál u ulice SNP. Od XXXa byl ve vzdálenosti asi 10 metrů, od XXX byl asi 6 metrů vzdálen a od XXX asi 4 metry. Stál tedy na hranici křižovatky Hořanská cesta a Pod Širokým vrchem, a když bylo třeba, odstavoval provoz od ulice Pod Širokým vrchem. Při této činnosti si všiml, jak od autodromu, po ulici Hořanská cesta přijíždí vozidlo tov. zn., domnívá se Dodge, černé barvy, s přívěsem. Jednalo se o specifické vozidlo, kterého si všiml již den předtím, jak na nákladové ploše tohoto vozidla vezl nějaké osoby. Již tehdy s jeho řidičem mluvil o bezpečnosti provozu tohoto vozidla. Dne 1. 9. 2019 si všiml, že toto vozidlo přijíždělo v koloně jiných vozidel a spatřil, že na střeše má maják oranžové barvy. XXX vnímal, že kolega XXX k tomuto jedoucímu vozidlu přicházel, když toto vozidlo jelo rychlostí pomalejší než je chůze, a jeho řidiče upozorňoval na to, že by již na střeše neměl mít umístěn maják oranžové barvy. Dále si všiml, že po ukončení jejich komunikace (auto asi ani nezastavilo), jeho řidič vyklonil hlavu směrem k XXXovi a něco na něj zakřičel, asi „čuráku“. Po tomto výkřiku se řidič podíval před sebe a zde ve vzdálenosti asi 6 metrů začal kolega XXX toto vozidlo zastavovat. Důvodem zastavování podle názoru XXX XXXa bylo řízení provozu a konkrétně uvolnění provozu z ulice SNP, zastavením provozu z ulice Hořanská cesta. XXX vnímal, že kolega XXX vztyčil asi pravou ruku proti přijíždějícímu vozidlu Dodge, s pokynem „Stůj“. Tento řidič lehce přibrzdil a strhnul řízení vpravo, přičemž levým zpětným zrcátkem narazil do kolegy XXX, který se jen těsně vyhnul většího nárazu. Uvedené vozidlo nezastavilo, dojelo k hlavní silnici již pomalu stejnou rychlostí, kterou míjelo XXX. XXX opravil, že po rozhovoru s kolegou XXXem vozidlo původně zrychlilo, ale při míjení s XXXm včetně střetu již jelo pomaleji. Poté, co nereagoval na „Stůj“ vozidlo najíždělo i po trávě směrem k ulici Slovenského národního povstání. Kolega XXX při incidentu stál na hranici ulic Hořanská cesta, Slovanská a Slovenského národního povstání. XXX stál stále na svém místě. Jak již uvedl, jmenovaný řidič na signál „Stůj“ s gestikulací druhé ruky kolegy XXX, aby zastavil, nereagoval, a místo aby vozidlo zastavil, tak jel ulicí SNP. Vozidlo pokračovalo akcelerací rychlou jízdou směrem do ulice Slovenského národního povstání a do centra. Na dotaz obviněného prostřednictvím správního orgánu, proč kolega XXX zastavoval vozidlo obviněného, jestli to vyžadovala dopravní situace, sdělil XXX, že ano.

Následně bylo přistoupeno k výslechu svědka pana XXX XXXa, který k věci uvedl, že jako příslušník Policie ČR během akce Czech Truck Prix, dne 1. 9. 2019 kolem 18: 00 hodin z důvodu silného provozu na odjezdu z autodromu z ulice Hořanská cesta, společně s kolegy začali řídit křižovatku Hořanská cesta, Pod Širokým vrchem, SNP. XXXXXX stál velmi blízko křižovatky (do 5 metrů) u garáží v ulici Hořanská cesta a pomáhal kolegovi XXX řídit provoz a zastavovat vozidla. Kolega XXX se nacházel v blízkosti autobusové zastávky v ulici Pod Širokým vrchem a kolega XXX stál na chodníku křižovatky Pod Širokým vrchem a SNP. Všichni jmenovaní byli od sebe 10 až 12 metrů. Uprostřed výše uvedené křižovatky stál kolega XXX, který řídil provoz na této křižovatce pomocí směrovky. Na chodníku stál XXX a byl velitelem opatření. Při této činnosti si XXXXXX všiml, jak od autodromu, po ulici Hořanská cesta přijíždí vozidlo tov. zn. Chevrolet Silverado, černé barvy, s velkým přívěsem. Toto vozidlo přijíždělo a všiml si, že na střeše má aktivovaný zapnutý maják oranžové barvy (asi magnetický). Vzhledem k tomu, že výstražné světlo oranžové barvy lze použít jen při pracovních činnostech, chtěl řidiče upozornit, že si pravděpodobně zapomněl vypnout maják, který většinou vozidla používají v uzavřeném prostoru autodromu. Chtěl tedy řidiče upozornit, že se

nachází na veřejné pozemní komunikaci, až že porušuje zákon o silničním provozu s tím, aby toto zařízení vypnul. Vzhledem k tomu, že silně přšelo, ukázal řidiči tohoto vozidla, aby zpomalil. Tento řidič téměř zastavil, stáhnul okénko a upozornil řidiče na aktivovaný maják oranžové barvy. Tento řidič mu údajně řekl, že maják je již vypnutý, což v tento okamžik vzhledem k výšce vozidla přesně neviděl, když stál vedle tohoto vozidla, a upozornil jej, že toto výstražné světlo oranžové barvy na pozemní komunikaci. Tento řidič mu něco řekl, ale již přesně neví, co řekl a odjížděl od garáží směrem k ulici Slovenského národního povstání. Když odjížděl, tak se vyklonil z okna řidiče, zakřičel „čuráku“ a v tento okamžik, když to vnímal kolega XXX, tak proti tomuto příjezdějícímu vozidlu vztyčil směrovku s pokynem „Stůj“ a gestikuloval druhou rukou, ať zastaví. V tento okamžik byl kolega XXX asi 10 metrů od XXX XXXa a stál v křižovatce, jak uvedl. Vztyčením směrovky kolega XXX signalizoval všem řidičům ze jmenovaných ulic „Stůj“, přičemž tento řidič jel dále a najížděl proti kolegovi XXX, směrem k ulici SNP. Kolega XXX stál na hranici ulic Hořanská cesta, Slovanská a SNP. Jmenovaný řidič na signál „Stůj“ s gestikulací druhé ruky kolegy XXX, aby zastavil, nereagoval, a místo aby vozidlo zastavil, tak jel pořád rovně a kolega XXX musel uskočit, aby jej tento řidič nepřejel. Při tomto manévru a zastavování vozidla ze strany kolegy XXX došlo ke kontaktu XXXa XXX asi s levým blatníkem vozidla, ale jistě s levým zpětným zrcátkem vozidla. Toto vozidlo narazilo do levého ramene a levé ruky XXXa XXX, který neupadl a případný pád ustál. Tuto skutečnost viděl ze vzdálenosti asi 10 až 12 metrů, a to z přímého směru (možná lehce šikmo) od garáží ke křižovatce. Tento řidič při manévru vůbec nebrzdil, po kontaktu s kolegou XXX pokračoval velmi rychlou jízdou směrem do ulice SNP a k centru. Na dotaz obviněného prostřednictvím správního orgánu, kdo z vás na inkriminovaném místě u autodromu komunikoval s obviněným, XXXXXX uvedl, že jako první s ním u garáží v ulici Hořanská cesta komunikoval on, když jej upozornil na aktivované výstražné světlo oranžové barvy. Na dotaz obviněného prostřednictvím správního orgánu, jel obviněný v koloně vozidel, odpověděl, že ke křižovatce s ulicí SNP ulicí Hořanská cesta jel v koloně několika vozidel. Na další otázky obviněného prostřednictvím správního orgánu odpověděl, že vozidlo viděl přijíždět po ulici Hořanská cesta, a to ve vzdálenosti asi 200 metrů, protože si všiml aktivovaného majáku na střeše vozidla Chevrolet. Dále uvedl, že po pokynu k zastavení řidič téměř zastavil. Po ukončení komunikace mu nedal žádný pokyn a řidič se rozjel samostatně. Dále uvedl, že neví, jestli kolega XXX vnímal jejich konverzaci, ale rozhodně musel slyšet, co na mě zakřičel řidič vozidla Chevrolet. Na dotaz obviněného prostřednictvím správního orgánu, zda může říci, jak mohl kolega XXX na vzdálenost 10 až 12 metrů slyšet vyjádření obviněného, XXXXXX uvedl, že se řidič tohoto vozidla po odjezdu od jeho osoby rozjel a zakřičel uvedenou nadávkou. Zmocněnec obviněného XXX uvedl, že se nebude vyjadřovat k výpovědím svědků.

Dne 20. 7. 2020 Správní orgán opětovně vyhotovil předvolání k ústnímu jednání na den 12. 8. 2020. Předvolání bylo zmocněnci obviněného doručeno dne 24. 7. 2020 do datové schránky. Zároveň správní orgán předvolal k ústnímu jednání svědky pana Petra XXX a pana XXXa XXX – zasahující policisty.

Dne 12. 8. 2020 se ke správnímu orgánu dostavil zmocněnec obviněného pan XXX, nar. 7. 5. 1988, bytem Čs. Armády 601/23, Praha 6 a předložil plnou moc k zastupování obviněného v řízení. Dále se k jednání dostavili svědci pan Bc. XXX XXX a pan Bc. XXX. Po řádném poučení a seznámení se se spisovou dokumentací, bylo přistoupeno k výslechu svědků.

Svědka pan Bc. XXX XXX při ústním jednání uvedl, že dne 1. 9. 2019 nastoupil službu příslušník Policie ČR, společně se XXXXXXem, XXX XXXem a XXX XXXm a vykonávali službu během akce Czech Truck Prix, v blízkosti autodromu. Mezi 17. a 18. hodinou z důvodu silného provozu na odjezdu z autodromu z ulice Hořanská cesta společně s kolegy začali řídit křižovatku Hořanská cesta, Pod Širokým vrchem a SNP, kdy stál v křižovatce všech uvedených ulic, střídavě řídil provoz z ulice Hořanská cesta, ulice Slovanská byla zablokována k příjezdu a odjezdu vozidel. Dále uvedl, že umožňoval provoz střídavě z ulice Hořanská cesta a poté umožňoval provoz z ulice SNP směrem do Hořanské cesty. Kolega XXX se nacházel v blízkosti autobusové zastávky v ulici Pod Širokým vrchem a kolega XXX stál na chodníku křižovatky Pod Širokým vrchem a Slovenského národního povstání. Kolega XXX stál na ulici Hořanská cesta u garáží. Všichni byli od sebe vzdáleni 10 až 15 metrů, stál tedy uprostřed výše uvedené křižovatky a řídil provoz na křižovatce pomocí směrovky. Bc. XXX byl velitelem opatření. Při výkonu činnosti si všiml, jak od autodromu, po ulici Hořanská cesta přijíždí

vozidlo tov. zn. Chevrolet (SUV), černé barvy, s velkým přívěsem. Při příjezdu tohoto vozidla si všiml, že vozidlo mělo na střeše aktivovaný maják oranžové barvy. Toto vozidlo zastavilo u kolegy XXXa a něco zde řešili. Jejich rozhovor neslyšel a stále řídil provoz zrovna z obou směrů, tedy od autodromu i z centra. V tento okamžik stál čelem proti vozidlu Chevrolet a najednou vnímal, že se vozidlo rozjelo proti jeho osobě. Vzhledem k tomu, že potřeboval, aby byl volný příjezd z prostoru křižovatky, tak proti jedoucímu vozidlu zvedl levou ruku a dával řidiči tohoto vozidla pokyn k zastavení. Toto vozidlo jelo proti němu rychlostí kolem 10 až 20 km/h. Vozidlo stále nezastavovalo, on stál proti tomuto vozidlu, které se rozjelo ze vzdálenosti asi 15 metrů, a když se bezprostředně blížilo k jeho tělu, tak stáhnul levou paži blíže k tělu, ale stále se snažil držet ruku při pokynu řidiči „Stůj“ najednou se toto vozidlo začalo stáčet směrem vlevo, ustupoval vozidlu a najednou došlo ke kontaktu jeho levé ruky s levým zpětným zrcátkem. Vozidlo pokračovalo dále v jízdě a nezastavilo. Vnímal, jak vozidlo odbočuje do ulice SNP směrem vpravo a odjíždělo k centru.

Na dotaz obviněného prostřednictvím správního orgánu, zda stál uprostřed silnice, pan XXX sdělil, že neví, jestli se jednalo o prostředek silnice, jednalo se o zhruba střed křižovatky. Na dotaz, jak je křižovatka široká, odpověděl, že to nedokáže odhadnout. Na dotaz, zda něco držel v ruce, sdělil, že v pravé ruce držel regulku. V okamžik zastavování byla v pravé ruce a dole (připaženo). Na dotaz, v jakém okamžiku zvednul levou paži, odpověděl, že v okamžiku, kdy se vozidlo začalo rozjíždět ze vzdálenosti asi 15 metrů. Na dotaz, kam byl čelem orientován při ustupování vpravo, odpověděl, že stále v protisměru jízdy vozidla.

Následně bylo přistoupeno k výsledkům svědka pana Bc. Petra XXX, který k věci uvedl, že dne 1. 9. 2019 nastoupil službu jako příslušník Policie ČR, společně s dalšími kolegy. Téhož dne vykonávali službu v rámci akce Czech Truck Prix. Dne 1. 9. 2019 v době po 17. hodině, z důvodu silného provozu na odjezdu z autodromu z ulice Hořanská cesta, kolega XXX, XXX a XXX se podíleli na řízení provozu křižovatky Hořanská cesta, SNP, u středu křižovatky s již zmíněnými ulicemi (bokem pozemní komunikace). Kolega XXX již asi hodinu řídil provoz a reguloval dopravu z ulice Hořanská cesta a dával pokyny kolegům XXXovi a XXXovi stojících na příjezdových větvích ke křižovatce. Kolega XXX stál ve středu zmíněné křižovatky, resp. na hraně pozemní komunikace a stál čelem do ulice Hořanská cesta, když měl zvednutou levou paži a zastavoval vozidla přijíždějící z ulice Hořanská cesta. V levé ruce nic neměl a v pravé ruce měl regulku. Stál zády k ulici SNP a vlastně středu křižovatky. Kolega XXX stál asi 15 až 20 metrů od křižovatky zmíněných ulic, naproti garážím a kolega XXX stál na levé straně ulice Slovanská. Stál asi 3 až 5 metrů od XXX. Kolega XXX se nacházel asi 12 až 15 metrů od stanoviště kolegy XXX. Při této činnosti si Bc. XXX všiml, jak od autodromu, po ulici Hořanská cesta přijíždí vozidlo tov. zn. Chevrolet, černé barvy, s přívěsem. Všiml si, jak kolega XXX levou rukou signalizoval všem řidičům z ulice Hořanská cesta pokyn „Stůj“, přičemž řidič vozidla Chevrolet nezastavoval a jel rychlostí asi 10 až 15 km/h, protože před ním zrovna vozidlo stálo a pak se rozjíždělo). Řidič tohoto vozidla tedy jeho pokyn nerespektoval a stále se blížil k XXX, směrem k ulici SNP. Kolega XXX stál stále na hranici ulic Hořanská cesta, Slovanská a SNP. Popisovaný řidič na signál „Stůj“ s gestikulací druhé ruky kolegy XXX, aby zastavil, nereagoval, a místo aby vozidlo zastavil, tak jel pořád rovně a kolega XXX stál pořád dál a když hrozil střet s vozidlem, musel uskočit vpravo z jeho pohledu, aby jej tento řidič nepřejel. Při tomto manévru a zastavování vozidla ze strany kolegy XXX došlo ke kontaktu kolegy XXX, a to nejdříve levým předním blatníkem do jeho těla a poté levým zpětným zrcátkem do levé zdvižené paže, kterou signalizoval pokyn „Stůj“ tomuto vozidlu. Kolega XXX ustoupil tedy vpravo, neupadl. Tuto skutečnost Bc. XXX viděl ze vzdálenosti asi 7 až 8 metrů a nic mu nebránilo ve výhledu. Tento řidič při tomto manévru vůbec nebrzdil, po kontaktu s kolegou XXXm pokračoval v jízdě bez zastavení směrem do ulice SNP a do centra. Na otázku obviněného prostřednictvím správního orgánu, kde přesně v křižovatce stál Bc. XXX v době před střetem, kdy tuto křižovatku řídil, Bc. XXX sdělil, že na středové dělicí čáře ulice SNP, pokaždé když uvolnil provoz na ulici SNP, tak šel dolů na ulici Hořanská cesta, kde dával pokyn k zastavení levou paží a byl čelem k přijíždějícím vozidlům. Bc. XXX stál uprostřed křižovatky, když byl na ulici SNP. Na otázku, v kterém momentě Bc. XXX zdvihnul paži, Bc. XXX sdělil, že ve chvíli, kdy odcházel z ulice SNP do ulice Hořanská cesta a přicházel k přijíždějícím vozidlům z přímého směru.

Zmocněnec obviněného pan XXX uvedl, že se nebude vyjadřovat k výpovědím svědků a požádal o třídenní lhůtu k vyjádření, zároveň uvedl, že nenavrhuje provedení dalších úkonů v řízení.

Dne 17. 8. 2020 bylo správnému orgánu spol. Trieste a.s. doručeno zpětvzetí nároku na škodu, kdy bylo dále uvedeno, že jmenovaná spol. se odpojuje z řízení.

Téhož dne obdržel správní orgán vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí zaslané zmocněncem obviněného panem XXX [REDACTED]

Dne 24. 8. 2020 Správní orgán opětovně vyhotovil předvolání k ústnímu jednání na den 15. 9. 2020. Předvolání bylo zmocněnci obviněného panu [REDACTED] doručeno dne 31. 8. 2020 do datové schránky. Zároveň správní orgán předvolal k ústnímu jednání svědky pana XXX XXXa a pana XXX XXXa – zasahující policisty.

Dne 15. 9. 2020 se ke správnímu orgánu dostavil XXX, jako zmocněnec obviněného a požadoval účast na ústním jednání, Jelikož pan XXX nedoložil plnou moc k zastupování obviněného, nebyla mu účast na ústním jednání správním orgánem umožněna.

Dále se k jednání dostavili svědci pan XXX a pan XXXXXX. Obviněný a ani jeho zmocněnec pan XXX se k jednání bez náležité omluvy nedostavili. Po řádném poučení bylo přistoupeno k výslechu svědků.

Svědka pan XXX při ústním jednání na otázku správního orgánu, po jaké straně stál od kolegy XXX, zda viděl dovnitř kabiny na řidiče vozidla, které přijíždělo po ulici Hořanská cesta, a který měl incident s kolegou XXXm při jeho zastavování, uvedl, že stál na oblouku ulic SNP a Hořanská cesta, po pravé straně pozice kolegy XXX, který byl čelem k ulici Hořanská cesta a vlastně příjezdu od autodromu touto ulicí. Po skončení komunikace kolegy XXXa s řidičem tohoto vozidla, si při jeho odjíždění k výjezdu od ulice Hořanská cesta, tak viděl řidiče muže, který se vyklonil z okénka od řidiče a zvolal k XXXovi, že je čurák. Řidiče viděl ze vzdálenosti asi do 15 metrů, od XXX byl ve vzdálenosti asi 6 metrů. Na otázku správního orgánu, popište přesně, jakým způsobem a z jaké vzdálenosti kolega XXX dával popisovanému vozidlu pokyn, držel něco v ruce, stál při tomto úkonu kolega XXX stále na stejném místě nebo se pohyboval, XXX uvedl, že kolega XXX předmětné vozidlo začal zastavovat již od okamžiku, kdy odjíždělo od XXXa, tedy ze vzdálenosti asi 5 metry. XXX podle jeho názoru v nice držel regulku a v okamžiku zastavování vozidla myslí pravou rukou zvedl regulku s výzvou signálu „Stůj“. Při výzvě signálu „Stůj“, kolega XXX stál a v okamžiku, kdy vozidlo nezastavovalo, tak se snažil stát a hýbl sebou až v okamžiku, kdy to vozidlo nezastavilo a narazilo do něj. V tom musel uskočit. Na otázku správního orgánu, zda ztratil později pronásledované vozidlo z dohledu, odpověděl, že při nezastavení vozidla na signál naskočil na motocykl, vyjel za ním směrem ulicí SNP a výhledově do centra, kdy jej zahlédl u jediného věžového domu na začátku této ulice (vyjížděl od zastávky autobusu). Když se dostal k tomuto domu, na úrovni křižovatky s ulicí Alej Boženy Němcové, přibrzdil a v tento okamžik si všiml, jak touto ulicí jede pronásledované vozidlo, které zrovna jelo na úrovni s ulicí Spojovací. Jen před horizontem vozidlo při jeho odjíždění z křižovatky s ulicí SNP ztratil z dohledu max. na jednu až dvě vteřiny. Pronásledované vozidlo dostihl u provozovny firmy Bela Most, kde jej zastavil.

Na otázku správního orgánu, zda se jednalo o stejnou osobu řidiče vozidla, kterého zahlédl při přijíždění ulicí Hořanská cesta ke kolegům XXXovi a XXX, a jenž nezastavil na pokyn, který mu dával kolega XXX, a kterého chvíli poté zastavil v ulici Alej Boženy Němcové, XXX uvedl, že se jednoznačně jedná o stejnou osobu řidiče, kterého zahlédl vykloněného z okénka při sdělení nadávky XXXovi a poté nezastavil na pokyn „Stůj“ kolegy XXX. Tohoto řidiče ve shodném vozidle zastavil u provozovny firmy Bela Most. Tento řidič mu po jeho oslovení řekl, že taky neřeší, že mu jeho kolega rozbil zrcátko při jeho zastavování.

Pan XXXXXX při ústním jednání na otázku správního orgánu, po jaké straně stál od kolegy XXX, viděl dovnitř kabiny na řidiče vozidla, které přijíždělo po ulici Hořanská cesta, a který měl incident s kolegou XXXm při jeho zastavování, uvedl, že při této činnosti si všiml, jak od autodromu, po ulici Hořanská cesta přijíždí vozidlo tov. zn. Chevrolet, černé barvy, s velkým přívěsem. Toto vozidlo přijíždělo a on stál naproti garážím a byl asi 10 metrů od XXX. XXXXXX stál naproti němu, tedy ani vlevo ani vpravo od něj. Vozidla kolem něj projížděla po levé straně, když stál proti nim. Všiml si, že na střeše má aktivovaný zapnutý maják oranžové barvy. Vzhledem k tomu, že výstražné světlo oranžové barvy lze použít jen při pracovních činnostech, chtěl řidiče upozornit, že si asi zapomněl vypnout maják. Ukázal řidiči tohoto vozidla, aby zpomalil. Tento řidič téměř zastavil, stáhnul okénko

a XXXXXX jej upozornil na aktivovaný maják oranžové barvy. Řidič mu řekl, že maják je již vypnutý, a když stál vedle tohoto vozidla, upozornil jej, že toto výstražné světlo oranžové barvy na pozemní komunikaci nesmí být použito. Tento řidič mu něco řekl, ale již přesně neví, co řekl a odjížděl od garáží směrem k ulici Slovenského národního povstání. Když odjížděl, tak se vyklonil z okna řidiče a zakřičel „čuráku“. Dále sdělil, že viděl řidiče v kabině, protože měl stažené okénko při komunikaci s ním. Na otázku, popište přesně, jakým způsobem a z jaké vzdálenosti kolega XXX dával popisovanému vozidlu pokyn, držel něco v ruce, dále jestli stál při tomto úkonu kolega XXX stále na stejném místě nebo se pohyboval, XXXXXX sdělil, že kolega XXX předmětné vozidlo začal zastavovat již chvíle, kdy odjíždělo od jeho osoby, tedy ze vzdálenosti asi 5 až 6 metrů. XXX v ruce držel regulku (nebo směrovku) a v okamžiku zastavování vozidla pravou rukou zvedl regulku s výzvou signálu „Stůj“. Při výzvě signálu stůj XXX stál a v okamžiku, a když vozidlo nezastavovalo, tak se snažil stát a na poslední chvíli, když to vozidlo nezastavovalo, uskočit.

Na otázku, zda ztratil později pronásledované vozidlo z dohledu, sdělil, že za vozidlem vyrazil až po XXXovi a to proto, že měl motorku na vzdálenějším místě. Proto jej nestihl následovat a mít jej v dohledu. Na otázku, zda se jednalo se o stejnou osobu řidiče vozidla, kterého zahlédl při příjezdu ulicí Hořanská cesta směrem k ulici Slovenského národního povstání, a jenž měl nezastavit na pokyn, který mu dával kolega XXX, a který byl později kontrolován v jeho přítomnosti kolegou XXXem v ulici Alej Boženy Němcové, sdělil, že se jedná o stejnou osobu řidiče, s kterým komunikoval před neuposlechnutím výzvy kolegy XXX na ulici Hořanská cesta. Tohoto řidiče viděl, když s ním komunikoval kvůli zapnutému majáku. Tohoto řidiče ve shodném vozidle po chvíli kontroloval kolega XXX po jeho zastavení u provozovny firmy Bela Most.

Dne 5. 10. 2020 byla správnímu orgánu doručena plná moc k zastupování obviněného v řízení XXX. Následně téhož dne se ke správnímu orgánu dostavil XXX a bylo mu umožněno nahlédnutí do spisové dokumentace.

Dne 5. 10. 2020 vyhotovil správní orgán usnesení, jímž zastavil přestupky související s dopravní nehodou, na které měl obviněný účast a zároveň nepřiznal nárok na náhradu škody spol. Trieste a.s. písemnost byla doručena obviněnému do datové schránky dne 5. 10. 2020 a zmocněnci obviněného XXXovi dne 7. 10. 2020 do datové schránky.

Dne 5. 10. 2020 vydal Magistrát města Most, odbor správních činností – oddělení správní, rozhodnutí čj. MmM/095779/2020/OSČ-P/DP, jímž uznal pana XXX, XXX1, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb. Za uvedený přestupek byla výše jmenovanému v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. uložena sankce pokuta ve výši 3 500 Kč a současně mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.) jmenovanému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč, danou ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. O tom, že jmenovaný výše uvedený přestupek spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupek byl řádně zdokumentován. Při rozhodování o druhu a výši ukládaných sankcí bylo sice přihlédnuto ke skutečnosti, že jednáním obviněného nebyla způsobena jiné osobě újma na majetku nebo na zdraví a z evidenční karty řidiče je také zřejmé, že pan XXX má již 7 záznamů v kartě řidiče, proto byla pokuta uložena v zákonem stanoveného rozpětí. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti úhrady nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno účastníku řízení dne 5. 10. 2020 do datové schránky a jeho zástupci bylo doručeno dne 7. 10. 2020 do datové schránky. Proti tomuto rozhodnutí podal pan XXX prostřednictvím zástupce XXXe dne 19. 10. 2020 blanketní odvolání, které po výzvě správního orgánu ze dne 21. 10. 2020, aby doplnil odvolání do 5-ti pracovních dnů od doručení výzvy (doručeno dne 21. 10. 2020), jej doplnil až dne 16. 11. 2020. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání pana XXXe formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu a postoupil podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a svým stanoviskem v souladu s ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve kterém uvedl, že na vydaném rozhodnutí trvá, včetně výše uloženého správního trestu, odvolání řidiče XXXe nevyhověl a proto věc tohoto odvolání postupuje k projednání druhoinstančnímu správnímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění.

Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku obviněného zpracovaná Policií ČR, KŘP Ústeckého kraje, Dopravním inspektorátem odboru Most, Dopravního inspektorátu Most, čj. KRPU-155867-21/PŘ-2019-040306 ze dne 18. 10. 2019. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní pana XXXe z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu obviněný naplnil porušením povinností řidiče upravených ve výše citovaném ustanovení § 4 písm. b) téhož zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona, jehož se obviněný jednoznačně a prokazatelně dopustil tím, dne 1. 9. 2019 v 18:10 hodin v Mostě, na křižovatce ulic Pod Širokým vrchem s ulicí Slovanská, Hořanská cesta a Slovenského národního povstání, jako řidič motorového vozidla tovární značky: Chevrolet, registrační značky: XXX, s přívěsem tovární značky: Tomplan, registrační značky: XXX, při výjezdu z ulice Hořanská cesta, v rozporu s ustanovením § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. z nedbalosti nezastavil vozidlo na pokyn "Stůj" daný při usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou. Přestupek jmenovaného je přesvědčivě a nezpochybnitelně zdokumentován a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 250/2016 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5, podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Podle ustanovení § 15 odst. 3 písm. a), b) téhož zákona pak platí, že: *Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí; a „Přestupek, je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.“* Přestupek pana XXXe ze dne 1. 9. 2019 je tedy možno posoudit jako nedbalostní jednání. A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí v obci a mimo obec, je objektem deliktní činnosti, již se svým jednáním dopouštějí řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení podle ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. panem XXXem skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona bylo jmenovanému spolehlivě a jednoznačně prokázáno.

Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný je držitelem řidičského oprávnění a má tedy odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, nelze než připomenout právní zásadu „*vigilantibus iura skripta sunt*“ neboli, volně přeloženo „*pouze bdělým jsou psána práva*“. Odvolací orgán chápe situaci obviněného, leč musí poznamenat, že právní následky svého protiprávního jednání si měl pan XXX uvědomit ještě předtím, než začal protiprávně jednat.

Odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu, kdy pan XXX naplnil znaky skutkové podstaty přestupku proti zákonu o silničním provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb.

K odvolacím námitkám kdy zmocněnec obviněného pan XXX opětovně napadá pokyny policisty při řízení provozu a uvádí, že byl hustý déšť, z tohoto důvodu rozporuje zda obviněný mohl vidět jaký pokyn policista dává, odvolací orgán uvádí, že z výpovědí policistů při ústním jednání je patrné, že řidič dobře viděl policistu, který řídil provoz na dané křižovatce, kdy tento byl ve služebním stejnokroji a měl ještě na sobě reflexní vestu žluté barvy, přesto nedbal pokynů k zastavení a pokračoval v jízdě, kdy došlo následně ke střetu s policistou. Obviněný už na místě odmítl policistům se k věci vyjádřit a dalšího řízení se osobně neúčastnil, ač byl vždy řádně vyzván. Mohl tak při ústním jednání uvést nové skutečnosti k dané věci, což neučinil. K další námitce nepoužití pořízeného videozáznamu z vozidla obviněného z daného místa, odvolací orgán uvádí, že již na místě byl obviněný vyzván k poskytnutí tohoto záznamu, což odmítl, proto jej neměl správní orgán k dispozici a tudíž se nezakládá na pravdě, že byl následně záznam provozovateli vozidla polici vrácen, tak jak je uvedeno při sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení s obviněným, ve kterém se vyjádřil „*Využívám svého práva odmítnout vypovídat k dané věci. Dále bych uvedl, že záznam zaznamenaný v mém vozidle na kameru odmítám vydat, na radu mého známého.*“, kdy protokol následně jako správný podepsal.

Pokud jde o procesně právní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb., zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupku pana XXXe nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po provedeném odvolacím řízení konstatuje, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž, že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě pana XXXe, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zástupci účastníka řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**  
XXX, XXX1,  
**V zastoupení:**  
XXX, ID DS:

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):  
Magistrát města Mostu, odbor správních činností – oddělení správní, Radniční 1, 434 69 Most

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 22. 11. 2022  
Číslo jednací: KUUK/172426/2022  
Spisová značka: KUUK/140518/2022/3/Kubr

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení přestupků, čj. MgMT/070378/2022, sp. zn. MgMT-SČ 031874/PŘ/1297/2022/Lo ze dne 24. 8. 2022, kterým byl pan XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, v řízení zastoupený XXX, advokátem se sídlem XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

### Odvolání

**XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX**

### se zamítá a rozhodnutí

**Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení přestupků,  
čj. MgMT/070378/2022, sp. zn. MgMT-SČ 031874/PŘ/1297/2022/Lo ze dne 24. 8. 2022  
se potvrzuje**

### **O d ů v o d n ě n í :**

Magistrát města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím čj. MgMT/070378/2022, sp. zn. MgMT-SČ 031874/PŘ/1297/2022/Lo ze dne 24. 8. 2022 uznal pana XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanoveními § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona mu uložil sankci pokutu ve výši 1 500 Kč. Současně byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.) jmenovanému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč, danou ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil nedbalostním jednáním tím, že dne 25. 2. 2022 v 16.24 hodin v obci Teplice, na silnici 1/8, před zastávkou BUS "Zámecká zahrada" jako řidič motorového vozidla tovární značky Toyota RAV4 RZ: XXX se neřídil svislým dopravním značením B20a - "Nejvyšší dovolená rychlost" v obci, kde v působnosti dopravního značení je dovolená nejvyšší rychlost 70 km/hod, přičemž mu byla Policií ČR, DI Teplice naměřena rychlost 88 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +- 3 km/hod., byla tedy jmenovanému jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 85 km/hod. Při řízení motorového vozidla tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Podstata přestupku jmenovaného spočívá podle správního orgánu v porušení podle ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými,

*případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*

Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno do vlastních rukou dne 29. 8. 2022 a jeho zástupci bylo doručeno dne 3. 9. 2022 do datové schránky. Proti tomuto rozhodnutí podal pan XXX, prostřednictvím svého zástupce v zákonné lhůtě dne 14. 9. 2022 odvolání. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků, zahájil řízení o přestupku s výše jmenovaným na základě oznámení o podezření ze spáchání přestupku Policií České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Dopravního inspektorátu Teplice, čj. KRPU-41242-7/PŘ-2022-040906 ze dne 14. 3. 2022, zjištěným automatizovaným technickým prostředkem, které bylo doručeno na podatelnu správního orgánu dne 21. 3. 2022. Dokumentace dále obsahuje oznámení přestupku, úřední záznam, výstup z měřicího zařízení ze dne 25. 2. 2022 s fotografií motorového vozidla tovární značky Toyota, registrační značky XXX, ověřovací list měřicího zařízení LaserCam4 č. 8012-OL-70165-21 s dobou platnosti ověření do 27. 4. 2022, školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru LaserCam4 – osvědčení způsobilosti a výpis z evidenční karty řidiče XXXa.

Správní orgán poté co ustanovil oprávněnou úřední osobu a doplnil předanou dokumentaci o výpis z evidenční karty řidiče pana XXXa, vydal dne 5. 5. 2022 příkaz, jímž uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. mu uložil správní trest pokutu ve výši 1 500 Kč. Příkaz byl výše jmenovanému doručen prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 9. 5. 2022 do vlastních rukou, kdy následně proti příkazu podal jmenovaný v zákonné lhůtě dne 11. 5. 2022 odpor.

Dne 17. 5. 2022 se ke správnímu orgánu dostavil zástupce obviněného JUDr. XXX, advokát, se sídlem XXX a po předložení plné moci k zastupování obviněného v jednání, požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace a byla mu pořízena fotokopie.

Správní orgán po podaném odporu proti příkazu pokračoval v řízení, kdy oznámil obviněnému pokračování řízení a předvolal jmenovaného k ústnímu jednání na den 13. 6. 2022. Písemnost byla doručena obviněnému dne 23. 5. 2022 do vlastních rukou a jeho zástupci dne 22. 5. 2022 do datové schránky

Správní orgán provedl dne 13. 6. 2022 ústní jednání, ke kterému se dostavil pouze zástupce obviněného, který po řádném poučení a seznámení se se spisovou dokumentací uvedl, že: „v daném okamžiku je vše, co je potřeba doplnit v předmětné věci součástí přílohy k ústnímu jednání, kterou zde předávám, rovněž není, ale vyloučeno, že další návrhy mohou být doplňovány až do doby konečného rozhodnutí správního orgánu“ a následně předal správnímu orgánu písemnost – příloha k ústnímu jednání.

Dne 19. 7. 2022 správní orgán doplnil spisovou dokumentaci o fotodokumentaci z měřicího zařízení (zvětšený snímek) a vypravil výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, která byla obviněnému doručena dne 22. 7. 2022 do vlastních rukou a právnímu zástupci obviněného doručena dne 21. 7. 2022 do datové schránky. Dne 25. 7. 2022 se ke správnímu orgánu dostavil obviněný a požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace, což mu bylo správním orgánem umožněno a byla mu předána požadovaná fotodokumentace.

Dne 24. 8. 2022 vypravil správní orgán rozhodnutí rozhodnutím čj. MgMT/070378/2022, sp. zn. MgMT-SČ 031874/PŘ/1297/2022/Lo jímž uznal jmenovaného vinným ze spáchání přestupku podle

ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., za což byl obviněnému uložen výše uvedený správní trest a povinnost úhrady nákladů řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného jmenovaným. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku jmenovaného. Správní orgán měl skutková zjištění za dostatečně prokázaná. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu posoudil správní orgán míru nebezpečnosti jednání obviněného. Kde vzal v úvahu i okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán. Důkazy hodnotil samostatně i ve vzájemných souvislostech. Dále přihlédl k výpisu z registru řidičů, ze kterého vyplývá, že jmenovaný vlastní příslušné řidičské oprávnění od roku 1994 a má zde 9 záznamů o dopravním přestupku. Pokuta byla uložena na dolní hranici, která je 1 500 Kč, v čemž správní orgán spatřoval dostatečný preventivní účinek. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje poučení účastníka řízení. Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno dne 29. 8. 2022 do vlastních rukou a jeho zástupci bylo doručeno dne 3. 9. 2022 do datové schránky.

Proti tomuto rozhodnutí podal pan XXX, prostřednictvím svého zástupce v zákonné lhůtě dne 14. 9. 2022 odvolání. V odvolání obviněný napadá vydané rozhodnutí správního orgánu, postup policistů – povinnosti příslušníka při výkonu služby a dodržování bezpečnosti ochrany zdraví a manipulace s rychloměrem ve vozovce. Dále zpochybňuje proškolení policistů k použití měřicího zařízení, výběru stanoviště pro měření a způsob měření rychlosti. K tomuto uvádí různé rozsudky soudů s odvoláním na Ústavu České republiky, tak jak již dříve uvedl v podané příloze k ústnímu jednání. Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání jmenovaného, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující závěry. Ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku jmenovaného zpracovaná Policií ČR. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní jmenovaného z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu naplnil porušením upravené v ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona, jehož se obviněný jednoznačně a prokazatelně dopustil tím, že dne 25. 2. 2022 v 16.24 hodin v obci Teplice, na silnici 1/8, před zastávkou BUS "Zámecká zahrada" jako řidič motorového vozidla tovární značky Toyota RAV4 RZ: XXX se neřídil svislým dopravním značením B20a - "nejvyšší dovolená rychlost" v obci, kde je tímto dopravním značením dovolená nejvyšší rychlost 70 km/hod, přičemž mu byla Policií ČR, DI Teplice naměřena rychlost 88 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 km/hod., byla tedy jmenovanému jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 85 km/hod. Při řízení motorového vozidla tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Přestupek jmenovaného je přesvědčivě a nespochybnitelně zdokumentován a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 250/2016 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5, podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Podle ustanovení § 15 odst. 3 písm. a), b) téhož zákona pak platí, že: *Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí; a „Přestupek, je spáchán z*

*nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.*“ Přestupek pana XXXa ze dne 25. 2. 2022 je tedy možno posoudit jako nedbalostní jednání. A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí v obci a mimo obec, je objektem delikttní činnosti, již se svým jednáním dopouští řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často. Odvolací orgán připomíná, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení příslušných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie ČR (viz např. <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx>). Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 15 km/h v obci, jako tomu bylo v případě obviněného, lze zařadit mezi rizikové faktory, které zásadním způsobem ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Pokud jde o procesně právní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb., zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupku pana XXXa nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

K námitce obviněného týkajícího se postupu policistů odvolací orgán uvádí, že odvolacímu a ani správnímu orgánu nepřísluší provádět kontrolu činnosti orgánů policie ani se jakýmkoli způsobem vyjadřovat k postupu policistů či strážníků při provádění úkonů v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích, neboť k tomu není věcně ani místně příslušný. V policejním sboru platí určitá, hierarchicky organizovaná struktura, která jasně stanoví, který útvar je podřízený či nadřízený jiným útvarům. Vrchním kontrolním orgánem, dozorujícím činnost policejního sboru, je pak Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS). Na webových stránkách Ministerstva vnitra České republiky lze rovněž získat informace, jak postupovat např. při podání stížnosti na postup konkrétního útvaru policie nebo konkrétního policisty. Odvolací orgán konstatuje, že v žádném případě ani tato otázka není a nemůže být předmětem řízení o přestupku v první instanci ani předmětem řízení odvolacího. Pokud tedy měl obviněný pochybnosti o legalitě výkonu služby policistů projednávajících jeho přestupek, měl se obrátit na jejich nadřízený orgán.

K námitce, že oznámení zpracovala skupina jiných policistů, než těch zasahujících na místě události, odvolací orgán uvádí, že úřední praxe je známo, že policisté po výkonu své služby předají podklady, v tomto případě podklady k měření rychlosti, oprávněné osobě na svém oddělení ke zpracování těchto údajů, kdy se jedná se pouze o administrativní úkon, který nikterak neovlivňuje výsledek změřené rychlosti, který byl řádně zaznamenán a zdokumentován. K absenci oznámení z místa spáchání přestupku odvolací orgán uvádí, že policisté přistoupili pouze k vypracování úředního záznamu z místa kontroly, který je součástí spisového materiálu a ve kterém je uvedeno, co se na místě řešení přestupku odehrálo, z jakého důvodu jmenovaný nesouhlasil s naměřenou rychlostí, což nikterak nemá vliv na výsledek změřené rychlosti (výstup z měřicího zařízení), tak jak bylo výše uvedeno.

K námitce proškolení operátorů pro používání dotyčného přístroje považuje odvolací jako bezpředmětnou, jelikož pro rozhodnutí je důležité, že se Policie ČR právě doloženým seznamem zaručuje, že policisté na tomto uvedení byli řádně z používání dotyčného přístroje proškoleni, které postupně doplňováno o policisty, kteří byli postupně vdané věci proškoleni, tj. 12. 4. 2017, poté 6. 10. 2017 a 15. 4. 2019.

K námitce použitého měřicího zařízení, jeho funkcím, konkrétně k jeho nastavení a použitému automatickému režimu měření, toleranci měření rychlosti a certifikátu o schválení typu měřidla a jeho platnosti ověření odvolací orgán uvádí, že se tímto podrobně zabýval správní orgán v odůvodnění vydaného rozhodnutí na straně 4 až 12, kdy odvolací orgán plně souhlasí s tímto vyjádření a považuje opětovné vyjádření ke stejné věci jako nadbytečné.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě panu XXXovi, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, je odvolací orgán toho názoru, že postup správního orgánu byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zmocněnci účastníka řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Účastník řízení:**

XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX

**V zastoupení:**

JUDr. XXX

**Po nabytí právní moci:**

Magistrát města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků, nám. Svobody 2/2, 415 95 Teplice

# Krajský úřad Ústeckého kraje

odbor dopravy  
a silničního hospodářství

dle rozdělovníku

Datum: 28. 02. 2023  
Spisová značka: KUUK/188987/2022/3  
Číslo jednací: KUUK/033951/2023/Kub  
UID: kuukes8c12bf07  
Počet listů/příloh: 3/0

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností - oddělení správní, čj. MmM/149733/2022/OSČ-P/TV ze dne 2. 11. 2022, kterým byl pan XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), kterého se dopustil z nedbalosti.

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o:**

**O d v o l á n í**  
**pana XXXa XXXe, XXX,**  
**s e z a m í t á**

**a**

**rozhodnutí**  
**Magistrátu města Mostu, odboru správních činností - oddělení správní,**  
**čj. MmM/149733/2022/OSČ-P/TV ze dne 2. 11. 2022**  
**s e p o t v r z u j e.**

## O d ů v o d n ě n í:

Magistrát města Mostu, odbor správních činností - oddělení správní, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím čj. MmM/149733/2022/OSČ-P/TV ze dne 2. 11. 2022 uznal pana XXXa XXXe, XXX, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanoveními § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona mu uložil pokutu ve výši 3000 Kč, současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil z nedbalosti tím, že dne 15. 7. 2022 v čase 09:53 hodin na pozemní komunikaci č. I/13 na 74 km ve směru jízdy Chomutov v okrese Most, při řízení motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky XXX, překročil

nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 90 km/h, o 40 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 135 km/h (s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru +/- 3 % při rychlostech přesahujících 100 km/h činila rychlost vozidla 130 km/h), čímž tedy porušil ustanovení § 18 odst. 3) zákona č. 361/2000 Sb. podle něhož: „Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.“ a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Rozhodnutí správního orgánu vydané dne 2. 11. 2022 bylo obviněnému doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 4. 11. 2022 do vlastních rukou. Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný dne 21. 11. 2022 odvolání. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního správního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Magistrát města Mostu, odbor správních činností - oddělení správní, zahájil řízení o přestupku s panem XXXem na základě oznámení přestupku Policie ČR, KRPU – Dopravního inspektorátu Most čj. KRPU-134383-2/Př-2022-040806 ze dne 21. 7. 2022. Dokumentace obsahuje oznámení přestupku, úřední záznam, fotodokumentaci spáchaného přestupku, školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru Lasercam, ověřovací list č. 8012-OL-70262-22 silničního laserového rychloměru č. LE0635, s dobou platnosti do 3. 5. 2023.

Z uvedené dokumentace vyplývá, že řidič XXX dne 15. 7. 2022 v čase 09:53 hodin v okrese Most, na pozemní komunikaci č. I/13 na 74 km ve směru jízdy Chomutov v okrese Most, při řízení motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky XXX, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 90 km/h, o 40 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 135 km/h s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru +/- 3 % při rychlostech přesahujících 100 km/h činila tedy rychlost vozidla 130 km/h. Tímto jednáním pan XXX porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Správní orgán ustanovil oprávněnou úřední osobu a zařadil do spisové dokumentace výpis z evidenční karty řidiče pana XXXe, který obsahuje 14x záznamů o spáchání dopravního přestupku, vydal dne 29. 8. 2022 příkaz, jímž uznal pana XXXa XXXe, bytem Korozluky 67, 434 01 Most 1, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona mu uložil sankci - pokutu ve výši 3000 Kč. Písemnost byla obviněnému doručena dne 30. 8. 2020 do vlastních rukou. Proti vydanému příkazu podal obviněný dne 7. 9. 2022 prostřednictvím datové schránky vedenou na osobu XXXnepodepsaný odpor proti vydanému příkazu, který doplnil dne 14. 9. 2022. Správní orgán na základě podaného odporu proti příkazu pokračoval v řízení a dne 27. 9. 2022 vyhotovil předvolání k ústnímu jednání a seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí na den 19. 10. 2022 v 08.30 hodin. Písemnost obviněnému doručena dne 3. 10. 2022 do vlastních rukou. Dne 19. 10. 2022 provedl správní orgán ústní jednání a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, ke kterému se obviněný, ač byl řádně a včas předvolán, bez náležité omluvy nebo důvodu nedostavil. Správní orgán provedl tedy ústní jednání dle ustanovení § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. v jeho nepřítomnosti.

Dne 2. 11. 2022 vydal Magistrát města Mostu, odbor správních činností - oddělení správní, rozhodnutí čj. MmM/149733/2022/OSČ-P/TV, kterým byl XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení

ustanovení § 18 odst. 3) téhož zákona, jehož se dopustil z nedbalosti tím, že dne 15. 7. 2022 v čase 09:53 hodin v okrese Most, na pozemní komunikaci č. I/13 na 74 km ve směru jízdy Chomutov v okrese Most, při řízení motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky XXX, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 90 km/h, o 40 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 135 km/h s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru +/- 3 % při rychlostech přesahujících 100 km/h činila tedy rychlost vozidla 130 km/h. Obviněnému byla uložena výše uvedená sankce a povinnost náhrady nákladů řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného panem XXXem. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. O tom, že jmenovaný výše uvedený přestupek spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupek byl řádně zdokumentován. Při rozhodování o druhu a výši ukládané sankce bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že jednáním řidiče XXXe nebyla způsobena jiné osobě újma na majetku nebo na zdraví, proto byla sankce uložena na při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí sazeb, tj. pokuta ve výši 3000 Kč. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno dne 4. 11. 2022 do vlastních rukou. Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím datové schránky vedené na osobu XXXodvolání proti rozhodnutí. V odvolání byl jako zmocněnec obviněného uveden pan XXXnar. 5. 8. 1997, bytem Jílovišská 14, 155 31 Praha – Lipence, bez doložené plné moci k zastupování obviněného v řízení. Správní orgán vyzval obviněného i pana [REDAKCE] k doplnění plné moci. Výzva byla obviněnému doručena dne 2. 12. 2022 do vlastních rukou a pan [REDAKCE] do datové schránky dne 1. 12. 2022. Na danou výzvu obviněný a ani pan Růžicka nereagovali.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve stanovisku správní orgán uvedl, že na svém rozhodnutí trvá, odvolání považuje za nedůvodné, přestupek pana XXXe, má za prokázaný, proto navrhuje, aby odvolací orgán odvolání zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku pana XXXa XXXe, zpracovaná Policie ČR, KRPU – Dopravního inspektorátu Most čj. KRPU-134383-2/Př-2022-040806 ze dne 21. 7. 2022. Dokumentace obsahuje oznámení přestupku, úřední záznam, fotodokumentaci spáchaného přestupku, školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru Lasercam, ověřovací list č. 8012-OL-70262-22 silničního laserového rychloměru č. LE0635, s dobou platnosti do 3. 5. 2023. Z uvedené dokumentace vyplývá, že řidič XXX dne 15. 7. 2022 v čase 09:53 hodin v okrese Most, na pozemní komunikaci č. I/13 na 74 km ve směru jízdy Chomutov v okrese Most, při řízení motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky XXX, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 90 km/h, o 40 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 135 km/h s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru +/- 3 % při rychlostech přesahujících 100 km/h činila tedy rychlost vozidla 130 km/h, čímž tedy porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.,

jehož se měl řidič XXX dopustit dne 15. 7. 2022 v čase 09:53 hodin v okrese Most, na pozemní komunikaci č. I/13 na 74 km ve směru jízdy Chomutov v okrese Most, při řízení motorového vozidla tovární značky Peugeot, registrační značky XXX, je řádně a dostatečně zdokumentováno a spis obsahuje příslušné důkazy a další podklady pro konstatování spáchání přestupku, a proto lze objektivně a prokazatelně potvrdit spáchání přestupku konkrétní osobou a konkrétním vozidlem, přesně identifikovaným.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 o přestupcích, podle něhož „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“ A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí v obci a mimo obec, je objektem delikttní činnosti, již se svým jednáním dopouštějí řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často.

Pokud jde o odvolací petit, nelze jej akceptovat, neboť je nutno připomenout ustanovení § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož nelze od uložení sankcí za tento přestupek upustit. Jakýkoli jiný postup správního nebo i odvolacího orgánu by byl v rozporu s příslušnými právními předpisy. Rovněž tak nelze akceptovat návrh na zrušení rozhodnutí, neboť toto netrpí takovými vadami či důkazní nouzí, jež by nebylo možné v pokračujícím řízení odstranit. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení povinnosti řidiče podle ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona je zřejmé.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o přestupcích. Především bylo v rámci ústního jednání provedeno dokazování a provedení tohoto úkonu vyplývá ze zaznamenané protokolace.

K námitce uvedené v podaném odvolání proti rozhodnutí, kdy obviněný uvádí, že daný úsek pozemní komunikace č. I/13 je označen jako silnice pro motorová vozidla a tudíž se smí jet rychlostí 110 km/h, kdy se opírá o informaci z webové stránky – Wikipedie z kdy je uvedeno, že se předpokládá toto označení komunikace od roku 2016, odvolací orgán uvádí, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, jelikož silnice č. I/13 v daném úseku, kde došlo ke spáchání přestupku ani v jiném místě této komunikace dle Ředitelství silnic a dálnic ČR není vedena a označena jako silnice pro motorová vozidla. Tudíž nejvyšší dovolená rychlost je dle zákona v daném úseku komunikace, kde došlo ke spáchání přestupku panem XXXem 90 km/h.

K další námitce a to, že u měřáku stál pán v oranžové vestě, ale nebyl to policista, odvolací orgán uvádí, že obviněný nikterak nedoložil, že by měření rychlosti na pozemní komunikaci prováděla neoprávněná osoba, pokud si byl takovéto věci vědom, mohl tuto skutečnost namítnat již na místě řešení přestupku, tak po dobu správního řízení, což neučinil a proto odvolací orgán považuje tuto námitku čistě za spekulativní a nepodloženou, za účelem, aby se obviněný mohl vyhnout správnímu trestu za spáchání přestupku.

Na základě výše učiněných dílčích závěrů odvolací orgán prohlašuje, že proces, který předcházela vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrát města Mostu, odbor správních činností - oddělení správní, rozhodnutí čj. MmM/149733/2022/OSČ-P/TV ze dne 2. 11. 2022, byl v souladu s právními předpisy České republiky. Rozhodnutí bylo vydáno po provedení ústního jednání, během něhož bylo provedeno dokazování, a hlavním podkladem pro rozhodnutí bylo, oznámení přestupku, zpracované Policie ČR, KRPÚ –

Dopravního inspektorátu Most čj. KRPÚ-134383-2/Př-2022-040806 ze dne 21. 7. 2022, z něhož lze jednoznačně identifikovat řidiče a dané vozidlo, tak spáchání daného přestupku.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy, a že byly vyargumentovány všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě panu XXXovi. Postup správního orgánu tak byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**

XXX

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Magistrát města Mostu, odbor správních činností - oddělení správní, Radniční 1/2, 434 69 Most

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
| odbor dopravy a silničního hospodářství |

Datum: 9. 10. 2019  
Sp. zn: KUUK/109551/2019/DS  
Číslo jednací: KUUK/110920/2019/DS  
JID: 132486/2019/KUUK/Koe

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, čj. MUVA 275083/2019 ze dne 19. 6. 2019, kterým byl pan XXX, v řízení zastoupený XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o:**

**O d v o l á n í**

**XXX**

**s e z a m í t á**

**a**

**r o z h o d n u t í**

**Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu,  
čj. MUVA 275083/2019 ze dne 19. 6. 2019**

**s e p o t v r z u j e.**

## O d ů v o d n ě n í:

Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím čj. MUVA 275083/2019 ze dne 19. 6. 2019 uznal pana XXX, vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanoveními § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona mu uložil správní trest pokutu ve výši 2500 Kč; současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil tím, že nezajistil, aby dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin v obci Varnsdorf, část Studánka, na silnici č. I/9 ve směru jízdy od Rumburku v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h řidič vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX splnil povinnost řidiče podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.“, když mu byla automatizovaným prostředkem používaným při dohledu na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti změřena rychlost 92 km/h. Po odečtení přípustné odchylky přístroje  $\pm 3$  km/h činila změřená rychlost 89 km/h, a překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o 39 km/h. Podstata přestupku XXX spočívá podle správního orgánu v porušení objektivní povinnosti provozovatele vozidla upravené v ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož

*„Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno zmocněnci obviněného XXX dne 2. 8. 2019. Proti tomuto rozhodnutí podal XXX prostřednictvím svého zástupce XXX dne 12. 8. 2019 odvolání. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal je spolu se spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního správního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, zahájil řízení o přestupku s XXX na základě oznámení o podezření ze spáchání přestupku Městské policie Varnsdorf ze dne 22. 8. 2018, č. identifikátoru měření US\_SD-ZR-I1\_20180505T073305802. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 22. 8. 2018, Záznam o měření ze dne 5. 5. 2018, prováděném v lokalitě Studánka na komunikaci č. I/9 ve směru od Rumburku na vjezdu do obce, z něhož je zřejmé, že v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, byla v 7.33 hodin vozidlu Alfa Romeo registrační značky XXX změřena rychlost 92 km/h, po odečtení přípustné odchylky přístroje  $\pm 3$  km/h činila změřená rychlost 89 km/h, a došlo tak k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 39 km/h. Přílohou Záznamu o měření je snímek z měřicího zařízení ze dne 5. 5. 2018 se zaznamenaným časem 7.33 hodin a zřetelným zobrazením měřeného vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX.

Z uvedené dokumentace vyplývá, že dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin jel blíže neurčený řidič s vozidlem Alfa Romeo registrační značky XXX v obci Varnsdorf v obecní části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku na vjezdu do obce, přičemž v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h mu byla silničním rychloměrem zn. UnicamSPEED – OMR, výr. č. CAM18000745, naměřena rychlost 92 km/h, po odečtení přípustné odchylky přístroje  $\pm 3$  km/h činila změřená rychlost 89 km/h, a řidič vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 39 km/h.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněnou úřední osobu, doplnil spis o výpis z karty vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX, z něhož je zřejmé, že provozovatelem tohoto vozidla byl v inkriminovaný moment, tj. dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin, pan XXX, a to s platností od 23. 8. 2016. Uvedené podklady byly vloženy do spisu.

Po provedení těchto úkonů vydal správní orgán dne 6. 9. 2018 pod sp. zn. OSA 8014/2018, čj. MUVA 57999/2018RitJa Výzvu k uhrazení určené částky provozovateli motorového vozidla, v níž v souladu s ustanovením § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. vyzval provozovatele vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX pana XXX k uhrazení částky ve výši 2000 Kč, neboť byly splněny všechny podmínky pro vydání této výzvy tak, jak je upravuje ustanovení § 125h odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož „Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.“ Součástí vydané výzvy bylo i řádné poučení adresáta výzvy, včetně případného postupu správního orgánu a možných sankčních následků, pokud by adresát nesdělil správnímu orgánu údaje o totožnosti řidiče, který se zjištěného protiprávního jednání, spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin dopustil. XXX si uvedenou výzvu nepřevzal a výzva byla doručena fikcí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu dne 21. 9. 2018, dne 24. 9. 2018 pak byla zásilka obsahující tuto výzvu vložena do schránky jmenovaného.

Vzhledem ke skutečnosti, že XXX nesdělil údaje o totožnosti řidiče, jenž se dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin dopustil výše uvedeného protiprávního jednání, ani jinak na výzvu k uhrazení určené částky nereagoval, a správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byla věc podezření ze spáchání přestupku řidiče podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb. a v návaznosti na ustanovení § 125f odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. usnesením sp. zn. OSA 8014/2018, čj. MUVA 94379/2019HanJi ze dne 20. 3. 2019 odložena.

Téhož dne, tj. 20. 3. 2019 vydal Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, *Příkaz* sp. zn. OSA 8014/2018, čj. MUVA 94380/2019HanJi, jímž uznal XXX vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil tím, že jako provozovatel v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Uvedený přestupek byl spáchán v souvislosti se zjištěným protiprávním jednáním blíže neurčeného řidiče vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX, jemuž byla v obci Varnsdorf v obecní části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku na vjezdu do obce, tj. v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, silničním rychloměrem zn. UnicamSPEED – OMR, výr. č. CAM18000745, naměřena rychlost 92 km/h, po odečtení přípustné odchylky přístroje  $\pm 3$  km/h činila změřená rychlost 89 km/h. Řidič uvedeného vozidla tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 39 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.“ V souladu s ustanoveními § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. uložil správní orgán XXX správní trest pokutu ve výši 2500 Kč. V odůvodnění vydaného příkazu správní orgán konstatuje naplnění podmínek pro projednání přestupku provozovatele vozidla v režimu objektivní odpovědnosti, kdy se v souladu s ustanovením § 125f odst. 3 uvedeného zákona nevyžaduje zavinění. Tyto podmínky upravuje ustanovení § 125f odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.“ Uvedený příkaz si XXX převzal osobně dne 26. 3. 2019 a téhož dne proti němu podal s odkazem na ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu odpor, čímž byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení o přestupku provozovatele vozidla.

Dne 4. 4. 2019 vydal správní orgán pod sp. zn. OSA 8014/2018 čj. MUVA 115349/2019HanJi Oznámení o pokračování řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání, jímž oznamuje XXX pokračování řízení o přestupku v důsledku podaného odporu a předvolává jej k ústnímu jednání, nařízenému na den 29. 4. 2019 v 09.00 hodin.

Dne 29. 4. 2019 proběhlo ústní jednání, na které se dostavila matka obviněného, paní XXX, která předložila plnou moc k zastupování svého syna XXX v předmětném řízení v plném rozsahu a bez jakýchkoli omezení jeho jménem. Během ústního jednání byla XXX seznámena s dokumenty ze spisového materiálu, k čemuž uvedla, že daný den řídil předmětné vozidlo její syn XXX, a proto se domnívá, že se přestupku nedopustil jako provozovatel vozidla, ale jako řidič. Správní orgán na to zaprotokoloval, že ve věci přestupku provozovatele bude řízení zastaveno a bude pokračováno v řízení s řidičem vozidla.

Následně dne 24. 5. 2019 proběhlo další ústní jednání, na něž se dostavila pouze zmocněnkyně obviněného XXX. Poté, kdy byla seznámena s předmětem řízení a obsahem spisového materiálu, a jejím vyjádření, že daný den řídil předmětné vozidlo její syn XXX, a proto se domnívá, že se přestupku nedopustil jako provozovatel vozidla, ale jako řidič, správní orgán uvedl ustanovení § 125g zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6.“ Naposledy zmíněné ustanovení pak upravuje tzv. liberační důvody pro vyvinění se z odpovědnosti provozovatele vozidla takto: „Provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 neodpovídá, jestliže prokáže, že v době porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích a) bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo b) podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.“ Poté zástupkyně obviněného XXX uvedla, že „... nesouhlasíme s tím, že by nám měla být uložena pokuta jako provozovateli vozidla, a to z důvodů, které jsme sepsali do 3 hlavních bodů a tyto považujeme za zcela stěžejní, zejména v nezákonnosti pořízení důkazních materiálů. K jednotlivým důkazům a námitkám přikládám celkem 6 příloh a tyto jsou uvedeny v mém vyjádření.“

Z vyjádření obviněného, respektive jeho zástupkyně, nazvaného *Nesouhlas s udělením pokuty za spáchaný přestupek*, vyplývají následující námitky. V první řadě se namítá, že měření rychlosti na základě smlouvy uzavřené mezi Městem Varnsdorf a společností Water Solar Technology Ltd.

ze dne 20. 9. 2017 je nezákonné. Tuto námitku obviněný odůvodňuje mj. vlastní smlouvou, která je přílohou č. 1 vyjádření a která je veřejně dostupná na webových stránkách Města Varnsdorf (viz též <https://www.varnsdorf.cz/cz/urad/mereni-rychlosti/>), dále citací rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) čj. 10 As 107/2018-36 ze dne 30. 5. 2018, podle něhož není přípustné, aby třetí osoba, provádějící instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu jejich software a hardware, měla jakýkoli hmotný zájem na výsledcích stacionárního měření. Dále je namítán rozpor mezi časovým harmonogramem poskytování předmětu plnění podle výše uvedené smlouvy a realitou, kdy se podle obviněného jednalo v období 26. 4. – 19. 7. 2018 pouze o zkušební či testovací provoz a mohlo tedy dojít k nepřesnému měření a záznamu. Další námitka se opět týká smluvních podmínek, konkrétně jde o pořizování obrazových údajů tak, aby na fotografii byla čitelně a zřetelně vidět registrační značka, maska vozidla a obličej řidiče, což v projednávaném případě není splněno, neboť na fotodokumentaci není vidět obličej řidiče, což svědčí o tom, že systém dne 5. 5. 2018 nebyl správně nastaven. Podle obviněného je z přílohy č. 2 vyjádření zřejmé minimálně jedno výrazně odlišné naměření rychlosti v daný den a hodinu na silnici č. II/265 (přestupek ze dne 21. 6. 2018 ve 12.31 hodin) oproti GPS záznamu (21. 6. 2018 ve 12.32 hodin a ve 12.33 hodin), jednalo o vozidlo společnosti ŠkoFIN řízené panem [REDAKCE] (případ uveden s ústním souhlasem jmenovaného). Podle přílohy č. 3 vyjádření došlo v případě řidičky XXX, provozovatele vozidla XXX, přestupek ze dne 12. 5. 2018 v 7.43 hodin ke dvojímu odeslání Výzvy k uhrazení určené částky, odeslané ve dvou obálkách se stejným datem vypravení, což podle obviněného dokládá závady v systému administrace přestupků i po datu převzetí systému do běžného provozu. Podle článku 7 smlouvy mezi Městem Varnsdorf a společností Water Solar Technology Ltd. měla být smlouva automaticky ukončena v případě, kdy fakturovaná odměna pronajímatele měřících zařízení dosáhne částky 1000000,- Kč, a naměření překročení rychlosti vozidlem pana XXX dne 5. 5. 2018 bylo již mimo smluvní ujednání a tudíž měření nebylo v souladu se smlouvou. Další argumentace obviněného v jeho vyjádření vychází z výzvy Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, čj. MV-143172-14/ODK-2018 ze dne 4. 3. 2019, kdy tímto dokumentem uvedené ministerstvo vyzývá město Varnsdorf ke zjednáání nápravy usnesení Rady města Varnsdorf č. 383/2018 ze dne 6. 9. 2018, kterým bylo rozhodnuto o veřejné zakázce, jejímž předmětem byl nájem systémů pro měření rychlosti včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků, a to pro rozpor s ustanovením § 79a zákona č. 361/2000 Sb. Tato výzva pro posouzení zákonnosti usnesení orgánů města Varnsdorf opět považuje za stěžejní výše uvedený rozsudek NSS čj. 10 As 107/2018-36 ze dne 30. 5. 2018 a Ministerstvo vnitra vyzývá Město Varnsdorf k nápravě zjištěné nezákonnosti zrušením nezákonného usnesení (příloha č. 4 vyjádření). S touto výzvou bezprostředně souvisí i příloha č. 5 obsahující Informaci Ministerstva vnitra (bez čj.) ze dne 6. 3. 2019 o nesprávné praxi obcí při pronájmu stacionárních měřících zařízení (radarů) ve vztahu k ustanovení § 79a zákona č. 361/2000 Sb. Konečně přílohou č. 6, již je Určení míst k měření rychlosti, leden 2018 – prosinec 2018 – Varnsdorf, vydané Policií ČR, KRP Ústeckého kraje, územní odbor Děčín, dopravní inspektorát, pod čj. KRPU-240687-4/ČJ-2017-040206, obviněný dokládá absenci povolení místa pro měření okamžité rychlosti na silnici č. I/9 v obci Varnsdorf, neboť tímto dokumentem uvedený orgán policie určuje místa pro měření okamžité rychlosti ve Varnsdorfu na silnici č. III/2641, křižovatka ulice Čsl. letců s ulicí Smetanova (měření v obou směrech), na silnici č. II/265 200 metrů za začátkem obce Varnsdorf - Studánka v jednom směru od Varnsdorfu, a místo pro úsekové měření rychlosti na silnici č. I/9 v obci Varnsdorf - Studánka v úseku 100 metrů za začátkem obce ve směru od Rumburku a 250 m za začátkem obce ve směru od Svoru (měření v obou směrech). Dne 25. 7. 2019 vydal Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, rozhodnutí čj. MUVA 275083/2019, jímž uznal XXX vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Uvedeného přestupku se jmenovaný dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Uvedený přestupek byl spáchán v souvislosti se zjištěným protiprávním jednáním blíže neurčeného řidiče vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX, jemuž byla v obci Varnsdorf v obecní části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku na vjezdu do obce, tj. v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, v tomto případě silničním rychloměrem zn. UnicamSPEED – OMR, výr. č. CAM18000745, naměřena rychlost 92 km/h, po odečtení přípustné odchylky přístroje ± 3 km/h činila změřená rychlost 89 km/h. Řidič uvedeného vozidla tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 39 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Obviněnému

byl uložen výše uvedený správní trest a povinnost náhrady nákladů řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku spáchaného panem XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupku obviněného. Pokud jde o námitky obviněného, respektive jeho zástupce, správní orgán konstatoval, že uzavření smlouvy o pronájmu měřících zařízení mezi Městem Varnsdorf a společností Water Solar Technology Ltd. - branch, organizační složka, (dále jen „pronajímatel“) je výlučně otázkou samostatné působnosti Města Varnsdorf, do níž správnímu orgánu nepřísluší jakkoli zasahovat, například posuzováním jednotlivých ustanovení, bodů a příloh této smlouvy. Z téhož důvodu se správní orgán neztotožňuje se závěry, jež učinilo Ministerstvo vnitra ve své výzvě ze dne 4. 3. 2019 a v obecné informaci ze dne 6. 3. 2019, neboť podle ustanovení § 79a zákona č. 361/2000 Sb. je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel, přičemž obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií. Správní orgán poukazuje na to, že součinnost obou složek lze chápat např. jako vytipování míst s velkým výskytem překračování nejvyšší dovolené rychlosti, ve výběru vhodných stanovišť pro měření apod. Policie podle správního orgánu nestanoví ani neurčuje, jakým druhem měřícího zařízení má být rychlost měřena ani zda má být měření rychlosti okamžité či úsekové. Správní orgán dále uvádí, že místa pro měření rychlosti schválila Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územní odbor Děčín, dopravní inspektorát, měřící zařízení je řádně certifikováno a všechna data stahuje Městská policie Varnsdorf, která je verifikuje a zpracovává do Oznámení o podezření ze spáchání přestupku, jež spolu s přílohami předává správnímu orgánu k dalším úkonům. Podle správního orgánu jsou tak splněny všechny zákonné podmínky pro měření rychlosti. O tom, že jmenovaný výše uvedený přestupek spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupek byl řádně zdokumentován a obviněný jako provozovatel neuvedl žádnou skutečnost, kterou by bylo možno označit jako liberační ve smyslu výše citovaného ustanovení § 125f odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. Při rozhodování o druhu a výši ukládaného správního trestu bylo přihlédnuto jak k ustanovení § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož *„Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.“* Vzhledem ke skutečnosti, že zjištěné protiprávní jednání vykazovalo znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 uvedeného zákona, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h, byla na místě aplikace ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona, podle něhož *„Za přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, ...“* a správní orgán uložil pokutu na spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, čímž by měl být naplněn výchovný účel uloženého trestu, kterým by měl být obviněný upozorněn na to, že jako provozovatel vozidla je povinen zajistit, aby při užití jeho vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo zmocněnci účastníka řízení doručeno dne 2. 8. 2019. Proti uvedenému rozhodnutí podal XXX prostřednictvím XXX dne 12. 8. 2019 odvolání, v němž zmocněnkyně obviněného uvedla, že *„... vedle předložených argumentů a podkladů k odmítnutí vinny ve věci projednávaného přestupku dne 24.05.2019, které jsou součástí spisu, přikládám i dopis JUDr. S. Křečka, zástupce veřejné ochránkyně práv, který byl adresován JUDr. D. Zemanovi. Ten mi ho osobně podstoupil.“* V přiloženém dopisu JUDr. Křeček informuje JUDr. Zemana o průběhu šetření ve věci jeho podnětu ohledně měření rychlosti ve Varnsdorfu a konfrontuje svůj právní názor na měření rychlosti ve Varnsdorfu s právním názorem Krajského úřadu Ústeckého kraje, jenž je odlišný. Z uvedeného dopisu však kromě rozdílných právních názorů zástupce veřejné ochránkyně práv a Krajského úřadu Ústeckého kraje nevyplývá nic konkrétního. Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného XXX formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání předáno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve svém stanovisku správní orgán pouze uvedl, že odvolání obviněného není důvodné. Na podatelně odvolacího orgánu byl příslušný spis včetně podaného odvolání přijat dne 14. 8. 2019.

Vzhledem k tomu, že odvolání nesplňovalo náležitosti podle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož „*Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. ...*“, posoudil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, odvolání podané panem XXX jako tzv. blanketní. Aby byly splněny zákonné podmínky pro postup podle ustanovení § 88 a násl. správního řádu, vrátil odvolací orgán přípisem sp. zn. KUUK/109551/2019/DS, čj. KUUK/110918/2019/DS, JID 132484/2019/KUUK/Koe ze dne 21. 8. 2019 postoupené odvolání spolu s kompletním spisem správnímu orgánu I. stupně, aby procesně správně odvolatele vyzval k doplnění odvolání ve smyslu výše citovaných ustanovení, k čemuž mu určí přiměřenou lhůtu.

Na základě přípisu odvolacího orgánu vyzval správní orgán obviněného XXX výzvou čj. MUVA 397125/2019 ze dne 23. 8. 2019 k doplnění náležitostí podání, spočívajícím v odůvodnění odvolání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tj. co se navrhuje atd. Výzva byla zástupci obviněného XXX doručena do vlastních rukou dne 26. 8. 2019.

Dne 3. 9. 2019 bylo na podatelně správního orgánu přijato doplnění odvolání, v němž obviněný své odvolání odůvodňuje tím, že měření překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo provedeno v rozporu se zákonem o silničním provozu, a dále na základě námitek proti pořízeným důkazům o spáchání přestupku, které byly předloženy písemně při jednání dne 24. 5. 2019 a jež jsou součástí spisu. Zároveň je poukazováno na procesní chyby ze strany úřední osoby, kdy tato v protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 29. 4. 2019 uvedla: „*Ve věci přestupku provozovatele bude správním orgánem zastaveno řízení a dále bude pokračováno v řízení s řidičem vozidla.*“, přičemž v protokolu z jednání dne 24. 5. 2019 je opětovně projednáván přestupek provozovatele vozidla. Za další, ač nezávažná procesní pochybení, považuje zástupce odvolatele v rozhodnutí čj. MUVA 275083/2019 ze dne 19. 6. 2019 nepřesně uvedené příjmení zástupce, kdy je místo XXX uvedeno XXX, a rovněž vypravení tohoto rozhodnutí po uplynutí dvouměsíční lhůty. V závěru doplnění odvolání se navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a řízení o přestupku provozovatele vozidla XXX zastavil.

Správní orgán opět neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného XXX postupem podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto předal dne 11. 9. 2019 doplnění odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ve svém stanovisku správní orgán konstatuje, že odvolání pana XXX není důvodné a proto navrhuje, aby Krajský úřad Ústeckého kraje odvolání nevyhověl a napadené rozhodnutí v celém rozsahu potvrdil.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění.

Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku XXX, zpracovaná Městskou policií Varnsdorf ze dne 22. 8. 2018, č. identifikátoru měření US\_SD-ZR-I1\_20180505T073305802. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní XXX z přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu měl obviněný naplnit porušením povinnosti provozovatele vozidla upravené ve výše citovaném ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se XXX jednoznačně a prokazatelně dopustil tím, že dne 5. 5. 2018 v 7.33 hodin nezajistil, aby blíže neurčený řidič vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX splnil povinnost, jíž mu ukládá ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, upravující nejvyšší dovolenou rychlost v obci, neboť mu byla v obci Varnsdorf v obecní části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku na vjezdu do obce, tj. v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, silničním rychloměrem zn. UnicamSPEED – OMR, výr. č. CAM18000745, naměřena rychlost 92 km/h, po odečtení přípustné odchylky přístroje  $\pm 3$  km/h činila změřená rychlost 89 km/h. Přestupkové jednání je náležitě přesvědčivě a nezpochybnitelně zdokumentováno a spis obsahuje příslušné důkazní prostředky a další podklady pro konstatování spáchání přestupku.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. musí být splněna pouze ta podmínka, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, přičemž ustanovení § 125f odst. 3 téhož zákona vypouští tu podmínku, že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Přesto je nutno uvést, že právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí v obci a mimo obec, je objektem deliktů činnosti, jíž se svým jednáním dopouštějí řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často. Odvolací orgán připomíná, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení příslušných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie ČR (viz např. <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx>). V případě silnice č. I/9 se jedná o komunikaci, na níž, přestože se jedná o relativně přehledný úsek bez souvislé zástavby ve směru od Rumburku na Svor, v daném úseku došlo v minulosti k několika dopravním nehodám, jež byly způsobeny překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci, nepřiměřenou rychlostí vozidla ve vztahu k okolnímu provozu, nedáním přednosti v jízdě, předjížděním spojeným s bezohlednou, agresivní a neohleduplnou jízdou (viz též <http://maps.idvm.cz/cdv2/apps/nehodyvmape/Search.aspx>). Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 39 km/h, jako tomu bylo v projednávaném případě, lze jednoznačně zařadit mezi rizikové faktory, které zásadním způsobem ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Odvolací orgán s ohledem na znalost místních poměrů k tomu konstatuje, že bezprostředně za místem, kde bylo u předmětného vozidla zjištěno překročení nejvyšší dovolené rychlosti, se navíc zprava připojují dvě místní komunikace, přičemž první z nich, blíže k Rumburku, vyúsťuje na silnici č. I/9 cca 85 metrů za dopravní značkou IZ 4a Obec s textem Varnsdorf Studánka a druhá místní komunikace vyúsťuje na silnici č. I/9 cca o 80 metrů dále ve směru na Svor. Pro názornost lze uvést konkrétní příklad: při rychlosti 89 km/h vozidlo ujede vzdálenost od dopravní značky IZ 4a k připojení první z místních komunikací za 3,44 sec, zatímco při rychlosti 50 km/h stejnou vzdálenost ujede za 6,12 sec, což vytváří zcela jinou situaci. Především vysoké překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci tak může v souvislosti s výhledovými poměry z míst vyústění místních komunikací a výjezdů z přilehlých pozemků, kdy se jedná převážně o kolmé napojení na silnici č. I/9, vytvářet značně rizikovou kolizní situaci, zejména pokud by se jednalo o odbočování ve směru jízdy přijíždějícího vozidla, tj. ve směru na Svor. Tento závěr je plně v relaci s rozsudkem NSS čj. 1 AS 183/2012-52 ze dne 20. 3. 2013, podle něhož „[28] S tím souvisí i ustanovení § 22 přestupkového zákona (ve znění účinném do 31. 7. 2011; nyní v obdobném znění převzaté do § 125c zákona o silničním provozu), jež cílí na dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Určuje-li § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, pak ten, kdo tak nečiní, nejenže porušuje zákonem chráněný zájem, kterým je organizace dopravy na určitém území vyplývající z místní úpravy (označení obce) a z obecné úpravy, ale individuálně pak i zájem těch, kteří splnili dané podmínky, tedy pro jízdu v obci respektovali § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jakož i ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích, byť jen potenciálních, kteří oprávněně předpokládají, že všichni účastníci provozu dodržují pravidla pro provoz na pozemních komunikacích (tzv. princip omezené důvěry).“ Přestože se naplnění materiálního znaku přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. nevyžaduje, lze i tak zjištěné protiprávní jednání blíže neurčeného řidiče považovat za naplněné a prokázané, o formální stránce přestupku XXX v právním postavení provozovatele vozidla nelze vůbec polemizovat.

K jednotlivým námitkám, uvedeným ve vyjádření účastníka řízení a jeho zástupkyně, předloženému při ústním jednání dne 24. 5. 2019 odvolací orgán konstatuje následující. Pokud jde o smlouvu o pronájmu měřicích zařízení mezi Městem Varnsdorf a společností Water Solar Technology Ltd. - branch, organizační složka, a namítaného rozporu mezi časovým harmonogramem poskytování předmětu plnění podle výše uvedené smlouvy a realitou, kdy se podle obviněného jednalo v období 26. 4. – 19. 7. 2018 pouze o zkušební či testovací provoz a kdy mohlo tedy dojít k nepřesnému měření a záznamu, uzavření této smlouvy, včetně všech jejích náležitostí, formulace článků, bodů a příloh, platnosti smlouvy, je výlučně otázkou samostatné působnosti Města Varnsdorf a Krajský úřad Ústeckého kraje nemá, na rozdíl od Ministerstva vnitra, žádné pravomoci, pokud jde o výkon dozoru nad samostatnou působností Města Varnsdorf, tudíž mu ani nepřísluší posuzovat, zda je předmětná smlouva (a nejen ta) uzavřena v souladu či v rozporu s právními předpisy, jimiž se Česká

republika řídí. Totéž platí, i pokud jde o další smluvní podmínky, například o výše zmíněné pořízování obrazových údajů, kdy podle účastníka řízení nebyl systém dne 5. 5. 2018 správně nastaven (viz příloha č. 1 vyjádření). Kromě toho, pro projednání přestupku XXX coby provozovatele předmětného vozidla zcela postačuje fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu. Ohledně rozsudku NSS č. 10 As 107/2018-36 ze dne 30. 5. 2018, podle něhož není přípustné, aby třetí osoba, provádějící instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu jejich software a hardware, měla jakýkoli hmotný zájem na výsledcích stacionárního měření, odvolací orgán konstatuje, že mu jsou známy rozsudky NSS, včetně toho, jímž účastník řízení argumentuje, přesto se ne zcela ztotožňuje s názorem, že pouze smluvní odměna, která se odvíjí od jednoho konkrétního změření, při němž je zjištěno překročení nejvyšší dovolené rychlosti či limitu nastaveného nájemcem měřícího zařízení, vyjadřuje, parafrázováno, „hmotný zájem třetí osoby na výsledcích měření stacionárním zařízením“. Hmotný zájem třetí osoby na měření rychlosti obecně totiž také existuje i v případě, kdy libovolný podnikatelský subjekt pronajímá měřící zařízení za smluvní odměnu stanovenou paušální částkou za měsíc, a to zcela nezávisle na počtu zjištěných překročení stanovené rychlosti či limitu. Pouze takové měřící zařízení, jež je v majetku příslušné obce, totiž ve smyslu judikatury správních soudů plně odpovídá požadavku na neexistenci hmotného zájmu třetí osoby na (výsledcích) měření. K tomu se rovněž považuje za důležité upozornit na skutečnost, že právní řád České republiky patří k románsko-germánskému okruhu kontinentálního právního systému a opírá se primárně o psané právo, tj. o zákony a další právní předpisy, kdežto rozsudek soudu je závazný pouze *ad hoc*, tj. výlučně pro konkrétní projednávanou věc, a nelze jej aplikovat generálně či jej označovat jako precedens, což je jeden z typických prvků tzv. anglosaského právního systému, v němž právě rozsudky soudů jsou *pro futura* obecně závazné pro všechny, i budoucí adresáty těchto aktů. Z toho důvodu nelze rozsudek NSS č. 10 As 107/2018-36 ze dne 30. 5. 2018 jednoznačně a bez výhrad aplikovat při posuzování otázky zákonnosti měření rychlosti na území Města Varnsdorf. Pokud jde o „výrazné“ odlišnosti v čase změření překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (viz příloha č. 2 vyjádření, Ing. Zdeněk Novák), podle odvolacího orgánu se jedná o marginální věc, když rozdíl v čase činí pouhou 1 minutu a je tedy otázkou, které zařízení a jak bylo nastaveno, zda měřící zařízení nebo systém O2 Car Control. Řešení této otázky však není součástí projednávané věci, stejně jako duplicitní vypravení Výzvy k uhrazení určené částky panu XXX, který měl možnost na druhou výzvu reagovat a skutečnost, že již jednu výzvu k identickému přestupku obdržel, správnímu orgánu sdělit (viz příloha č. 3 vyjádření). V případě XXX k podobné duplicitě nedošlo, jak je ze spisu a z vyjádření XXX, zástupkyně pana XXX, zřejmé. K argumentaci obviněného a jeho zástupkyně ohledně aplikace výzvy Ministerstva vnitra č. MV-143172-14/ODK-2018 ze dne 4. 3. 2019 ke zjednání nápravy usnesení Rady města Varnsdorf č. 383/2018 ze dne 6. 9. 2018, kterým bylo rozhodnuto o veřejné zakázce, jejímž předmětem byl nájem systémů pro měření rychlosti včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků, a Informace téhož ministerstva ze dne 6. 3. 2019 o nesprávné praxi obcí při pronájmu stacionárních měřících zařízení, odvolací orgán konstatuje, podobně jako v případě smlouvy o pronájmu měřících zařízení, že tyto dokumenty, s jejichž závěry se odvolací orgán neztotožňuje, se vztahují k samostatné působnosti Města Varnsdorf, potažmo obcí obecně, do níž nemůže Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, žádným způsobem zasahovat. K námitce pana XXX, týkající se určení úseků pro měření rychlosti v obci Varnsdorf, je nutno připomenout ustanovení § 79a zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož *„Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“* Pokud však jde o stanovení míst k měření rychlosti obecní policií, které spadá do působnosti Policie České republiky, zákon neřeší, jakou formou k takovému stanovení má dojít. Z toho důvodu lze při určení míst pro měření s upřesněním, jak měření zde bude prováděno, zda měření úsekové či měření okamžité rychlosti, takové upřesnění považovat pouze za jakousi „nadstavbu“, která je pouze produktem orgánu policie, jenž určené úseky pro měření rychlosti stanovil, nikoli jako závazný pramen práva, stanovující, jakým způsobem (ne)lze v daném úseku měřit rychlost vozidel. Proto odvolací orgán ani tuto námitku nevyhodnotil jako relevantní pro posouzení přestupku provozovatele vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX pana XXX, který nezajistil, aby byla řidičem uvedeného vozidla dne 5. 5. 2018 v 7.33 v obci Varnsdorf v obecní části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb., v daném případě šlo konkrétně o pravidlo upravené v ustanovení § 18 odst. 4 uvedeného zákona, upravující nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Mimo to, odvolací orgán považuje za důležité připomenout skutečnost, že XXX měl na základě výzvy k uhrazení určené

částky možnost sdělit správnímu orgánu údaje o totožnosti řidiče vozidla, který se dopustil výše popsaného protiprávního jednání.

Pokud jde o splnění zákonem stanovených podmínek pro měření rychlosti na území Města Varnsdorf, odvolací orgán učinil následující dílčí závěry. Místa pro měření rychlosti schválila Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územní odbor Děčín, dopravní inspektorát, dne 15. 1. 2018, respektive pro rok 2019 dne 17. 12. 2018, měřicí zařízení je certifikováno a schvalovací listy jsou veřejně přístupné na webových stránkách Města Varnsdorf (viz <https://www.varnsdorf.cz/cz/urad/mereni-rychlosti/>). Sběr dat z měřících zařízení provádí podle smlouvy o nájmu měřících zařízení Městská policie Varnsdorf, přičemž datové balíčky jsou přenášeny zašifrovaným protokolem, městská policie provede stažení dat, následně učiní verifikaci měření a tato data zpracovaná do *Oznámení o podezření ze spáchání přestupku* včetně příloh předává správnímu orgánu k dalším úkonům; pronajímatel nemá možnost ovlivnit nastavení požadovaného limitu, aniž by toto nebylo v průběhu verifikace měření městskou policií zjištěno. Další úkony v souvislosti se zjištěným protiprávním jednáním provádí k tomu věcně a místně příslušný správní orgán, jímž je Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení povinnosti provozovatele vozidla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. provozovatelem vozidla Alfa Romeo registrační značky XXX panem XXX dne 5. 5. 2018 přibližně v 7.33 hodin skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona bylo jmenovanému spolehlivě a jednoznačně prokázáno.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu řízení podle příslušných ustanovení správního řádu, zákona č. 361/2000 Sb. a zákona č. 250/2016 Sb. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném zhodnocení obsahu předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupku provozovatele vozidla pana XXX nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna taková procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu a zastavení řízení. Správní orgán zahájil úkony v souvislosti s projednáním zjištěného deliktního jednání na základě *Oznámení o podezření ze spáchání přestupku* a *Záznamu o měření* s přiloženým dokladem o měření, zpracovaných Městskou policií Varnsdorf, všechny dokumenty jsou součástí spisu. V souladu s ustanovením § 125h zákona č. 361/2000 Sb. vydal výzvu XXX coby provozovateli vozidla, s nímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti, k uhrazení určené částky, přičemž tato výzva není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 67 a násl. správního řádu, tudíž proti ní nelze brojit žádnými opravnými prostředky, ani řádnými, tj. odvoláním podle ustanovení § 81 a násl. téhož zákona, ani mimořádnými, jimiž jsou přezkumné řízení podle ustanovení § 94 a násl. správního řádu, případně obnova řízení podle ustanovení §§ 100 - 102 téhož zákona. Na tuto výzvu XXX nijak nereagoval, přestože jako provozovatel vozidla, jemuž byla doručena výzva k uhrazení určené částky, měl podle ustanovení § 125h odst. 5, odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. tři možnosti. Buď uhradit ve lhůtě 15 dnů určenou částku, čímž by byla předmětná věc jednou provždy vyřízena, nebo sdělit správnímu orgánu jméno řidiče, který se dopustil porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, pak správní orgán zahájí řízení o přestupku s tímto řidičem, a případně určenou částku neuhradit a jméno řidiče nesdělit. Vzhledem k tomu, že XXX zvolil poslední z uvedených způsobů a správní orgán nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., tj. především údaje o totožnosti pachatele uvedeného přestupku, bylo zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla, a to vydáním příkazu sp. zn. OSA 8014/2018, čj. MUVA 94380/2019HanJi, dne 20. 3. 2019, jež po podání odporu výše jmenovaným pokračovalo a po ústním jednání dne 29. 4. 2019 a následném ústním jednání dne 24. 5. 2019 vydal správní orgán napadené rozhodnutí.

Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy. Odvolací orgán má za to, že správní orgán se vcelku logicky a v souladu se zásadou správního řízení vypořádal ve svém rozhodnutí s námitkami obviněného, které byly předloženy v jeho vyjádření při ústním jednání dne 24. 5. 2019.

Pokud jde o tvrzenou (ne)zákonnost měření rychlosti v územním obvodu Varnsdorf se odvolací orgán již vypořádal v části odůvodnění tohoto rozhodnutí, zabývající se hmotněprávními aspekty

projednávané věci. Ohledně dalších námitek, uvedených v doplnění odvolání, kdy jde o námitky týkající se procesních chyb, tj. uvedení věty „*Ve věci přestupku provozovatele bude správním orgánem zastaveno řízení a dále bude pokračováno v řízení s řidičem vozidla.*“ úřední osobou v protokolu z ústního jednání dne 29. 4. 2019 („převrácená“ parafráze ustanovení § 125g zákona č. 361/2000 Sb.), vypravení rozhodnutí 2 měsíce od provedení posledního ústního jednání dne 24. 5. 2019 (časový odstup mezi ústním jednáním a vydáním/vypravením rozhodnutí) a nesprávné uvedení příjmení zástupce obviněného (chyba v psaní), odvolací orgán konstatuje, že se sice jedná o procesní pochybení, jejich závažnost však nedosahuje takové povahy a intenzity, aby měla vliv na posouzení projednávaného deliktního jednání a na zákonnost napadeného rozhodnutí. Na základě výše učiněných dílčích závěrů odvolací orgán prohlašuje, že proces, který předcházel vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad, čj. MUVA 275083/2019 ze dne 25. 7. 2019, byl v souladu s právními předpisy České republiky.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny a posouzeny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XXX, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a vzhledem ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, odvolací orgán konstatuje, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkovi řízení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**  
XXX  
**V zastoupení:**  
XXX

**Na vědomí** (po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně)  
Městský úřad Varnsdorf, odbor správních činností a OŽÚ, Náměstí Edvarda Beneše 470, 407 47 Varnsdorf

# Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem  
| odbor dopravy a silničního hospodářství |

Datum: 3. 3. 2022  
Číslo jednací: KUUK/022922/2022/DS/Váv  
Sp. zn: KUUK/146556/2021/4

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. evid. MULO 30301/2021, čj. ODSH 4221/2021/ZK ze dne 23. 9. 2021, kterým byl XXX, v řízení zastoupený XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 168/1999 Sb.“), kterých se dopustil z nedbalosti.

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,  
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

**Odvolání**

**XXX**

**se zamítá**

**a**

**rozhodnutí**

**Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství,  
č. evid. MULO 30301/2021, čj. ODSH 4221/2021/ZK ze dne 23. 9. 2021**

**se potvrzuje.**

## Odůvodnění:

Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím, č. evid. MULO 30301/2021, čj. ODSH 4221/2021/ZK ze dne 23. 9. 2021, uznal pana XXX, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. a v souladu s ustanovením § 35 písm. b), c) a ustanovení § 41 odst. 1 a ustanovení 46 odst. 1 a ustanovení § 47 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. uložil správní trest - pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. se XXX dopustil tím, že dne 12. 5. 2021 ve 21:02 hodin v km 47 dálnice D8 ve směru jízdy na SRN, při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda Superb registrační značky XXX, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 téhož zákona, překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 75 km/h, kdy Policie

ČR naměřila jmenovanému rychlost 212 km/h, po odečtení tolerance  $\pm 3 \%$  byla tedy jmenovanému jako nejnižší skutečná rychlost naměřena jízdy 205 km/h. Rychlost byla naměřena ověřeným silničním rychloměrem Ramer 10C. Výše uvedeného přestupku se dopustil vědomou nedbalostí. Přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. se dopustil bezprostředně po výše uvedeném přestupku, když poté co jej jakožto řidiče motorového vozidla tovární značky Škoda registrační značky XXX zastavila Policie ČR na exitu dálnice D8 48. km, kdy v rozporu s ustanovením § 6 odst. 8 téhož zákona na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. se dopustil při téže kontrole ve výše uvedeném odstavci, kdy jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda registrační značky XXX dne 12. 5. 2021 kolem 21:02 hodin na dálnici D8 v 48. km, v rozporu s ustanovením § 17 odst. 1 téhož zákona na požádání policisty nepředložil ke kontrole tzv. zelenou kartu. Přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. se XXX dopustil ve formě zavinění uvedené v ustanovení § 15 odst. 3 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., tedy nedbalostí nevědomou.

Podstata přestupku XXX spočívá dle správního orgánu v porušení ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož: „Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h<sup>-1</sup>; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km.h<sup>-1</sup> a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h<sup>-1</sup>. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h<sup>-1</sup>.“, dále v porušení ustanovení § 6 odst. 8) téhož zákona podle něhož „Řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole.“ a v porušení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., podle něhož „Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno zmocněnci dne 24. 9. 2021 do datové schránky. Proti tomuto rozhodnutí podal XXX prostřednictvím zmocněnce v zákonné lhůtě dne 11. 10. 2021 tzv. blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu nedoplnil. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup správního orgánu až po vydání správního rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, obdržel od Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Řehlovice, oznámení přestupků vedeném pod čj: KRPU-81569-6/PŘ-2021-040040 ze dne 13. 5. 2021. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku ze dne 17. 5. 2021, úřední záznam ze dne 13. 5. 2021, oznámení přestupku ze dne 12. 5. 2021 sepsaném na místě, tiskový výstup z měřícího zařízení se snímkem měřeného vozidla, ověřovací list silničního laserového rychloměru RAMER10 C č. 004/21 ze dne 6. 1. 2021 s platností do 5. 1. 2022, školení operátorů pro obsluhu silničních rychloměrů typu RAMER 10 osvědčení způsobilosti a evidenční kartu řidiče. Kompletní dokumentaci obdržel správní orgán dne 17. 5. 2021. Z uvedené dokumentace vyplývá, že dne 12. 5. 2021 bylo hlídkou policie Řehlovice prováděno měření nejvyšší dovolené rychlosti v úseku silnice pro motorová vozidla silnice č. I/63 a dálnice D8. Ve 21:02 bylo zastaveno předepsaným způsobem na dálnici D8 km 48 ve směru jízdy z Prahy na Drážďany motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb registrační značky XXX. Podle předložených dokladů byl jako řidič zjištěn XXX. Řidiči bylo při kontrole sděleno, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost vozidla mimo obec o 50 km/h a více v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 130 km/h mu byla naměřena rychlost 212 km/h, po odečtení odchylky měření 206 km/h. Řidič předložil při kontrole občanský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Nepředložil řidičský průkaz ani zelenou kartu. Řidiči bylo sděleno, jakých přestupků se dopustil, a že přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 316/2000 Sb. nelze řešit na místě. U řidiče byla provedena dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger

s negativním výsledkem. Ve věci bylo na místě sepsáno oznámení přestupku, na které se řidič odmítl vyjádřit a odmítl jej podepsat. Řidič ve vozidle cestoval se spolujezdcem ztotožněným jako XXX. Řidiči byly vráceny předložené doklady a tento pokračoval v jízdě.

Poté, kdy správní orgán určil oprávněnou úřední osobu a spis doplnil o výpis pojistných smluv, oznámil jmenovanému zahájení řízení a předvolal jej k ústnímu jednání na den 19. 7. 2021 v 10:00 hodin. Předmětná písemnost byla XXX doručena do vlastních rukou dne 21. 6. 2021.

Dne 23. 6. 2021 byla správního orgánu doručena omluva z ústního jednání od XXX, v níž jako důvod nepřítomnosti uvádí, že dne 11. 6. 2021 se dostavil do C. L. P. A. Centra léčby pohybového aparátu s. r. o., kde mu byl předán rozpis procedur stanovených na období od 11. 6. 2021. Předmětný rozpis stanovených procedur zaslal v příloze omluvy. Vzhledem k tomu, že v termínu nařízeného ústního jednání stanovenou proceduru, tak je nutné, aby se z nařízeného ústního jednání omluvil. Dále uvedl, že od 5. 7. 2021 do 16. 7. 2021 je rehabilitační centrum uzavřeno. Zároveň v příloze omluvy zaslal i listinu s informacemi ohledně ambulantního nálezu s výkazem. Z výše uvedených důvodů žádá o odročení ústního jednání a o stanovení nového termínu. Alternativně může správní orgán projednat přestupek elektronicky, tj. doručením podkladů pro rozhodnutí do datové schránky a stanovením lhůty pro vyjádření se k nim.

Správní orgán omluvu akceptoval a nařídil nový termín ústního jednání na den 9. 8. 2021 od 8:15 hodin v budově správního orgánu. Předmětná písemnost byla doručena zmocněnci dne 8. 7. 2021 do datové schránky.

Dne 12. 7. 2021 byl doručen návrh na elektronické projednání věci z důvodu prodělané nemoci, ke kterému zmocněnec dále uvedl, že dne 3. 3. 2021 byl pozitivně testován na přítomnost viru SARS-COV2. Následně mu byla z důvodu onemocnění nařízena 14-ti denní karanténa a ošetřující lékařkou bylo vystaveno potvrzení o pracovní neschopnosti. Vzhledem k tomu, že se jeho zdravotní stav vůbec nelepšil a měl oboustranný zápal plic, absolvoval několik vyšetření v nemocnicích. V pracovní neschopnosti byl do 23. 4. 2021. Vzhledem k výše uvedenému byl již uschopněn, ale i přesto by rád navrhl elektronické projednání věci spočívající v zaslání kopie spisu do jeho datové schránky a stanovení lhůty pro jeho vyjádření se k podkladům rozhodnutí. K podání tohoto návrhu jej vedou tři důvody (onemocnění covid-19, zdravotní důvody, celková epidemická situace). Proto navrhuje vymezený postup, spočívající v elektronickém projednání věci, který bude realizován tak, že mu bude zaslán spis do datové schránky.

Správní orgán toto akceptoval a zaslal v příloze elektronickou kopii spisu. Dále zmocněnci sdělil, že ponechává v platnosti nařízený termín ústního jednání na den 9. 8. 2021, a to pro případ, že by se zmocněnec či obviněný zúčastnil osobně projednání ve věci. Lhůtu pro vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí správní orgán stanovil do dne 23. 8. 2021.

Dne 9. 8. 2021 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti zmocněnce a obviněného v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. V průběhu ústního jednání správní orgán hodnotil důkazy nashromážděné v průběhu správního řízení.

Dne 23. 9. 2021 vypravil Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodnutí č. evid. MULO 30301/2021, čj. ODSH 4221/2021/ZK, kterým byl XXX uznán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, za což byly jmenovanému uloženy výše uvedené sankce a povinnost úhrady nákladů řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupků spáchaných XXX. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán popisuje průběh řízení o přestupcích jmenovaného. Správní orgán konstatoval, že přestupkový spis obsahuje dostatek podkladů k vydání rozhodnutí. O tom, že jmenovaný výše uvedené přestupky spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupky byly řádně zdokumentovány a postoupeny ke správnímu řízení. Při rozhodování o druhu a výši správního trestu správní orgán přihlédl k závažnosti přestupku, že jednání jmenovaného porušuje zájem společnosti, ale také k tomu, že se jmenovaný v minulosti nikdy nedopustil závažnějšího přestupku v dopravě. Po posouzení všech zjištěných skutečností se správní orgán rozhodl uložit správní trest, pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, na dobu 6 měsíců. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno zmocněnci dne 24. 9. 2021 do datové schránky. Proti rozhodnutí správního orgánu podal XXX prostřednictvím zmocněnce v zákonné lhůtě tzv. blanketní odvolání, které bylo podáno prostřednictvím veřejné datové sítě dne 11. 10. 2021

do datové schránky, které na výzvu správního orgánu nedoplnil. V tzv. blanketním odvolání zmocněnec uvedl, že podává odvolání proti vydanému rozhodnutí. Žádá správní orgán ve smyslu zákona č. 168/1999 Sb. o zaslání kopie protokolu o ústním jednání, úředního záznamu sepsaného policisty a obsahu spisu a to do datové schránky. Žádá následně odvolací správní orgán, aby jej před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby mohl případně namítat podjatost této osoby. Podání bude doplněno v zákonné lhůtě.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání XXX formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu, v němž uvedl, že trvá na spáchání přestupků jmenovaného.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla spisová dokumentace k přestupkům XXX. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní jmenovaného z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 316/2000 Sb. pro porušení ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona, z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu obviněný naplnil porušením ve výše citovaném ustanovení § 6 odst. 8 téhož zákona a z přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. pro porušení ustanovení § 17 odst. 1 téhož zákona.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá sebemenší pochybnosti o spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se XXX jednoznačně a prokazatelně dopustil nedbalostním zaviněním tím, že dne 12. 5. 2021 ve 21:02 hodin v km 47 dálnice D8 ve směru jízdy na SRN, při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda Superb registrační značky XXX, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 téhož zákona, překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 75 km/h, kdy Policie ČR naměřila jmenovanému rychlost 212 km/h, po odečtení tolerance  $\pm 3 \%$  byla tedy jmenovanému jako nejnižší skutečná rychlost naměřena jízdy 205 km/h. Rychlost byla naměřena ověřeným silničním rychloměrem Ramer 10C. Výše uvedeného přestupku se dopustil vědomou nedbalostí.

Přestupek jmenovaného je přesvědčivě a nespochybnitelně zdokumentován a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování. Odvolací orgán hodnotí jednání obviněného jako krajně nezodpovědné a nebezpečné vůči ostatním účastníkům provozu na pozemních komunikacích, čímž se de facto naplňuje definice přestupku podle ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, projevující se zákonem upravenou nejvyšší dovolenou rychlostí v obci a mimo obec, je objektem delikttní činnosti, již se svým jednáním dopouští řidiči vozidel, coby subjekty přestupku, velmi často. Odvolací orgán připomíná, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení příslušných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie ČR. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 75 km/h (značné překročení rychlosti), jako tomu bylo v případě jmenovaného lze jednoznačně zařadit mezi rizikové faktory, které zásadním způsobem ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Odvolací správní orgán dále doplňuje závěr z rozsudku čj. 1 As 237/2015 - 31 ze dne 17. 2. 2016, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „*Materiální znak ohrožovacího správního deliktu spočívající ve společenské škodlivosti je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacího deliktu totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí pouhé jejich ohrožení. Proto se trestá již samotné překročení maximální povolené rychlosti ohrožující bezpečnost okolních osob, i když zrovna není způsobena žádná nehoda.*“ Jak je výše uvedeno, jednalo se o výrazné překročení rychlosti a není třeba naplnění materiálního znaku podrobně

zkoumat, což je v relaci s rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 1As 24/2013-28 ze dne 6. 6. 2013.

Odvolací správní orgán dále sděluje, že měření rychlosti bylo provedeno schváleným rychloměrem, který byl ověřen Českým metrologickým institutem, tudíž je schválen pro používání na území České republiky a způsob jeho užívání je certifikován. Jedná se tedy o měřidlo ve smyslu zákona o metrologii. Rychloměr ovládal proškolený policista, jak plyne z dokladu o proškolení; záznam o přestupku pak prokazuje naměřenou rychlost a obsahuje veškeré podstatné údaje o průběhu měření. Odvolací správní orgán rovněž upozorňuje na závěr Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku ze dne 15. 11. 2017, čj. 2 As 191/2017-56, ze kterého se podává, že „*Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, nebo též rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60).*“ Nutno poznamenat, že za situace, kdy je z fotografie zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, je jednoznačně čitelná jeho registrační značka, a současně při zachycení snímku nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, neměl správní orgán důvod mít jakékoliv pochybnost o kvalitě a objektivitě měření. Záznam o přestupku rovněž obsahuje údaje o měřeném vozidle i použitém měřicím zařízení, čase a místě měření a naměřených hodnotách.

K přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení ustanovení § 6 odst. 8 téhož zákona a přestupku podle ustanovení 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. pro porušení ustanovení § 17 odst. 1 téhož zákona odvolací správní orgán uvádí, že smyslem a účelem uvedených povinností je rychle, jednoduše a bez dalších pomůcek (např. za pomoci dálkového přístupu do evidencí přístupných policistovi) prostřednictvím úředního dokladu osvědčit, např. že ten, kdo řídí motorové vozidlo, má příslušné řidičské oprávnění a potřebné doklady, viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 322/2016 ze dne 22. 3. 2017.

Odvolací správní orgán dále poznamenává, že Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 92/2014 ze dne 12. 2. 2015, příp. sp. zn. 5 As 106/2011 ze dne 6. 1. 2012, volně dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), že „*formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální.*“ Takové zhodnocení společenské nebezpečnosti přestupku platí i pro přestupek podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se XXX dopustil tím, že na výzvu policisty nepředložil jako řidič motorového vozidla řidičský průkaz.

K přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. pro porušení ustanovení § 17 odst. 1 téhož zákona k tomu odvolací správní orgán sděluje, že XXX jako držitel řidičského oprávnění by měl být seznámen s tím, jaké doklady jsou potřeba předložit např. policistovi při silniční kontrole. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona, přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení ustanovení § 6 odst. 8 téhož zákona a přestupek podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. pro porušení ustanovení § 17 odst. 1 téhož zákona byly jmenovanému spolehlivě a jednoznačně prokázány.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o přestupcích. Odvolací orgán se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupcích prvoinstanční správní orgán. Odvolací orgán po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu učinil závěr, že správní řízení o přestupcích XXX bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána taková procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Na základě výše učiněných dílčích závěrů odvolací orgán prohlašuje, že proces, který předcházal vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního

hospodářství, č. evid. MULO 30301/2021, čj. ODSH 4221/2021/ZK ze dne 23. 9. 2021, byl zcela v souladu s právními předpisy České republiky.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny a posouzeny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě panu XXX, jejíž vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a vzhledem ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, odvolací orgán konstatuje, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zástupci řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner  
vedoucí oddělení  
dopravně správních agend

**Rozdělovník:**  
XXX

**V zastoupení:**  
XXX

**Na vědomí** po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):  
Městský úřad Lovosice, odbor dopravy a silničního hospodářství, Školní 407/2, 410 30 Lovosice